Zimní Vacenovický ZPRAVODAJ

PROSINEC / 2014

Vážení občané,

přesto, že od posledního vánočního zpravodaje uplynul již rok, mám pocit, jako by to bylo teprve nedávno. Ten pocit rychlosti bytí nemám určitě jen já, ale vnímáme ho všichni bez rozdílu. My, kteří máme děti, vnímáme rychlý běh světa větší měrou. Přesto se často stává, že si všichni život sami znepříjemňujeme a ochuzujeme zbytečnými hádkami a šarvátkami.

Využijme těchto svátečních dnů, zvolněme a uvědomme si, jak nám život utíká pod rukama. Užijme si radosti dětí nad dárky, které najdou pod stromečkem.

Vždyť právě Vánoce jsou tou správnou dobou, kdy by se nám měl alespoň na chvíli zastavit čas. A my se měli zastavit s ním a prožít tyto svátky se svými nejbližšími, se svou rodinou a přáteli. Ne všichni z našeho okolí mají takové štěstí. Važme si tedy každé společné chvíle s dětmi, rodinou a blízkými. Využijme rodinné pohody a vánoční melancholie a vydejme se v tyto sváteční dny třeba na procházku okolím obce.

Rúdník s ovcemi, Rúdníček, Jezero, Okorále, kladrubské koně u Dobrovských, Žlébky, Náklo - to jsou lokality, které nás vítají nejen malebnou přírodou, ale i historií a dějinnými událostmi. Zajděte se také podívat k Mokřadu k hasičskému cvičišti, kde nám vznikla krásná nová lokalita plná stromů a keřů, jako stvořená k odpočinku a relaxaci v každém ročním období.

Vždyť právě o vánočních svátcích je ta správná doba. Zvolnit pracovní tempo, udělat si čas sami na sebe, na rodinu, blízké, přátele. Ano, je to každoročně ohraná písnička, avšak je důležité si ji připomínat, aby se ten náš čas jen tak jednoduše neztrácel mezi prsty. Současný svět nás pohlcuje všechny, aniž si to uvědomujeme. Nemáme k sobě tak blízko jako před lety. Ovládla nás technika, bez které si už dnešní svět nedokážeme představit. Zvyšuje se nám životní úroveň, ale mnohdy za cenu ztráty kontaktu s okolím. Vytrácí se vzájemná ohleduplnost, úcta jednoho ke druhému, k životním hodnotám. My však máme ještě pořád obrovskou výhodu. Žijeme na vesnici, kde naštěstí anonymita nehraje prim. Snažme se proto vymanit od lhostejnosti a negativních jevů, abychom si mohli říci, že jsme dalším generacím připravili místo, kde se žije dobře a snažme se ho chránit tak, aby nám dlouho dělalo radost. Už jen proto stojí za to žít.

Vážení občané, dovolte mi popřát vám závěrem krásné prožití vánočních svátků, úspěšný rok 2015, ale především hodně zdraví a spokojenosti.

Jana Bačíková, starostka obce

Výsledky voleb do zastupitelstva Obce Vacenovice, konané 10. – 11. 10. 2014

Jméno	*volební strana*	*počet hlasů*
Ing. Jana Bačíková, MBA	**Sdružení ODS a NK**	**797**
Ing. František Novák	**Sdružení NK**	**650**
Ing. Miroslav Novotný	**Sdružení ODS a NK**	**479**
Ing. Eva Blahová	**KDU-ČSL**	**442**
Josef Novotný	**Sdružení NK**	**413**
František Setínský	**KSČM**	**336**
Ing. Vítězslava Vaculková	**Sdružení ODS a NK**	**302**
Ing. Miroslav Blahušek	**Sdružení NK AGILITAS**	**249**
Ing. Josef Bábík	**KDU-ČSL**	**206**

Zastupitelstvo obce Vacenovice zvolilo na svém ustavujícím zasedání dne 5. 11. 2014:

- *do funkce uvolněné starostky obce Vacenovice Ing. Janu Bačíkovou, MBA*
- *do funkce neuvolněného místostarosty obce Vacenovice Ing. Františka Nováka*
- *předsedkyní finančního výboru Ing. Evu Blahovou a členky Ing. Evu Křižkovou a Annu Křižkovou*
- *předsedkyni kontrolního výboru Ing. Vítězslavu Vaculkovou a členky Marii Měchurovou a Lenku Svorovou*
- *předsedou výboru pro životní prostředí Františka Setínského a členy Ondřeje Šimečka a Irenu Setínskou*
- *předsedou výboru pro kulturu Ing. Miroslava Blahuška a členy Pavla Sabáčka a Miroslava Bábíčka*
- *předsedou školského výboru Ing. Josefa Bábíka a členy Ing. Radka Lípového a Jitku Rybovou*
- *předsedou výboru pro sport Ing. Miroslava Novotného a členy Evu Bařákovou a Metoděje Šťastného*
- *předsedou sociálního výboru Josefa Novotného a členy výboru Markétu Koutnou, DiS a Ing. Vladimíra Měchuru*

Vážení spoluobčané, je mi velkou ctí, že se mi dostalo té pocty být ve vedení obce Vacenovice další volební období. Děkuji vám nejen za sebe, ale i za celé zastupitelstvo obce Vacenovice za důvěru, kterou jste nám svou volbou dali. Nyní je na nás dokázat, že si tuto poctu zasloužíme.
Mohu vás ujistit, že starostovat ve Vacenovicích je pro mě radost. Obec Vacenovice má vstřícné a vnímavé občany, kterým nejsou potřeby obce lhostejné. Jste aktivní při kulturních akcích, zajímáte se o plánované investice a nebojíte se přijít se zajímavou myšlenkou či nápadem na vylepšení života nás všech. A to je velká deviza při jakékoliv práci pro obec. Být starostkou v naší obci, v obci Vacenovice, je pro mě opravdová čest.

S poděkováním a úctou

Jana Bačíková, starostka obce

Společenská kronika - fotografie

Vítání občánků

Vítání občánků

Zlatá svatba – Růžena a Josef Vlkovi

Zlatá svatba – Ludmila a Jiří Vlasákovi

Zlatá svatba – Marie a Jan Bábíčkovi

Diamantová svatba – Růžena a Gabriel Křížkovi

Diamantová svatba – Hedvika a Cyril Novákovi

Kamenná svatba – Marie a Jan Novákovi

90. let - Dobromila Řiháková

90. let - Josef Mikéska

Děti narozené ve II. pol. r. 2014:

Od pondělka do pátku
budu kreslit pohádku.
Koho do ní namaluju,
aby byla v pořádku?
Princeznu a Babu Jagu?
Draka, co má dračí spády?
Honzu nebo loupežníky?
Sebe a své kamarády?
Od pondělka do pátku
budu kreslit pohádku.
Potom vám ji celou povím,
umím ji i pozpátku.

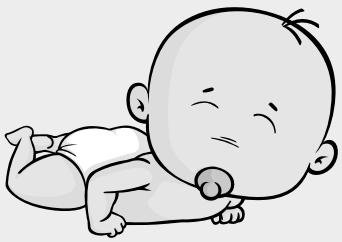

Lenka Synková
Maxmilian Linduška
Nella Vymyslická
Romana Lukešová
Eliška Řiháčková
Adriana Chvátalová
Patrik Machač

Svatby ve II. pol. r. 2014:

Jsi paprsek sluníčka,
co mě všude hladí,
pohádkový čaroděj,
co mě v noci svádí,
nejtajnější hvězdička,
co mi v noci září,
půlka mého srdíčka,
co mi strašně schází…

Tomáš Havránek a Mgr. Michaela Kristová
Ing. Mgr. Luděk Malý a Ing. Petra Kristová
Bc. Jakub Bábík a Ludmila Králová
Ondřej Raiskub a Zuzana Rieszová
Pavel Tomeček, DiS. a Veronika Synková
Radek Šimkovič a Ludmila Vaculovičová
Martin Nedvěd a Jana Chvátalová, DiS.
Jaroslav Kraml a Kateřina Blahová
Viliam Richter a Hana Šprušanská
Ing. Martin Ullrich a Ing. Pavlína Novotná

Významná osobní výročí II. pol. roku 2014

Škoda, že neumím
namalovat stav duše.
Jak krásné by byly
obrazy něžností a lásek,
jak bolavé by byly
obrazy hádek a rozchodů,
jak smutné by byly
obrazy samoty a opuštění.

Byla by jich celá galerie
tak, jak život šel
a různé věci přinášel.
Je mi líto, že neumím
namalovat stav duše,
byla by to krásná galerie
pestrá jako život sám.

92. narozeniny oslavila:
Poláková Ludmila

91. narozeniny oslavila:
Horáčková Růžena

90. narozeniny oslavili:
Mikéska Josef
Řiháková Dobromila

85. narozeniny oslavili:
Křížka Gabriel
Kostýlková Naděžda
Belková Marie
Nováková Marie
Bábíková Apolonie

80. narozeniny oslavili:
Nováková Anežka
Synková Eva

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života, oslavili manželé:
Jan a Marie Blahovi
Josef a Růžena Vlkovi
Jiří a Ludmila Vlasákovi
Jan a Marie Bábíčkovi

Diamantovou svatbu, tj. 60 let společného života, oslavili manželé:
Cyril a Hedvika Novákovi
Gabriel a Růžena Křížkovi

Kamennou svatbu, tj. 65 let společného života, oslavili manželé:
Jan a Marie Novákovi

Úmrtí ve II. pol. r. 2014:

K mořím a řekám žal svůj přidej,
každou tou slzou prolitou.
Ke dnům a nocím navrať snění,
do srdce radost, žádný bol.
Pro touhu, pro sen, pro naději,
svírej dál v pěstích víru svou.

Tak osuš již oči a dál se vydej,
pro lásku novou i nové snění.
Ohýnek vzplane v okamžení,
tak už se neptej, čas vše změní…

	ve věku
Jaroslav Grufík	83 let
Jiřina Bábíčková	83 let
Pavel Chvostal	56 let
Terezie Bardúnová	75 let
Anežka Holečková	44 let
Věra Červinková	73 let

	ve věku
Marie Synková	73 let
Ludmila Poláková	92 let
Blažena Macháčková	83 let
Ľudmila Šťastná	82 let
Gabriel Křížka	85 let
Marie Šťastná	79 let

STATISTIKA

Ve II. pololetí roku 2014 se ve Vacenovicích:

narodilo ..... **7** dětí
přihlásilo k trvalému pobytu ..... **11** občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu ..... **22** občanů
zemřelo ..... **12** občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2203, průměrný věk 40,44 let.

Na slovíčko s matrikářkou…

Několikrát za život musí každý z nás přijít úředně na Obecní úřad na matriku. Mám na mysli při třech nejdůležitějších etapách v životě člověka. Chci se jenom krátce zmínit o tom, jak má občan postupovat při řešení životních situací:

Narození človíčka…

Po svatbě - pokud se miminko narodí rodičům, kteří jsou sezdaní, nemusí rodiče před narozením nic vyřizovat, maminka si s sebou do porodnice bere osobní doklady - průkazku zdravotní pojišťovny, občanský průkaz, rodné listy obou rodičů nebo oddací list, připravená jména dětí pro obě pohlaví (tiskopis získá u svého lékaře).

Před svatbou - jestliže jsou rodiče svobodní, měli by se dostavit na kteroukoliv matriku k určení otcovství ještě před narozením dítěte. K tomu potřebují občanské průkazy, rodné listy, pokud je budoucí maminka rozvedená, tak i rozsudek o rozvodu s vyznačením nabytí právní moci. Doklad o určení otcovství si s sebou bere také do porodnice. Zde je uvedeno příjmení budoucího dítěte, tak si rodiče musí dobře rozmyslet, čí příjmení dítě v budoucnu ponese.

Určit otcovství je možné i po narození miminka. Tady je situace trošičku složitější – dítě ponese nejdříve příjmení matky, otec není uveden. Po určení otcovství se provede oprava v knize narození a vydá se nový rodný list.

Svatba

Jsem zastáncem klasické formy rodiny, takže mám velkou radost, když se ve dveřích objeví snoubenci se žádostí o uzavření manželství.

A co je k tomu potřeba? Snoubenci si přinesou rodné listy, občanské průkazy, pokud je některý rozvedený, tak rozsudek o rozvodu s vyznačením nabytí právní moci. Musí být domluveni, jaké příjmení budou po svatbě oba dva používat a měli by znát jména a rodná čísla svědků.

Žádost o uzavření manželství na území obce Vacenovice, tzn. i v kostele ve Vacenovicích, se vždycky sepisuje na OÚ Vacenovice. Snoubenci by měli přijít s časovým předstihem k sepsání dokladů – nejlépe se telefonicky domluvit. Oddací list rovněž vydává matrika OÚ Vacenovice.

Trošku náročnější je to u svatby, kdy jeden ze snoubenců je cizinec. To platí i u Slováků! Tady musí být předloženo více dokladů. Nebudu se rozepisovat o konkrétních příkladech, protože každý stát má jiné podmínky. Snoubenci by se měli včas informovat, jaké doklady musí předložit k uzavření manželství.

Úmrtí

Bohužel se nikomu z nás nevyhne i tato nejsmutnější část životní poutě. Úmrtní list se vyřizuje vždy v místě, kde člověk zemře (příslušná matrika). Většinou všechny náležitosti vyřídí pohřební služba. Doklady, které si připravíte – občanský průkaz, průkaz zdravotní pojišťovny, rodný list, oddací list. Tyto doklady si převezme matrika a na jejich základě vystaví úmrtní list, který předá vyřizovateli pohřbu.

Legalizace a vidimace

Snad nejčastějším důvodem k návštěvě matriky je potřeba ověření podpisu na dokumentu nebo ověření kopie listiny.

Pokud potřebujete provést ověření podpisu (legalizace), vezměte s sebou – listinu, na které chcete podpis ověřit, doklad totožnosti (občanský průkaz nebo cestovní doklad). Poplatek za ověření jednoho podpisu je 30,- Kč. Legalizace se neprovede, pokud je listina v cizím jazyce a není přeložena do českého jazyka (zde provádí ověření pouze notář).

V případě ověření kopie listiny (vidimace) je potřeba přinést originál listiny a kopii (je možno zkopírovat i na úřadě). Poplatek za jednu stránku činí rovněž 30,- Kč. Nesmí se ověřovat průkazy (občanský, cestovní, zbrojní, řidičský, lovecký), šek, směnka, geometrický plán, rys apod.

Ohlašovna

V případě změny trvalého pobytu, tj. k přihlášení se k trvalému pobytu do Vacenovic, je potřeba přijít na OÚ Vacenovice, vzít s sebou platný občanský průkaz, list vlastnictví k příslušnému rodinnému domu či bytu. Pokud nově se přihlašující občan není vlastník domu, musí mít souhlas majitele nemovitosti na přihlašovací lístek – podpis. Majitel si rovněž přinese občanský průkaz.

To jsou v krátkosti informace, které možná některým z Vás pomohou při orientaci v matričních záležitostech.

Ludmila Kacrová, matrikářka

Co se podařilo realizovat a co plánujeme

Uplynul další rok našeho života naplněného každodenní prací, chvílemi radosti i smutku a před námi je opět vánoční čas se svojí nenapodobitelnou atmosférou. Tento sváteční čas je i zároveň příležitostí k zamyšlení, ohlédnutí se zpět, zhodnocení své práce a stejně tak nastavit nové cíle našeho života. Totéž platí i pro zastupitelstvo obce, kteří musí vyhodnotit plody své práce za uplynulé období a nastavit plán pro příští rok vč. vize rozvoje obce na další časové období. Výsledky činnosti předkládáme Vám, občanům, ke zhodnocení.

Každý z Vás jistě sledoval činnost obecního zastupitelstva v průběhu celého uplynulého roku, ale přesto se pokusím alespoň v krátkosti shrnout konkrétními výstupy z oblasti „Co se podařilo realizovat a co plánujeme" na příští období. Hned v počátku předkládám soupis realizovaných projektů v r. 2014:

Tabulka investičních akcí a jejich finančních nákladů za r. 2014 (ceny jsou uvedeny v tis. Kč vč. DPH)

Poř. č.	Stavba - investice	Cena dle PD	Cena realizační	Úspora	Výše dotace	Poskytovatel dotace
1.	Cyklostezka Žlébky – vodárna	3990,-	3618,-	372,-	1600,-	Jihomoravský kraj
2.	Účelová komunikace Žlébky	1810,-	1657,-	153,-	-	-
3.	Úprava přechodů u ZŠ	154,-	154,-	-	-	-
4.	Zateplení kulturního domu	1402,-	1041,-	361,-	621,-	OPŽP
5.	Výměna střešní krytiny nad přísálím KD	327,-	327,-	-	-	-
6.	Oprava schodiště a zábradlí KD, výměna el. rozvodů	431,-	431,-	-	-	-
7.	Přeshraniční spolupráce MAS Podhoran, SR	828,-	828,-	-	745,-	SR – ČR
8.	Lisovací kontejnery Sběrný dvůr odpadů	1494,-	1204,-	290,-	1072,-	OPŽP
9.	Rekonstrukce zahrady mateřské školy	3086,-	2918,-	168,-	2436,-	OPŽP
10.	Chodníky a parkoviště u MŠ	723,-	723,-	-	-	-
11.	Výsadba stromů u mokřadu a hasičského cvičiště	1024,-	928,-	96,-	723,-	OPŽP
	CELKEM	**15269,-**	**13829,-**	**1440,-**	**7197,-**	

V dalším se jen okrajově zmíním o některých výše uvedených investičních akcích:

1) Cyklostezka Žlébky – vodárna: tato již v polovině roku realizovaná stavba budila zpočátku negativní emoce části obyvatel obce, zda vůbec cyklostezku se smíšeným provozem vybudovat. Nyní po půlročním spuštění provozu je tato stavba vnímána kladně a podstatně zlepšila kvalitu dopravy směrem na Vinohrádky jak pro cyklisty, pěší na procházky, občany obce obdělávající přilehlé pozemky vč. trati Vinohrádky. Ovšem projevil se i nezodpovědný přístup některých uživatelů této dopravní trasy, a to především v nedodržování stanovené max. zatížitelnosti do výše 5 tun vč. nákladu a lokálního znečištění povrchu cyklostezky. Ze zákona je povinen každý znečišťovatel po sobě uklidit, především bláto a jiné znečištění, aby nedošlo k možným nehodám. Bylo by nezodpovědné si vybudované dílo zničit. Totéž platí pro účelovou komunikaci spojující cyklostezku a vinné sklepy Žlébky.

2) Zateplení kulturního domu: tato akce byla finančně zajišťována formou dotace z Operačního programu životního prostředí. Práce sestávaly ze zateplení stěn polystyrenem tl. 14 cm vč. nové fasády, zateplení ploché střechy tvrzeným polystyrenem tl. 20 cm a nové izolace proti vodě. Dále pak novým oplechováním atik a výměnou sítě hromosvodů. Součástí této stavby bylo i zateplení stropu přísálí foukanou izolací tl. 30 cm. Všechna tato opatření jistě přispějí k úspoře tepelné energie potřebné k vytápění celého objektu.

3) Výměna střešní krytiny nad přísálím KD: součástí oprav KD byla i výměna střešní krytiny a částečná oprava střešních vazníků. Bohužel tyto práce byly dotačním titulem hodnoceny jako neuznatelné a proto byly hrazeny z rozpočtu obce. Původní, již poškozená a zdravotně závadná krytina z „eternitu" byla nové nahrazena trapézovým hliníkovým plechem s poplastovaným povrchem s novým oplechováním.

4) Oprava schodiště, zábradlí a elektrorozvodů KD: zde se jedná v podstatě o investice vyvolané opravou kulturního domu. V půdních prostorách nad přísálím byla v zoufalém stavu elektroinstalace, která musela být kompletně vyměněna před provedením

Kulturní dům před rekonstrukcí

Kulturní dům po rekonstrukci

izolace stropu. V dalším bylo nutno ve vstupu do KD obložit a vyrovnat schodiště, vyrobit a osadit nová nerezová zábradlí.

5) Rekonstrukce zahrady MŠ: v tomto případě se podařilo získat 80% dotaci a nyní koncem roku byly zahájeny práce. Jedná se o kompletní terénní úpravy, novou výsadbu zeleně, nové bezpečné herní prvky a prostor pro pořádání akcí v MŠ. Věříme, že toto všechno přispěje ke zkvalitnění výuky.

6) Chodníky a parkoviště v MŠ: znovu se jedná o vyvolanou investici z důvodu rekonstrukce zahrady. Stávající již nevyhovující chodníky byly kompletně vybourány vč. panelové plochy a nahrazeny zámkovou dlažbou. Přibylo venkovní parkoviště s podélným stáním pro pět osobních vozů. Tyto práce přispěly ke zvýšení bezpečnosti dětí i automobilového provozu v blízkosti MŠ.

Pro příští rok jsou pro realizaci připraveny tři stěžejní akce, z nichž první dvě jsou hrazeny z vlastních prostředků, protože žádný z dotačních titulů neumožňuje splnění přidělení jakýchkoliv finančních prostředků. Třetí akce bude realizována po získání dotace.

1) Rekonstrukce budovy obecního úřadu: ještě nyní koncem roku zahájíme přípravu pro vypsání výběrového řízení na organizátora tendru a poté na zhotovitele díla. Ukončení výběrového řízení předpokládáme v měsíci únoru 2015 vč. podpisu smlouvy o dílo. Zahájení prací budeme směřovat nejpozději na začátek dubna s možným termínem dokončení ještě do konce roku 2015. Jedná se o kompletní rekonstrukci přízemí budovy obecního úřadu a přístavbu 1. patra při nezměněné stávající výšce hřebenu střechy. Součástí rekonstrukce je i v zadní části výstavba jednoho bytu 2+1 a dvojgaráže pro osobní vozy. Pohledy nového obecního úřadu jsou umístěny na webových stránkách k nahlédnutí. Celková cena díla dle rozpočtu projektové dokumentace je 7 500 tis. Kč vč. DPH.

2) Rekonstrukce komunikace v ul. Čajkova I. a II. etapa: k dnešnímu dni je na obě akce zpracována projektová dokumentace a ještě do konce roku bude zažádáno o vydání územního rozhodnutí a následně pak o stavební povolení. Předpokládáme možnost zahájení prací v měsíci květnu 2015. I. etapa se skládá z výstavby odvodnění komunikace doplněním uličních vpustí, položením oboustranné silniční obruby, vyrovnání povrchu obalovanou směsí a položení obrusné vrstvy z asfaltobetonu. II. etapa sestává z odstranění stávající panelové komunikace, zemních prací pro nové konstrukční vrstvy ze štěrkodrtí a opět povrchu z asfaltobetonu: Na této části dojde vlivem šířkového uspořádání k přeložce telefonních kabelů O2. Dokončením díla dojde k podstatnému snížení prašnosti a hluku v přilehlých rodinných domech a ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Celková cena díla dle rozpočtu projektové dokumentace je 4778 tis. Kč vč. DPH.

3) Revitalizace Húštíka: o realizaci této akce usilujeme už druhým rokem. V první žádosti na SFŽP nám byla žádost o dotaci zamítnuta, a věříme, že v r. 2015 budeme již úspěšní. Jedině při získání dotace je možno revitalizaci realizovat. U této akce se jedná o vytěžení bahnitého dna a porostu palachu celé stávající plochy ve dvou výškových úrovních, částečné vydláždění břehu lomovým kamenem a vytvoření klidové zóny s přístupovou komunikací a chodníky. Zhotovením stavby by došlo k logické návaznosti na již provedenou opravu dvorní části MŠ, zlepšení životního prostředí a vytvoření prostor pro relaxaci.

Pro další léta v průběhu nového volebního období jsou připraveny nebo rozpracovány následující akce:

- Multifunkční dům pro seniory
- Kompletní rekonstrukce chodníků v průtahu obce a ke hřbitovu
- Dokončení projektu pozemkových úprav z důvodu větrné a vodní eroze, jejichž realizací doufáme ve vytvoření i koridorů pro možnou výstavbu cyklostezky do Milotic k ZŠ a zdravotnímu středisku a také směrem ke „Špičákové hájence" a dál směrem na Vracov
- Výstavba autobusových zastávek
- Rekonstrukce kotelny základní školy
- Rekonstrukce WC v mateřské škole

Jistě se postupem času objeví i další akce, ale tak jako vždy půjde hlavně o zajištění dotačních finančních prostředků nutných pro realizaci plánovaných projektů. Na závěr si ještě dovolím se krátce zmínit o již více než dva roky trvající snahu o vytvoření nového stavebního obvodu v lokalitě označené v ÚP jako E1 a E2 – vpravo za obcí směrem na Ratíškovice. Zde se nám již podařilo k dnešnímu dni vykoupit většinu pozemků. Přesto apeluji na zbývající zatím nerozhodnuté majitele, aby našli společně s obcí řešení možného prodeje či uzavření smlouvy o smlouvě budoucí pro možnost zajištění stavební parcely. Věřím, že již v nadcházejícím roce se podaří výkupy kompletně uzavřít a urychleně pak pracovat na zpracování projektových dokumentací výstavby inženýrských sítí.

Vážení spoluobčané, dovolte mi, abych Vám všem popřál já i celé obecní zastupitelstvo krásné, klidné a šťastné prožití nastávajících vánočních svátků v kruhu svých rodin a také ve společenstvu celé obce. Alespoň na tento krátký čas setřeste ze svých ramen každodenní starosti a stres a dopřejte si odpočinku jen s radostnými zážitky. Do nového roku Vám pak přeji hlavně pevné zdraví a splnění všech plánů a předsevzetí.

Ing. František Novák, místostarosta

Mateřská škola

Parkoviště u MŠ

Vegetační úpravy mokřadu

Prodej půdy

V poslední době jste často oslovováni různými společnostmi z různých koutů naší země, kteří Vám nabízejí odkoupení Vaší půdy s cílem jiným, než na ní hospodařit. Zastupitelstvo Obce Vacenovice má velký zájem, aby půda na našem katastru nebyla zneužita a zůstala ve Vašem vlastnictví. Pokud ovšem existují důvody a Vy se rozhodnete půdu prodat, Obec Vacenovice má zájem ji odkoupit. Postačí, když se s nabídkou dostavíte na Obecní úřad Vacenovice, vyčíslíme kupní cenu a všechny ostatní náležitosti vyřídíme. Věříme, že k prodeji tak cenného majetku, jakým půda je, přistoupíte zodpovědně a znemožníte „různým" společnostem s půdou *kšeftovat*.

Jana Bačíková, starostka obce

Stará legenda o Sisyfovi – Sisyfovská (nikdy nekončící) práce

Korint byl starověký řecký městský stát. Dnes se jedná o řecké město, které leží v Korintské šíji a spojuje Peloponéský poloostrov s řeckou pevninou. Dle starých bájí a pověstí patřil Korintský král Sisyfos údajně k nejchytřejším a nejprohnanějším lidem té doby. A hlavně, přál si být nesmrtelný. Proto když si pro něj přišla Smrt, tak ji uvěznil. Smrt tedy přestala vykonávat své řemeslo a na světě vznikl nepředstavitelný chaos. Všemocný Zeus poslal boha války Aréa zjednat nápravu. Sisyfos se ještě stačil narychlo smluvit se svou manželkou, aby mu nevystrojovala pohřeb. Pak v podsvětí tvrdil, že jako nepohřbeného ho tam nemohou držet, stěžoval si také na málo truchlící ženu. Tak mu bůh podsvětí dovolil vyjít na povrch ženu ztrestat. Tak dosáhl opět svého cíle, mohl být opět mezi živými. S nesnázemi ale přece jen dostali Sisyfa zpět do podsvětí a tehdy soudci mrtvých záludného „uprchlíka" tvrdě potrestali. Dostal příkaz vytlačit na kopec obrovský kámen a na druhé straně ho skutálet dolů. Kousek od vrcholu, když už má skoro hotovo, mu však vždy kámen sklouzne zpět a potem zalitý a vyčerpaný Sisyfos začíná znovu a znovu. Sisyfovská práce – nekonečná, bezvýchodná práce.

Tento příměr mě napadne vždy, když řešíme na obci problém jednoho našeho občana. Vím, Sisyfos válí kámen v podsvětí dodnes a jde o nesmyslnou a zbytečnou práci, tak to určitě nemyslím. Přesto, můj pocit o neukončeném a už moc dlouho trvajícím úkolu se Sisyfovi podobá.

Tento Občan (dovolím si ho tak pojmenovat) k nám do obce přišel z prostředí, kde o něj bylo pečováno. Byl v teple, měl jídlo, potřebnou lékařskou pomoc. Přesto odešel a přišel do Vacenovic, i když neměl kde a u koho složit hlavu.

Nejprve jsme asi týden zjišťovali skutečnosti odchodu z předcházejícího ubytování. Pravidelně jsme byli v kontaktu se vzdálenější rodinnou. Po zjištění všech skutečností jela rodina do Kroměříže pro zdravotní dokumentaci.

Na základě této dokumentace proběhla zdlouhavá a složitá jednání s městským úřadem, ale v Teplicích, zde měl dotyčný Občan trvalý pobyt a byl evidován na úřadě práce. Poté došlo k nahlášení občana k trvalému pobytu na místní adresu.

Potom následovalo zrušení trvalého pobytu ve správním řízení a nahlášení trvalého pobytu na ohlašovně obecního úřadu ve Vacenovicích.

Velmi složité jednání se sociálním odborem MěÚ Kyjov o vyřízení sociálních dávek a státní sociální podpory. Vyhledávání a obvolávání potřebné lékařské pomoci (všeobecný lékař, zubař, psychiatr).

Mezitím probíhalo vyhledávání nejbližší rodiny zmíněného Občana, obvolávání a dopisování si s okolními obecními i městskými úřady. Neúspěšně. Telefonicky a emailem, zjišťování možnosti vystavení duplikátu výučních listů (z důvodu vyřízení invalidního důchodu), cesta pracovníka OÚ do Kroměříže pro tyto dokumenty.

Na základě žádosti tohoto Občana telefonické jednání s kurátorem MěÚ Kyjov a pracovnic sociálního odboru ohledně ubytování v ubytovně firmy Trifin, jednání s majitelem ubytovny. Možnost nastoupit na ubytovnu ihned.

Zmiňovaný Občan odmítl, má zájem nastoupit na ubytovnu až od 15. října 2014. Proč zrovna od 15. 10. 2014 neuvádí a na dotaz neodpovídá. Tato skutečnost byla sdělena telefonicky sociálnímu odboru Kyjov i majiteli ubytovny Trifin. V uvedený termín se však na ubytovnu nedostavil. Jako důvod uvedl, že nemohl, protože si musel stěhovat své věci.

Dále proběhlo vyhledávání informací k žádosti o osobní bankrot. Tisk žádosti a zajištění právní pomoci v Charitě Kyjov.

Po návštěvě Charity, odkud si Občan přinesl pouze vzory žádostí – vypsání žádosti exekutorovi o pozastavení exekuce, vyhledávání všech jeho aktuálních exekucí – telefonicky na několika soudech ČR (bez závěru, není možno zjistit, musí osobně)

Přichází zima a s ní další žádost o ubytovnu. Vyhledány na internetu všechny ubytovny v Hodoníně, Rohatci a Kyjově. Všechny tyto ubytovny byly v měsíci listopadu několikrát telefonicky obvolány, nikde však volné místo není.

Další jednání se sociálním odborem Kyjov ohledně ubytování v městské ubytovně Havlíčkova nebo Trifin. Volné místo však už nikde není. Sociální pracovnice zajistily volné místo v ubytovně v Brně. Občan souhlasí s ubytováním v Brně, telefonické potvrzení rezervace volného pokoje v ubytovně v Brně.

Telefonicky byla rodina požádána, aby tam Občana i s jeho věcmi autem odvezla. Rodina souhlasí.

Den před odjezdem Občan nesouhlasí s ubytováním v Brně. Rodina je odvolána z cesty do Brna.

A jak dál? Nevím. Zima na krku, Občan je bez ubytovny.

Často se mě ptáte, proč nějak nepomůžeme a proč něco neděláme. Popravdě nevím, jak pomoci a co dělat. To, co děláme je zbytečná, nekonečná – Sisyfovská práce.

Jana Bačíková a úřednice OÚ Vacenovice

Svazek obcí Kelčany, Milotice, Skoronice, Vacenovice, Vlkoš

Milí spoluobčané, zkušební provoz ČOV Milotice je zdárně u konce. Dne 18. 11. 2014 proběhla úspěšná poslední prohlídka stavby před kolaudací a stavba byla následně zkolaudována. ČOV Milotice, čerpací stanice odpadních vod U Sv. Anny ve Vacenovicích, shybky v Miloticích a části kanalizace před zámkem Milotice byly úspěšně profinancovány z dotací EU ve výši asi 76 mil Kč, dále z dotací SFŽP 4,471 mil Kč, dotací z Jihomoravského kraje 4, 471 mil. Kč a 650 tis. Kč, půjčky ze SFŽP 8, 941 mil. Kč a vlastních zdrojů. Celková hodnota majetku, který byl v rámci svazku vybudován, je 108 557 762Kč. Z hlediska neinvestičních příspěvků pro obce je nutné zaplatit půjčku SFŽP ve výši 8,941 mil. Kč, která je splatná po dobu 10 let a dále vrátit JMK Brno část nevyčerpané zálohové dotace ve výši 2,483 mil. Kč. Z důvodu snížení celkových nákladů stavby nemohla být dle smlouvy půjčka čerpána v zálohové výši.

Nyní Svazku začíná druhá etapa a to je provozování ČOV Milotice a příslušných kanalizací v obcích Vacenovice, Milotice, Skoronice a části obce Vlkoš. V obci Vlkoš proto byla zřízena kancelář Svazku, která je v provozu od 1. 12. 2014 a je zde možnost uzavírat nové smlouvy na stočné a podávat žádosti o připojení kanalizace.

Stočné

Stočné bude příjmem Svazku obcí, z kterého se bude hradit provoz, případná obnova majetku a investice do nových vodovodů a kanalizací ve Svazku. Vodné zůstává v režimu společnosti VaK Hodonín, a.s.. Nyní tedy budeme mít všichni zvlášť smlouvu na vodné a stočné. V průběhu měsíce prosince budou chodit zaměstnanci společnosti VaK Hodonín, a.s. po obcích Svazku a budou dělat odečty vodoměrů.

Smlouvu na stočné může přijít uzavřít vlastník nemovitosti na Obecní úřad Vacenovice, a to v pondělí a ve středu v úřední hodiny do konce měsíce ledna 2015 nebo v kanceláři svazku. S sebou vemte OP, číslo účtu a číslo SIPO, popř. smlouvu s Vak Hodonín a.s.

Pro rok 2014 a 2015 odsouhlasil Svazek na valné hromadě konané 28. 11. 2014 výši stočného 31 Kč/m³ bez DPH.

Placení stočného bude ve stejném režimu, jako za minulého provozovatele. Domácnosti, které mají přípojku vody u společnosti Vak Hodonín, a.s. budou platit stočné z odebrané vody. Těm domácnostem, které mají jenom studnu nebo oba zdroje vody, bude úhrada stočného vypočítána z tzv. směrného čísla. Jedná se o průměrnou denní spotřebu na osobu 84,5 litru, roční spotřeba 30 842 litru na osobu, tj. 31 m³/rok a pro 4 člennou rodinu za rok je to 123 m³.

Minimální záloha na stočné byla stanovena na 90 Kč na osobu a měsíc, za rok to činí 1080 Kč za osobu.

Odvádění srážkových vod

Povinnost platit za odvod srážkových vod do kanalizace mají až na pár výjimek všichni majitelé nemovitostí, ve kterých je prováděna podnikatelská činnost. Platba se vypočítává součinem plochy nemovitosti, koeficientu odtokovosti, hodnotou dlouhodobého srážkového úhrnu lokality a cenou stočného (Vyhláška č. 428/2001 Sb. kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů).

Výše stočného za srážkové vody byla stanovena na valné hromadě konané 28.11.2014 ve výši 31 Kč/m³ bez DPH.

S pozdravem předseda Svazku Ing. Pavel Nenička

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Jihomoravský kraj

Mikroregion Nový Dvůr

Co jsme zvládli a co pro vás ještě máme?

Mikroregion Nový Dvůr pro Vás letos uspořádal spoustu krásných akcí, které dokázaly přinést spoustu úsměvů na tváře dětí i dospělých. A to bylo také našim cílem.

Ať to byl Dráček Mráček, který si v naší Konírně zbudoval po nocích svou dračí sluj, uvěznil v ní Princeznu a poklad a vy jste pak luštili, jak osvobodit princeznu. Anebo když Dráček někam odletěl, tak jste mohli, pokud jste byli zdatní, poklad najít sami. Byli jste odvážní a poklad jste si zasloužili všichni.

V Konírně jste mohli dále vidět nádhernou výstavu tvorby dětí o čarovných barvách země. Dále výstavu loutek Milotického Orelského loutkového divadélka, anebo při otevření fotky z historie obcí Mikroregionu Nový Dvůr.

K tomu divadelní představení, promítání a čtení pohádek na svátek Slunovratu, nebo tajemná noční záchrana uloupené Princezny. Bylo toho spousta a jsme moc rádi, že jste nás navštívili.

Dále se nám podařilo uskutečnit 2 projekty.

Jedním z nich byl Burčákový pochod obcemi Mikroregionu Nový Dvůr, aneb „S burčákem ze sklepa až na zámek". Jedinečná akce, která umožnila návštěvníkům spatřit a prožít 6 různých vinařských kultur a 6 různých kulturních tradic. Velmi děkuji za spolupráci všem zúčastněným vinařům. Bylo to vynikající a již nás kontaktovalo více lidí s dotazy, zda se uskuteční i příští rok. Program je to lákavý... přes den pochod, na večer festival na zámku a druhý den trh tradičních produktů a řemesel. No, co myslíte? Přijdete i příští rok, pokud pochod bude?

Na Trhu nám spadlo pár kapek a pár stánků... ale jinak jste se nenechali odradit a dobroty a speciality jste ochutnali všechny a znovu vám a všem pořadatelům velký dík za to.

Druhý projekt, jehož výsledky můžete právě teď vídat kolem sebe a díky kterému jsme pro vás uskutečnili i sérii přednášek, je o historii Mikroregionu Nový Dvůr. Uskutečnili jsme spoustu měření, prostudovali hory literatury a prochodili celý mikroregion a tak se na přednáškách a v naučných brožurách dozvíte, kdo všechno na našem území žil, bojoval a zemřel... nebo zvítězil. Přednášky to jsou poutavé, tak přijďte.

Po novém roce tak na území Mikroregionu Nový Dvůr najdete informační cedule, které budou popisovat archeologicky významná území. Projekt o historii Mikroregionu Nový Dvůr je jedním z naučně-vzdělávacích, které máme naplánovány.

Dalším zajímavým milníkem pro nás bylo vydání známky kvality. O té se podrobnosti dozvíte na našich stránkách, ale v příštím roce bude značka „Šikovné ruce pro vaši radost" zdobit řemeslníky a domácí výrobce krásných, chutných a radost přinášejících rukodělných výrobků.

Burčákový pochod

A co pro vás chystáme na konec roku?

Přece pochod. Pochod za Prasátkem. Do Skoronic. Letos na téma díla Bohumila Hrabala. Tak sledujte obecní nástěnky, ať jste informováni. A těšíme se na vás.

A dál? Příští rok? To se všechno včas dozvíte.

Mgr. Tomáš Salava
Projektový manažer Mikroregionu Nový Dvůr

NA ŠTRASBURK

Když nás před volbami do Evropského parlamentu navštívila paní Michaela Šojdrová v rámci předvolební propagace do EP, nabídla nám prostřednictvím své spolužačky Vladky Kovaříkové, provd. Coufalové, možnost navštívit v sídle Evropského parlamentu plenární zasedání ve Štrasburku. Samozřejmě, že jsme toho využili a Obecní úřad ve spolupráci s místní organizací KDU-ČSL naplnil účastníky nabídku zájezdu organizovaného okresním tajemníkem Ing. Aloisem Horákem ze Šumperku. Přímo v organizačních pokynech je tučným písmem zdůrazněno: **Cesta se uskuteční díky Michaele Šojdrové, poslankyni Evropského parlamentu za KDU-ČSL.**

A tak jsme zástupci různých složek v obci v pondělí 20. 10. 2014 v 6 hod ráno nasedli do zájezdového autobusu, když předtím jsme horkotěžko do podpalubí naskládali kufry s kroji, krabice koláčků, bedny vína aj. příručního „pití", někteří hudební nástroje včetně varhan, baskřídlovky, trubky, klarinetu, kytary, housliček i ozembuchu. Cesta nám do Prahy utekla celkem rychle, protože jsme dolaďovali nácvik toho, co předvedeme, např. naši českou hymnu ve čtyřhlase. V Praze jsme naložili našeho hlavního průvodce ing. Radima Sršně, když ze Šumperku už přijel ing. Horák, pro děvčata prý „Lojzík" – pro muže pan Horák a předsedkyně krajského úřadu KDU-ČSL paní Karla Vaculínová. Pak přes Rozvadov a další německá města a krajinu až do francouzského Štrasburku. Cestou jsme zastavovali jen na benzinkách v dlouhých rozmezích cesty a krátkých zastávkách. Do Štrasburku jsme přijeli vyškolení našim průvodcem Radimem o složení evropských institucí, jejich práci i ostatních aspektech pracovních i osobních. Vlastní zásoby jídla ani pití jsme nestačili zkonzumovat, ještě jsme byli dotováni v autobuse tu oplatkem, tu pivem, tu a tam štamprlí a tak jsme se ubytovali v F l zn. IBIS (něco podobného jako Čunkovi Unimobuňky) asi kolem 20 hod. Ještě jsme trochu „pobékali" před hotelem a náš Lojzík měl co dělat, aby nás po 22 hodině rozpustil do pokojů. Ráno jsme vstávali brzy, od 6.30 jsme měli v malé jídelně připravenu snídani. Co si kdo vybral, sýry, máslo, marmelády a různé druhy čajů i kávy. Pak jsme se rychle šli oblékat do krojů. No byla to pěkná sestava, děvčata od malých krojů, přes plyšové i jiné stejnokroje, některé v čepcích, jiné v šatkách. A chlapi buď v páskových košelách, nebo i v parádních krojích včetně nohavic, vysokých bot a lastýňáků (někteří plastýňáků). Naše seniorky vystrojené do stejnokrojů, operličkované drndy a krásně vyšívané šatky byly středem pozornosti. Prý: „Vy máte nožky jak mladice, ani bych Vás nepoznal" no a my seniorky na to: „to víš, zezadu lyceum, zepředu muzeum". V takovém popichování a štengrování se nesl celý zájezd. Pobrali jsme všechno, co jsme měli připraveno a v krojích „klečačky" jsme vyjeli do parlamentu. Vzali jsme s sebou obecní vlajky i transparent, ale na vrátnici nám to zabavili, že s tím se tam nesmí. Přivítal nás český asistent p. Černoch a v zasedací místnosti nám udělal zajímavou přednášku o instituci Evropského parlamentu a Rady Evropy. Pak přišla a doplnila jej i paní Šojdrová. Po jezdících schodech kolem tiskového střediska jsme vyjeli do kulaté jednací síně parlamentu na jednání Rady Evropy. Uváděli nás po skupinách na sedadla, která měla sluchátka s překladem. Přiznávám, že jsem moc neposlouchala, o čem přednášejí, spíš mně zajímal ten prostor, diváci na druhé straně po obvodu nějaká vojenská skupina či studenti. Ale pohled na nás určitě byl úžasný, když my ženské v drndách a šatkách jsme si přiložily sluchátka a poslouchaly. Podle příruček a návodů jsme mohli najít jednotlivé poslance, kteří mají své pevné místo pod určitým číslem sedadla a uličky. Našli jsme paní Šojdrovou, dokonce jsme byli upozorněni na dceru vůdce Musolliniho z Itálie, atd. Asi po hodině v jednací síni jsme vyšli ven, někteří vlezli do obchodu a koupili nějaké suvenýry, případně deštník apod. Prohlédli jsme si okrouhlou budovu parlamentu, jejíž střed je vyprojektován jako řeka, která odděluje Francii a Německo a také město Štrasburk, které se často stávalo tu součástí Německa, tu zase Francie. Pojízdné schody nás svážejí dolů do jídelny, procházíme po mostě přes pomyslnou řeku tvořenou z kamenných destiček. V jídelně dostaneme na výběr ze 3 jídel a můžeme si vzít vodu, salát či zákusek. A tak všichni si neseme na tácech vybrané jídlo, my ženy si sedáme v krojích na obrácenou židli a jenom se snažíme nezakecat si kroj. Jídlo je chutné a je ho dost. Jenom tu postrádáme kávu, prý se tady kafé nevaří. Je to možné?

Přišla za námi na oběd i pí. Šojdrová a její asistenti. Poté vycházíme na kulatý dvorní trakt budovy, Radim s vrátnými usmlouval, že si můžeme vzít naši ceduli se znakem obce a nápisem Vacenovice. Dáme se do kupy, připravíme nástroje včetně ozembuchu a za chvíli už zní nádvořím naše pěkné slovácké pěsničky. Začínáme hodovými a naši nejmladší kolegové i zatancují vrtěnou či skočnou. Paní Šojdrová pozvala všechny české europoslance a mnozí opravdu přišli. Naše seniorky roznášeli koláčky, chlapi nalévali vínečko všem, kdo procházeli kolem. A bylo tu opravdu plno, foťáky blýskaly a dokonce prý někdo z české televize to natáčel, ale nevíme, jak to dopadlo. Naše paní starostka Jana předala paní poslankyni dary - obraz sv. archanděla Michaela od řezbáře pana Setínského, dále škrabané vajíčko (pštrosí) od pí. Vlasákové, balíček vacenovických vín i s hrnečkem a také šek na 20 000,- Kč pro nadaci paní poslankyně. Je fajn, že máme sebou Vítka Ingra, který to všechno uvádí francouzsky i anglicky a je v tom opravdu výborný. Všechny tyto dárky byly pořízeny z darů účastníků zájezdu. Všem zúčastněným europoslancům byly taktéž předány tašky s vínem a byli zapojeni do našeho vystoupení. Kluci z dechovky zahráli a tak se na nádvoří i výskalo a tancovalo. Ještě samozřejmě zazněla i naše česká hymna, kterou jsme nacvičovali čtyřhlasně i cestou do Štrasburku, po ní i „Morava krásná zem" a další a další. Přerušila nás skupina kněží, kteří vyšli z budovy, a zazněl krásný chorál z úst profesionálního souboru. Naše Marijánky jim šly zazpívat nějaké mariánské písně, ale tím náš sbor vlastně rozpustili k velké nespokojenosti sbormistra Libora. Ještě se nám podařilo rozbít flašu červeného na krásnou dlažbu, ještě jsme pozpívali, rozdali zbytky koláčů i vína a jeli se převléct z krojů do našeho hotelu Formule 1. Rychlovka, někteří se stihli osprchovat, někteří ne a už zase nasedáme do autobusu a jedeme na ochutnávku vín do malebné vesničky Riquewihr, která je kol dokola obklopena vinicemi a jejíž ráz udávají staré hrázděné budovy se sklepy v podzemí. Nejdříve se podíváme do výrobního sklepa se starými obrovskými sudy a vyslechneme si přednášku majitelky Madam Earl Regine Zimmer. Pak nás zavedou do vinotéky pod starobylou budovou, scházíme dolů po vysokých schodech, přidružujeme se provazu, který nám bude velmi prospěšný i při návratu. A už to začíná: paní majitelka zazvonila na zvonec a začali nalévat jejich francouzská vína do pohárků na stopkách. Než jsem to stačila ochutnat, už zvonil zvonec a nalévalo se další víno. Mezitím se zpívalo a hrálo na housličky a výskalo jako u nás ve sklepech. Ničím jsme to nazajídali a když nám po zaznění zvonce nalévali pátý vzorek, už jsem měla dost. Vím, že našim

degustátorům se víno moc, až na jeden vzorek ryzlinku, nezamlouvalo, zdálo se jim sladké a prázdné. Mně se zdálo těžké dost, musela jsem se přidržovat provazu, abych vylezla nahoru. Ještě že už byla pro nás připravena v hostinství večeře po francouzském způsobu. Začínali jsme krémovou cibulovou sladkou polévkou, museli jsme všichni solit, aby to mělo chuť polévky. Po ní zvláštně upravené mleté maso s přílohou a na závěr coby sladká tečka – jogurt. Téměř pro všechny, až na Mirka Novotného, toho sladkého bylo dost. Mirkovi jogurt šmakoval, tak se mu sešlo na stole asi 15 porcí od spolustolovníků. Trochu mu pomohla pí. Šojdrová. A dobří kamarádi mu ještě vyptali krabičku jogurtu na cestu, přijela až do Vacenovic, ale kdo jogurt zkonzumoval, nevím. Dvěma cizokrajným servírkám se dal pomáhat Mira Kuchta a vysloužil si náš velký aplaus. A zpívání a hraní nás provází všude, i tady. Radim Sršeň vzal baskřídlovku, Lojzík harmoniku a už jedeme jejich ostravské, valašské ale i naše slovácké pěsničky. Ještě že máme celou hospodu pro sebe! Kolem 21. hodiny vyrážíme k našemu dočasnému domovu, ještě někteří nemají dost a tak zpíváme a tancujeme před hotelem. Lojzík měl opět problém nás nahnat do pokojů. Ráno, po snídani už sbalíme kroje i všechny naše věci do autobusu a jedeme na prohlídku města. Procházíme starým městem za doprovodu našeho průvodce Radima Sršně. Dostáváme se po otevíracím mostě přes rameno řeky Ill na **náměstí Kléber** s mnoha historickými, často hrázděnými domy, které patří mezi nejkrásnější historická náměstí v Evropě. Procházíme kolem starodávného funkčního kolotoče, jaký známe ze starých filmů. V průčelí ulice už vidíme nádhernou katedrálu NOTRE DAME. Před vchodem se společně vyfotíme a vcházíme do katedrály.

Je to jedna z největších gotických katedrál ve Francii. Její francouzský název je La cathédrale Notre-Dame de Strasbourg neboli katedrála Naší paní, což znamená Panny Marie. A jelikož Štrasburk leží v Alsasku, které bylo kdysi součástí Svaté říše římské, Liebfrauenmünster Strassburg je její německý název. Už zdaleka je rozpoznatelná typická asymetrická silueta průčelí štrasburské katedrály, protože dokončena byla jen jedna věž, vysoká 142 metrů. Průčelí katedrály je úžasně vyzdobené. Jen samotné portály jsou zaplněné množstvím soch. Tympanon nad středním vchodem zobrazuje scény ze Starého i Nového zákona. Lomené oblouky kolem něho jsou lemovány desítkami svatých. Nad středním portálem sedí král Šalamoun a ještě výše patronka katedrály Panna Marie s dítětem. Vysoko nad rozetou je umístěna galerie apoštolů. Na sloupech vysoko nad portály jsou umístěny jezdecké sochy králů. Velká rozeta uprostřed průčelí má průměr čtrnáct metrů. Sochy levého vchodu představují ctnosti vítězící nad neřestmi. Po stranách pravého vchodu vidíme téma moudrých a pošetilých panen. Ty nemoudré mají lampy bez oleje sklopené, moudré drží plné lampy před sebou. Hlavní loď a dvě boční lodě jsou už gotické, jako převážná část katedrály. Příčná loď a chór s apsidou však byly stavěny ještě v románském slohu, fresky v apsidě byly vymalovány až v 19. stol. v novorománském stylu. Pod chórem se prý nalézá románská krypta, která je nejstarší částí katedrály, dá se vylézt i na věž, ale do toho si troufl jen jeden z našich kolegů.

Hlavní varhany visící na stěně jako vlaštovčí hnízdo jsou z roku 1716, ale později byly po poškození přestavěny. Velká prostorná kaple s bílým zlaceným oltářem na severní straně je kaple sv. Vavřince (Saint-Laurent). Tady jsme se posadili a vykonali menší pobožnost, zpívali a modlili se za naše rodiny, také každý rozsvítil svíčku za své blízké, za jejich zdraví. A už procházíme katedrálou, hledíme na bohatě zdobené vitráže oken na severní straně katedrály, které zobrazují řadu panovníků Svaté říše římské, v jižní lodi pak výjevy ze života svatých. Rozeta nad hlavním portálem má úctyhodné rozměry. Její průměr je bez deseti centimetrů 14 metrů. V chóru pak můžeme vidět velké okno z roku 1956, které nahradilo to původní, válkou zničené. Panna Marie na něm symbolicky žehná sjednocující se Evropě. Na vrcholu okna je zobrazeno i dvanáct hvězd jako na evropské vlajce. Mezi množstvím obrazů a oltářů svatých patronů vyniká nádherná kamenná kazatelna z roku 1485. Její jemně vytesaná výzdoba připomíná krajku. Příčná loď s chórem je nejstarší, ještě románská část katedrály. V jejím severním ramenu zakončeném oltářem sv. Vavřince je k vidění rozsáhlé sousoší Olivetská hora o rozměrech 9x4 metry a výšce 5 metrů s více jak třiceti postavami. Naproti ve výklenku se nachází velká křtitelnice z roku 1453, precizně jemně vytesaná z kamene. Jižní rameno příčné lodi nám nabízí další skvosty. Uprostřed podpírá klenbu Pilíř soudu označovaný také jako Pilíř andělů. Ač je v románské části katedrály a byl postaven v roce 1230, jeho podoba je už gotická. Je vyzdobený dvanácti postavami andělů, evangelistů a Krista.

V jižní části jsou také umístěny pozoruhodné astronomické hodiny z roku 1574. Navrhovali je významní matematici své doby a sestrojili je hodináři a tvůrci orlojů bratři Habrechtové. O malby se postaral malíř Tobias Stimmer. Hodiny byly zdokonaleny v polovině 19. století. Tenhle orloj ukazuje pohyb planet, astronomické údaje, kalendář a dokonce i krouživý pohyb zemské osy. Když vyjdeme z katedrály, vidíme šikmo proti Notre Dame nejstarší lékárnu ve Francii, o kousek dál Rohanův palác, někdejší sídlo biskupa, kde v dubnu roku 1792 poprvé zazněly tóny Marseillaisy. Bohatě zdobený kupecký dům v sousedství infocentra patří k těm nejvíce obdivovaným. My však honem hledáme záchod, protože máme objednánu projížďku po ramenech řeky Ill. Řeka hraje ve Štrasburku důležitou roli. Je živoucí tepnou města a kanály odděluje malé prameny, které se o kousek dál opět spojí se svou životadárkyní. Uvidíme město z jiné perspektivy. Všichni to zvládneme a nasedneme do člunu, který je krytý jako bazén oblými posunovacími okny. U každého sedátka je sluchátko s překladačem, ale co to pomůže, když ne v českém jazyce. My máme výhodu, za námi sedí Vítek Ingr a potichu nám to překládá. Vyjíždíme na cestu do La petite France (Malá Francie), což je malebná skupina historických domů nad ramenem řeky Ill a přilehlými kanály. A už nevíme, na kterou stranu se podívat, katedrála sv. Pavla, kterou uvidíme z opačné strany na zpáteční cestě druhým ramenem řeky, další 3 kostely, sv. Petra, sv. Tomáše, sv. Etienna, hotely de Ville, La Grande Boucherie, všechno zdobené květinami a rostlinami, které splývají až nad řeku. Loď vjede do vyrovnávací komory, počkáme, až se naplní, otevřou se vrata a vjíždíme do zákruty lemované kamennými oblouky, prý to dříve sloužilo jako městské vězení. Než se otočíme, hledíme na černé labutě, které se vůbec nebojí, i když člun projíždí blízko. Vjíždíme do druhého ramene řeky a opět obdivujeme barevné hrázděné domky, malebné domečky s cimbuřími a zahradními restauracemi, i výstavné domy a vilky. Po dalším vyrovnání hladiny ve zdymadle na řece tryská do výšky vodotrysk, a pomalu se blížíme k až k sídlu Rady Evropy a budově Evropského parlamentu. Supermoderní budova, kterou by zde, na místě žijícím historií, málokdo čekal. Tyčí se nad vodou a její skleněné stěny se odráží v hladině. Jako by v určitých úhlech splývala s nebem i s řekou. Je to zajímavá stavba, která poutá pozornost nejen architektů z celého světa. Krásný pohled, který se nám naskytne z lodi, již na tuto

Vystoupení v Evropském Parlamentu

budovu budeme mít jen stěží. Je obklopena vodou a budovami. Proto právě zde můžeme obdivovat její krásu a ukořistit pár cenných fotografií. Navíc jsme si k rozpoznání uvázali naše žlutozelené obecní šátky a ostošest máváme na pana Eduarda Hulicia i s jeho asistentkou, kteří na nás čekají na spojovacím mostě nad řekou. Uviděli nás a odpovídají. Asi po hodinové plavbě vysedneme na stejném místě, přejdeme most a na zastávce čekáme na příjezd našeho autobusu. Nesmím zapomenout na samostatnou prohlídku města, samozřejmě se zastávkou v obchodním domě a nákupy sýrů, čokolád a jiných pochutin pro naše domácí.

S europoslankyní Ing. Michaelou Šojdrovou

A také přestávka na oběd. Ale co stihnete za slabou hodinku, navíc, když restaurace vydávají obědy až ve 12 hodin? Tak jsme vlezli (skupina asi 12) do maličkého obchůdku s gyrosem v placce, hranolky, a opravdu chutný pokrm i s pitím za 10 eur nám objednal náš nejmladší účastník a asi jeden z mála, který se zde domluvil. Autobus přijel asi ve 14 hod. a tak s lítostí, že to tak rychle uběhlo, přesto spokojeni, že jsme viděli tolik pěkného a zajímavého, se vydáváme na cestu k domovu. Co se na tomto zájezdě přezpívalo písniček, to by naplnilo i pořádně velký zpěvník. Hubu nikdo nezavřel, než co se jedlo nebo pilo. Po půlnoci to v autobuse sice chviličku ztichlo, ale už jsme vjížděli do Prahy, loučili se s našimi průvodci a jak jinak než písničkou. Navázali jsme tam i přátelství, poznali dobré lidi a také práci europoslanců. Přestože cesta autobusem byla dlouhá, dobrá nálada nás provázela, nasmála jsem se, jak už dlouho ne, vyzpívala, až mě bolely hlasivky. Na zájezd budeme určitě s radostí vzpomínat a přát si, abychom se tam mohli vrátit. Tak šťastnou cestu Vám všem.

Marie Měchurová, účastník zájezdu

Poutní kříž pro Evropský parlament

Umění, které tvoří krásno, může zastávat úlohu sjednocení veškerého lidského poznání.

(kardinál Tomáš Špidlík SJ)

Dne 17. 11. 2014 jsem se s celou rodinou účastnila na pozvání poslankyně Evropského parlamentu Michaely Šojdrové mše svaté na poděkování Bohu a sv. Anežce české za 25 let svobody. Mše proběhla v kostele sv. Voršily na Národní třídě v Praze. Hlavním celebrantem byl J. Em. ThLic. Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský.

Kde mělo toto pozvání základ:

V říjnu jsme podnikli s několika občany cestu do Evropského parlamentu do Štrasburku. Naší hostitelce jsme mimo hodnotných darů (krásné škrábané pštrosí vejce od paní Jakubíčkové, vyřezávaný archanděl Michael od Františka Setinského, ručně malovaná sklenice plná dobré slivovice od Lenky Svorové, několik lahvinek dobrého vína od pana Petra Ingra a Mikulčíkovy koláčky) chtěli dát i finanční obnos na její dobročinné aktivity.

Po pár týdnech zvoní telefon, paní Šojdrová volá. Navrhuje koupit do Evropského parlamentu do kaple kříž. Žádný tam do teď není. Má vyhlédnut jeden od akademického sochaře Otmara Olivy. Ptá se, jestli s tím budu souhlasit. V ten moment jsem pocítila obrovskou hrdost. Obec Vacenovice přispěla na kříž, který bude v Evropském parlamentu. Už se těším, jak se budu chlubit okolním starostům. Už tak mi záviděli zájezd do Štrasburku. No jasně, že souhlasíme a děkujeme, taková obrovská pocta. Tak tedy, kříž se bude světit kardinálem Dukou v Praze u Voršilek 17. listopadu. Jsem zvána i s rodinou.

Praha, Národní divadlo a kousek dál stojí kostel sv. Voršily. Nádherná stavba z let 1704. Společně s klášterem Voršilekje kostel chráněn jako kulturní památka České republiky. Paní Šojdrová nás už čekala a usadila nás na čestné místo do přední lavice. Kousek od nás seděl herec Jan Potměšil, spoluorganizátor této děkovné mše.

Kříž byl postaven vedle oltáře. Je to zajímavé dílo plné symboliky. Jde o poutní kříž, který je vyroben z bronzu a jeho podstavec je spletitý. Podle autora představuje poražené peklo. Tři nohy, které by mohly symbolizovat Svatou Trojici, Božské cnosti Víru, Naději a Lásku, jsou omotány hady a ozdobeny jablky jako symbol vítězství dobra nad zlem. Kruh kolem kříže může symbolizovat společenství, kterým Evropská unie bezesporu je. Uprostřed kříže je modré oko, které nesymbolizuje evropskou vlajku, ale je to symbol Ducha svatého.

Jana Bačíková

Zrod díla je na Velehradě: Velehrad jakožto nositel odkazu svatých Konstantina a Metoděje. Těmto světcům se podařilo v 9. století ve středoevropském prostoru vytvořit most mezi kulturami Východu a Západu. Kardinál Tomáš Špidlík, z jehož díla Otmar Oliva ve svých dílech čerpá. *„Jako k tehdejší Moravě se dnes oči upírají k celé Evropě. Ta by měla být mostem smíření. Na scénu světa vystupují nové národy Asie, Afriky, Jižní Ameriky a ptají se, které hodnoty z tisíciletékultury evropské mají zůstat dědictvím pro celý svět. Není snad právě příhodná doba, abychom k tomu přispěli právě dnes?"* Také to je myšlenka, s níž je možné spojovat vnesení poutního kříže z Velehradu do prostoru Evropského parlamentu.

Svěcení poutního kříže…

Otmar Oliva (*1952, Olomouc) je český akademický sochař, který se specializuje na tvorbu liturgických předmětů a úpravu liturgických prostor. Po absolvování Akademie výtvarných umění v Praze byl roku 1979 zatčen a vězněn za šíření materiálů Charty 77. Po propuštění v roce 1981 se usadil na Velehradě, kde vybudoval ateliér a kovoliteckou dílnu. Zcela zásadní význam pro jeho další směřování měla úprava liturgického prostoru tamní baziliky. Do evropského povědomí pak vstoupila zejména jeho sochařská výzdoba kaple Redemptoris Mater papeže Jana Pavla II. ve Vatikánu a interiéru kostela Marie Matky Církve ve slovinském Mariboru.

Čerpáno z textu Michaely Šojdrové, poslankyně Evropského parlamentu.

Vzpomínka na vacenovského hudce
FRANTIŠKA MIKULČÍKA

(4. 5. 1930 - 22. 1. 1994) *muzikanta, zpěváka, ctitele lidových tradic, zakladatele kulturně-osvětové činnosti obce*

P. Antonín Šuránek: ***"Veselost je nebe, pod nímž se všechno daří!"***

Už 20 let nezní dědinou jiskrný zpěv ani podmanivý hlas osobitého „veselého vacenovjáka" pana Františka Mikulčíka. Svou nakažlivou živelností „křísil" a rozvíjel v průběhu čtyřiceti let svého aktivního života obecní kulturu a národopis.

Proč si připomínáme právě jeho životní odkaz? Protože na jeho aktivitách závisela kultura obce v období šedesátých let minulého století, kdy se z vesnice začal postupně vytrácet přirozený projev a tradice. Jeho „role záchrany dědictví" byla jedinečná. Vycítil, že jeho posláním, údělem je radostná služba Slovácku. Díky znalostem a zkušenostem tradic lidové kultury ve Vacenovicích byl v následujících letech uznávaný v celé oblasti Dolňácka. Na položených základech mohli začít stavět pokračovatelé. „Jeho zapálenost pro dobrou věc" pozvedla úroveň a pestrost kulturního života obce.

Ale ať promluví pamětníci, kamarádi, „spolubojovníci", kronikové zápisy! Místní kronika zaznamenává jméno Františka Mikulčíka mnohokrát. V roce 1954 se stal spoluzakladatelem první CM a tanečního souboru. Následně byl „hlavou" celého Slováckého krúžku, který zastupoval složku taneční, pěveckou, hudební. Muzikant František Mikulčík se objevuje i v seznamu hráčů na trumpetu v oblíbené Synkově dechovce, byl členem Divadelního spolku a spoluzakladatelem DH Radostné mládí. Farnost v něm objevila oporu chrámového sboru a jeho pašijový zpěv Ježíše byl nezastupitelný. Pan Mikulčík se stal prvním „odvážným" lektorem. Dlouhá léta doslova „sloužil" obci jako ředitel Osvětové besedy. Pod jeho vedením bylo v roce 1967 uvedeno jedno z nejlepších vystoupení - Zahrádka trnitá. Čtyřiceti členy souboru byli v této „zpěvohře" (autor místní „národopisec" J. Bábíček) publiku přiblíženy lidové zvyky (např. fašaňk, odvody, slovácká svatba).

Kdy se u něj začaly projevovat „svěřené hřivny"- dary? Už ve věku asi tří let objevil krásu hry na „varhánky", následoval zápal pro hru na housle, heligonku, cimbál, trumpetu. Rodina vzpomíná, že jeho „srdeční" záležitostí byla především harmonika. Při výkonu základní vojenské služby v pohraniční dědině Vrbovce s ní spolu s kamarády odehrál nespočet neděleních tanečních zábav. Jeho mládí poznamenala obávaná nemoc tuberkulóza, se kterou musel statečně bojovat. Naděje a odhodlání pana Mikulčíka byly posilovány jeho velkou životní oporou – manželkou paní Ludmilou.

K odkazu pana Mikulčíka se hlásí PhDr. Jan Krist (řed. Národního ústavu lidové kultury Strážnice): „Neměl to v životě lehké, kvůli své víře v Boha. Nebál se kriticky poukazovat na neřády panující ve společnosti. Říkal do očí, co si myslí. Byly doby, kdy tento odborníky uznávaný znalec nesměl být vedoucím Slováckého krúžku ve Vacenovicích. V programových radách pořadů (Slovácký rok, Národopisné festivaly apod.) se řešila otázka, co s tím? Vždy se však ukázalo, že jediná schůdná cesta je, zavolat Frantu Mikulčíka. A Franta zapomněl na všechna příkoří, urážky a vždy to zařídil tak, aby patřil Slovácký krúžek z Vacenovic k nejlepším. Jeho jedinou odměnou byla radost z dobrého vystoupení. Odlehčil si slovy: „Tož, nechme súdruhy mudrovat, nekažme si radosť a zavdajme si!". Veselí a humor k němu neodmyslitelně patřil. Smál se hrozně rád. Já si jej budu pamatovat jako usměvavého člověka, věrného lidovým tradicím své rodné obce. Věrného rodině a Bohu."

Dr. Pavlík poznal pana Mikulčíka při přípravě Slováckého roku v roce 1983: „Hned na poprvé mě zaujal. Typ statného, bodrého sedláka s velkým smyslem pro humor mě zcela okouzlil. Povídalo se nám dobře, já vzpomínal na zvyky u nás na Horňácku, speciálně jsem vzpomněl na mlácení cepy. František mně vpadl do řeči: „Doktore, to néni problém, esli to potřebujete do pořadu, tak to s chlapama připravím." Odjížděl jsem nadšen ochotou ke spolupráci a překvapen otevřeností a srdečností. Otevřel mi své srdce tak, jak je to konečně na Slovácku zvykem. S upřímností a dokořán. Číslo jsem nazval Hovor cepů a jak se ukázalo, bylo to jedno z nejpřekvapivějších čísel pořadu. Vacenovští zazářili a já tehdy poznal dobrého přítele!"

František Mikulčík

A místní učitel pan Kuča nezapomíná ani dnes na jeho dobré vlastnosti: „Franta byl pravé Slovačisko. Díky jemu jsme prožili v roce 1960 na II. Celostátní spartakiádě v Praze 14 krásných dní. Součástí bylo národopisné vystoupení folklórních souborů, kdy Franta nacvičil s několika páry tance a celý pobyt organizoval. V letech 1970 – 1972 jsme nacvičili a sehráli dvě divadelní hry: Lucernu a Strakonického dudáka, kde měl Franta krásné úlohy. Znal se s mnoha osobnostmi národopisu a díky němu jsem poznal Jožku Severýna, manžele Vavrisovy, vypravěče Jožku Šífara".

S láskou o panu Mikulčíkovi hovoří paní prof. Milada Bimková (roč. nar. 1926), která se s ním v roce 1953 seznámila jako metodička v oboru lidové tvořivosti: „Franta byl rozvážný a prozíravý. Měl zájem, aby se zachovaly vacenovické tance a písně i do budoucnosti a nezapadly v zapomnění. Požádal mě o napsání samostatné monografie, která bude zahrnovat písně, tance, zprávy nejstarších pamětníků. Na Frantovo přání jsem v roce 1977 vypracovala studii a předala na MNV Vacenovice. Žel, publikování zůstalo v nedohlednu a já věřím, že kdyby žil Franta Mikulčík, postaral by se o vydání tiskem. Ani vysoký věk paní Milady nesmazal radostné vzpomínky na vacenovský tanec „Synkůj kalup", na „Frantovo" červené vínko, husté jak sirup. Přesvědčila se, že byl také dobrým vinařem a hostitelem, dobrosrdečným, svědomitým a upřímným kamarádem.

Místní hudebník Stanislav Výlet vyjadřuje svůj obdiv k panu Mikulčíkovi heslovitě a výstižně:

„Barytonem, který by mohl zbořit bránu Jericha, burcoval lidi ke spolupráci! Kolik měsíců v roce to bylo nácviků a času!? Lidový muzikant s nadšením špičkového koncertisty. Vše za Pán Bůh zaplať a někdy ani to ne. Kolik že to bylo práce a sebeobětování!? Kolem něj se hrálo, zpívalo, tančilo. Většinou vše spojeno se zrnitým lidovým humorem."

Pan František Brhel připomíná zase rok 1976, kdy se založila DH Radostné mládí: „Franta Mikulčík zajistil učitele Komosného, pomáhal při shánění hudebních nástrojů, ale hlavně mně pomohl zajistit dostatek zájemců - žáků, kteří měli určité předpoklady ke hře a byli ochotni do hudebního kurzu chodit. Franta pomáhal i v organizačních záležitostech: vozil stoly, lavice, dělal výzdobu."

Při vzpomínce na život obecního hudce, který před 20 lety odešel do „muzikantského nebe", se v úctě připojme k vyznání spisovatele JUDr. Josefa Holcmana ze Skoronic: „Stopa Františka Mikulčíka je ve Vacenovicích znatelná hlavně duchovně. Podílel se na utváření a pokračování generační paměti ve Vacenovicích. Folklór je pupeční šňůrou k minulosti, která nás přitahuje…."

Zpracovala: M. Šimečková

Návštěva u paní Dany Zátopkové

Při návštěvě v Praze u příležitosti oslav 25. Výročí osvobození od komunismu jsem navštívila paní Danu Zátopkovou.

Paní Daně Zátopkové jsme v létě z obecního úřadu posílali letní Zpravodaj obce Vacenovice. V tomto zpravodaji byl článek o běhu osvobození a fotka běžců ve starých teplákových soupravách. Paní Dana nadšena a pobavena zjištěním, že já jsem běžela jejím jménem, věnovala na atletiku nebo pro naše místní sportovce 50 000 korun.

A tak když jsem jela do Prahy, napadlo mě se u paní Zátopkové zastavit, osobně poděkovat a přivézt pár upomínkových předmětů s obecním znakem. I když jsem přišla neohlášená, dostalo se mi milého přijetí. Paní Dana převzala víno od místního vinaře v dárkovém balení. Hrníček a klíčenku s obrázkem obce. Žlutý obecní šátek a žlutý deštník s obecním znakem ji rovněž potěšily.

Chvilku jsme si povídaly o tom, co je nového, práskla jsem na pana Františka Ingra (vím to od něj), že pan Emil Zátopek má u něj ještě několik litrů vína už od vojny. A paní Zátopková s úsměvem vzkazuje, že se velice ráda u Ingrů na pohárek zastaví a dluh si vybere.

Pohled, který namalovala maminka Dany Zátopkové

Po chvilce se začalo vzpomínat a paní Dana přinesla zasklený obrázek slováckých ornamentů. Ty kreslila její maminka a jako pohledy posílala tatínkovi plukovníku Ingrovi na frontu. Precizně vymalovaný obrázek je nejen vzpomínkou na rodiče a těžkou dobu, kterou prožili, ale pro nás Vacenovjáky i malým pozdravem z minulosti.

Jana Bačíková

„Oko za oko a svět bude slepý!“ Mahátma Gándhí

Císař Karel I. - státník a posel míru s ušlechtilou duší

100. let od vypuknutí Velké války (1914 – 18) vybízí k připomínce 10-ti letého výročí blahořečení (3. 10. 2004) posledního císaře Rakouska-Uherska.

Císař Karel I. byl i s rodinou vtažen do samého centra válečného dění. Přesto nepřestal být čestným, statečným člověkem, který miloval lidi, usiloval o mír, ctil posvátnost manželství a hodnotu rodiny.

Blahoslavený císař Karel I. se narodil 17. 8. 1887 v Dolních Rakousích a zemřel ve věku 35 let - 1. 4. 1922 na Madeiře, kde je i pohřben. Byl v letech 1916 – 18 nekorunovaným posledním císařem rakouským a uherským a posledním českým králem jako Karel III. 100 let zůstal zahalen nezájmem vzhledem ke krátké době vládnutí.

Jeho výchova byla vedena v přísné katolické víře, studoval na vídeňském gymnáziu u skotských františkánů přírodovědné obory. Od roku 1905 začala jeho vojenská kariéra u jezdectva, vystřídal mnoho posádek v Čechách (např. Stará Boleslav, Brandýs nad Labem), politiky se stranil. Vojenskou službu přerušil, aby nastoupil dvouleté studium na Karlo-Ferdinandově universitě v Praze, kde byl vzděláván jak českými, tak i německými profesory. Možná, že se v tomto studijním prostředí setkal s naším rodákem padlým v I. světové válce prof. Janem Koutným (1876 – 1918), který byl na české univerzitě v roce 1903 promován doktorem filosofie, matematiky a fyziky!?

Císař Karel se v roce 1911 oženil s italskou princeznou Zitou z Bourbonsko-parmského rodu a během deseti let (1912 až 1922) přivítali na svět osm dětí. (Poslední dítě se narodilo v roce jeho smrti). Po zavraždění následníka trůnu - Karlova strýce - postoupil na „uvolněné“ místo právě on. Zůstal však vyloučen z vysoké politiky. V srpnu 1914 byl přidělen k vrchnímu velení armády v Těšíně, byl povýšen na polního podmaršálka, převzal velení 20. armádního sboru a stal se jedním z mála panovníků, kteří se osobně zúčastnili válečných bojů.

Po smrti císaře Františka Josefa (v listopadu roku 1916) nastoupil Karel na trůn rakousko-uherského mocnářství. Pravidelně předsedal zasedáním Rady ministrů a ve všech důležitých otázkách se radil s manželkou Zitou, i když za tento postoj sklízel posměch. Byl prvním státníkem, který vytvořil ministerstva soc. péče a národního zdraví, která přetrvala monarchii a působí dodnes. Jeho vojenská rozhodnutí, navrhovaná mírová jednání (v letech 1916-7) a snahy o dosažení separátního míru byly neúspěšné hlavně pro neústupnost Německé říše. (Také pro přemrštěné italské požadavky a nepřijatelné záměry Francouzů). Podobně Karel I. neuspěl ani svými tvrdými výhradami k ponorkové válce. Nebyl uposlechnut jeho zákaz bombardování civilních cílů a použití otravných plynů. V roce 1918 se Karel pokusil o záchranu alespoň rakouské části monarchie. Usiloval o spolkový stát s rozšířenou autonomií pro jednotlivé národy, o samostatné české království. Ale neunesl tlak místních, sudetských a hlavně říšských Němců. Přesto, že přišel s touto myšlenkou pozdě, jeho Národní manifest přispěl alespoň k pokojnému převzetí moci v nástupnických zemích.

Císař Karel I. se zřekl 11. listopadu 1918 v rakouské části monarchie jakékoliv účasti na státních záležitostech, zprostil nefunkční rakouskou vládu úřadu, zřekl se panovnických práv v Uhrách, ale nezřekl se příslušnosti k panovnickému domu. Proto byl z rodné země vyhoštěn – nebyl občanem Německého Rakouska. Nebylo mu vyhověno, ani když zažádal o československý azyl. Poslední císař Rakousko-Uherský se stal až do konce života vyhnancem.

Celá Karlova rodina se v listopadu 1918 uchýlila na svůj soukromý habsburský majetek (sídlo na Moravském poli). Anglický král Jiří V. jej zde nechal ochraňovat z obavy, aby neskončil jako ruský car Mikuláš II., který byl bolševiky zavražděn i s celou početnou rodinou. Přesto, že se Karel I. nenechal přesvědčit k abdikaci, bylo mu umožněno v březnu 1919 odcestovat do Švýcarska. Během exilu usiloval o případný návrat monarchie. Nechtěl připustit možnost občanské války, proto využil v roce 1922 britské pomoci k útěku na portugalský ostrov Madeiru. Jeho početná rodina zde přežívala v těžkých podmínkách. (Byli okradeni o rodinné klenoty – zdroj obživy). Karel nevěnoval svému zdraví dostatečnou pozornost a z celkové vyčerpanosti podlehl ve svých 35 letech zápalu plic. Jeho žena Zita jej přežila o 67 let - zemřela v roce 1989. Je pochována ve vídeňské kapucínské hrobce, kde čeká na svého manžela. Byly zahájeny první kroky i jejího blahořečení. Děti císařského páru (především nejstarší syn Otto Habsburský) převoz ostatků otce neschválily.

Císař Karel I. hovořil dobře česky. S láskou vzpomínal na krásná manželská léta prožitá na zámku v Brandýse nad Labem a na místo služby u posádky brandýských dragounů (1908 - 12). Proto se za český národ modlil a osud české země mu ležel na srdci. Od historické vědy se očekává objasnění některých rozhodujících momentů vládnutí císaře Karla. Proto jsou dodnes názory některých badatelů na císaře Karla rozporuplné. Povětšinou se uznává to, že miloval lidi nade vše a chtěl zastavit běsnění I. svět.války. Dával naději na záchranu. Byl slušným a vznešeným člověkem, spíše světcem, kterému nikdo ze státníků nenaslouchal.

Proces blahořečení byl zahájen v roce 1949. Důkazy byly shromažďovány ve vídeňské arcidiecézi. V roce 1954 byl prohlášen za ctihodného. Svátek se slaví 21. 10. na den svatby se Zitou.

Římskokatolickou církví byl císař Karel I. blahořečen z těchto důvodů: že svou křesťanskou víru stavěl před každé politické rozhodnutí, svou politickou roli vnímal během války jako mírotvorce (obzvláště po roce 1917).

Až dnes můžeme hodnotit projev papeže svatého Pia X. pronesený při audienci mladého Karla jako vpravdě prorocký:

„Žehnám arcivévodovi Karlovi, který bude příštím císařem rakouským a jenž pomůže vésti své země a jejich národy k vysoké cti a mnohému požehnání – toto požehnání se však úplně projeví až po jeho smrti."

Při beatifikační mši svaté 3. října 2004 papež svatý Jan Pavel II. pronesl:

„Nejdůležitějším úkolem křesťana je hledání, rozpoznávání a následování Boží vůle v každé záležitosti. Křesťanský státník, císař a král Karel I., přijímal tuto výzvu každý den. V jeho očích byla válka „něčím děsivým". Uprostřed vřavy I. sv. války se snažil napomáhat mírové iniciativě mého předchůdce Benedikta XV."

Zpracovala: farní kronikářka M. Šimečková

Římská listopadová pouť k Anežce České

25. výročí svatořečení

Kanonizace naší světice stála na počátku pádu totality. Předcházela jí otevřená protirežimní manifestace katolíků na velehradské pouti v roce 1985 (1 100 let od úmrtí sv. Metoděje) a mnoha podpisy podpořená petice od katolického „buditele" Augustina Navrátila. Vyhlášení svatosti Anežky České bylo rovněž součástí velkoryse pojatého plánu Desetiletí duchovní obnovy. (Rozsáhlý program formuloval P. Tomáš Halík).

Význam římské pouti vyvolala i skutečnost, že byla svatořečena dcera českého krále a princezna jediné původem české vládnoucí dynastie. Zájem veřejnosti – nejenom katolíků - byl naprosto nečekaný a obrovský. Následné události dostaly duchovní rozměr: 17. listopad se Sametovou revolucí a děkovná bohoslužba za svatořečení slavená ve svatovítské katedrále 25. listopadu, při níž kardinál Tomášek pronesl památná slova: „Já a celá katolická církev stojíme za národem!"

„Vysněná" idea katolických aktivistů zorganizovat celonárodní pouť se stala skutečností! Největší zásluhy o kanonizaci měl pan kardinál Tomášek, biskupové Liška, Škarvada a Mons. Vrána. Pouť se stala legendární i tím, že komunistický režim „nechal nečekaně vycestovat deset tisíc poutníků!" Slavnost přenášela Česká televize – opět šlo o první vysílání tohoto druhu. Vlastní program začal v sobotu 11. listopadu, vrcholem byla nedělní kanonizace a pondělní generální audience u Svatého otce.

I ve Vacenovicích panovala vzrušená „listopadová" atmosféra. Prvním signálem, že snad komunismus padne, byla zpráva, že je možné navštívit Řím. Přes cestovní kancelář Čedok obdržela i naše farnost omezený počet vstupenek. Třemi „vyvolenými" poutníky se stali: pan Jan Novák (za nezištnou pomoc při obnově několika kostelů v celé ČR), paní Ludmila Mikulčíková (za služby farnosti – zpěvačka, vyšívačka oltářních plachet, krojová švadlena, organizátorka církevních slavností) a ct. sestra Marie-Ludvika (pomocnice duch. správce farnosti P. F. Adamce).

O své dojmy z pouti se podělila paní Ludmila Mikulčíková.

Cena zájezdu byla pro ni vysoká (asi 10 tisíc korun). Přesto neztratila odvahu k cestě, ani když ve své rodině zažívala zdravotní problémy dvou svých snach. Nemohla tomu ani uvěřit, že splnila vízové povinnosti a má čtyři dny na cestu vlakem a vlastní pobyt v Římě. Paní Mikulčíková velice ocenila možnost klidného spánku ve vlaku, protože několik dní před odjezdem „pořádně nespala!" Ale velice nepříjemné bylo zdlouhavé sedmihodinové celní vyřizování na nádraží v Břeclavi. Z organizačních důvodů měl každý vagón své číslo, určeného průvodce a přidělený autobus sloužící k následným okružním jízdám po Římě.

Věčné město je přivítalo v sobotu 11. listopadu na poledne, kdy byla pro poutníky sloužena mše sv. u hrobu sv. Cyrila. Velkým zážitkem bylo komfortní hotelové ubytování ve dvoulůžkových pokojích s vydatnými snídaněmi a večeří. Prohlídka pamětihodností Říma byla zajištěna po skupinkách 45 poutníků. Paní Ludmila vzpomíná nejenom na nevšední krásu města, ale i na velký provoz jak v metru, tak při pěších vycházkách.

Nejsilnějším duchovním prožitkem byla nedělní slavnostní bohoslužba svatořečení. „Už to, že sem byla u teho - byl Anežčin zázrak!" říká paní Mikulčíková. Jako krojovaná účastnice byla usazena hned za duchovními. Čtení při mši sv. bylo nejenom v češtině, ale i polštině, protože byl současně svatořečen i polský kapucín Adam Chmielolwski. Atmosféra společenství vyvolávala pocit sounáležitosti, česká světice „šířila mezi svými krajany" pokoj a duchovní mír.

V pondělní audienci 13. 11. (aula Pavla VI.) zahájil svůj projev papež Jan Pavel II. slovy: „Toto je den, který učinil Hospodin..." A hlasitý aplaus českých poutníků ztvrzoval pravdivost výroku dávného proroka. Papež vyznamenal náš národ tím, když jako prvního z mnoha hostů přátelsky objal kardinála Tomáška.

Poslední mše sv. byla v chrámě sv. Pavla za hradbami. Odjezd vlakem byl poznamenán zprávami z domova o pádu Berlínské zdi. Vzrušená a radostná nálada poutníků se projevovala nejdříve zpěvem a později se začaly z vagónů ozývat radostná zvolání: „Už sa búře berlínská zeď" nebo „Už je v ní devět ďur!" Naše poutnice dovezla z Říma nejenom tuto velkolepou zprávu, ale její návrat byl už ve změněných politických podmínkách.

Jak hodnotí paní Mikulčíková svou účast na svatořečení? Zážitky z pouti se staly nezapomenutelnými. Byla to velká duchovní a náboženská událost – oslava Boží, ne turistický zájezd. Ještě dnes cítí únavu z cesty a z římského pobytu. Pouť byla pro ni (s ohledem na zdraví) náročná. Ale přesto pociťovala smutek z rozloučení. Největší odměnou se jí stala získaná posila ve víře. Prožívala odkaz života české světice a cítila blízkost lidí, se kterými ji spojovala víra v Boha a láska k vlasti. Navázala kamarádské vztahy, které dodnes udržuje.

Zpracovala: M. Šimečková

Kostel Božského Srdce Páně ve Vacenovicích

*Mít koho milovat, je **RODINA**.*
*Mít místo kam jít, je **DOMOV**.*
*Mít obojí, je **POŽEHNÁNÍ**.*

Z úvahy papeže Františka k církevnímu Roku rodiny:
„Existenciální dimenzí člověka je bratrství, jejímž zdrojem je rodina!" Že jsou vacenovské křesťanské rodiny zdrojem dobrého života z víry, dokládá malé nahlédnutí do prošlých farních událostí roku 2014.

Farní veselice

Byla uspořádána v sobotu 1. února 2014 za organizačního vedení Otce Viliama, s asistencí členů pastorační rady (Ing. Eva Blahová, Lucie Ingrová, Petra Sabáčková, Jitka Ingrová) a ve spolupráci s vedením Klubíčka o.s. (Mgr. Jaroslava Blahová, Bc. Zuzana Harcová, Iveta Kučová).

Farní veselice začínala v našem KD dětským karnevalem (14.30 – 19.00 hod.), který přivítal množství – nejenom dětských – účastníků. Stály „fronty" jak při prodeji vstupenek, občerstvení i losů! Dětské masky byly nápadité, vstupné nevysoké, (dospělí 50,- Kč a děti pouze 20,- Kč s tím, že každé z nich dostane výherní los, aby se „předešlo slzám"). Z přinesených darů byla vytvořena tombola, navýšená o hodnotné ceny věnované farním úřadem. (Los byl v ceně 10 Kč.) Dětem hrál k tanci DJ.

Ples pro dospělé, který byl zahájen ve 20.00 hodin, nebyl zdaleka tak obsazený. K tanci i poslechu hrála místní skupina Flašinět. Opět byla bohatá tombola z přinesených darů, lákavé hlavní výhry byly věnovány farním úřadem (např. lázeňský poukaz, pouť do Mariazell, prázdninový pobyt v dětském táboře, žehlička, fůra hnoje).

Organizátoři byli sice zklamáni nízkou účastí (malý prodej občerstvení), ale naopak potěšeni radostnou atmosférou a pěkným, zdařilým doprovodným programem.

Zpestřením plesu se stalo promítnutí televizního záznamu poučného rozhovoru moderátora Marka Ebena s vinařským odborníkem. (Motto: „Pravidelné pití vína v přiměřeném množství je zdraví prospěšné!") Překvapením Veselice se stalo uvedení původní „divadelní hry z prostředí obce Vacenovice " v provedení místních amatérských herců. Lucie Kostrůnková excelovala v roli starostlivé mamičky, Marek Sabáček ztvárnil jejího „syna-nežeňu" a vesnickou robu přesvědčivě sehrála Anna Sabáčková. Hlavním hrdinou hry se stal kněz-nebožtík P. V. Gavula. Zdařile jej „ztvárnil" jeho „živý předchůdce" Otec Viliam. (Děj hry byl totiž zasazen do daleké budoucnosti, kdy jedna z farnic po vyslyšení modliteb u obrazu O. Gavuly zahájí proces jeho svatořečení). Bezprostřední projev herců v dialektu – „řeči od srdce" vyvolával salvy smíchu. Do role světce úspěšně „zapadl" i Otec Viliam. Jeho „postava mrtvého" byla vsazena do velkého obrazového rámu, a přestože v průběhu celé hry byla ústa němá, nakloněná hlava opatřená kvadrátkem přesvědčivě „promlouvala o pravé svatosti!?"

Farní veselice se stala pro návštěvníky radostným obohacením všedních dnů. (Shrnutí jejich hodnocení: „Nešli jsme se ukázat, ale sejít!"). Organizátoři ji vyhodnotili jako finančně zdařilou: plusová částka 32 000,- Kč. Bude poskytnuta na dobudování farního centra.

Farní veselice

Neděle 18. května 2014 přijetí svátosti biřmování

Věnec zavěšený na vstupních dveřích našeho chrámu vítal na mši sv. všechny naše biřmovance, jejich kmotry a Otce arc. Graubnera. Z jeho rukou přijalo svátost dospělosti ve sváteční neděli 18. května 2014 v 10.00 hod. 34 biřmovanců.

Slavnostní obřad byl vpravdě důstojný. V kostele panovala atmosféra pokojné radosti, kterou zvyšovalo i oblečení biřmovanců v obřadních krojích, které symbolizovaly spojení ve víře s našimi předky. Samotné osobní představení biřmovanců navodilo pocit zodpovědnosti všech, kdo se do „díla přijetí darů Ducha svatého" zapojili. Téměř dvouletá příprava byla velkou zátěží především pro Otce Viliama. Nemalý „tlak" zakoušeli také mladí lidé - v mnoha případech „nevyhranění", postrádající příklad života víry v rodinách. Asi lehčí „formační přípravu" absolvovala skupina biřmovanců věkově starších, kteří již prošli životními zkouškami a mohli si „prověřit blízkost Boží".

Biřmování

Ve dvou řadách stojící biřmovanci – při zpěvu scholy – přijímali pečeť Ducha svatého. Hudební doprovod pro účastníky mše sv. zajistila DH Vacenovští muzikanti. Otec arc. ve své promluvě používal „ukázkových" příkladů výsledků působení Ducha Kristova: duchovní dílo řeholních společenství (např. vznik prvních sirotčinců, nemocnic a jejich lidský přístup ke všem slabým, znevýhodněným). Závěrečná věta jeho promluvy k biřmovancům končila otázkou: „Věříte tomu, že můžete působením darů Ducha svatého „měnit postoje a tento svět?!"

Organizace celé slavnosti byla zajištěna velice dobře, za což Otec Viliam po mši sv. upřímně poděkoval. Na všech zúčastněných bylo znát, že prožili nevšední chvíle. Otec Viliam věnoval biřmovancům publikaci myšlenek MUDr. Ladislava Kubíčka *„Život – největší umělecké dílo"*.

Po vyúčtování částky, která byla určena na náklady spojené s biřmováním (500 Kč na osobu) bylo 6 000 korun věnováno na naše Centrum sv. Cyrila a Metoděje.

Den farnosti

Začínal v sobotu 28. června 2014 v 8.00 hodin fotbalovým zápasem svobodní vs. ženatí na hřišti SK Mogul Vacenovice. Trochu se „nadržovalo méně zdatným ženáčům, aby mohl být výsledek nerozhodný".

Odpolední program:
16.00 hod. **Běh pro Gambii**
18.00 hod. **Hudební program**

V Běhu pro Gambii bylo zaregistrováno více než 200 „závodníků". Krátký běžecký okruh začínal startem u kostela, pokračoval po nové cyklostezce a Žlébkama (vinné občerstvení) a končil na farním dvoře. Odměna pro každého absolventa okruhu: chutné medaile z perníku a 100 korunová částka od sponzorů, která poslouží k dopravě kol do Afriky.

Děti návštěvníků Farního dne si opět mohly malovat na silnici u farního dvora. Obětavé farnice a členky Svazu zdravotně postižených zajistily bohaté občerstvení, nechyběla ani žádaná ochutnávka vín. Hudební program byl zahájen malými muzikanty ZUŠ, následovalo vystoupení členů NSV, mužského, ženského a chrámového sboru. Kytarista a zpěvák P. Charvát byl vystřídán slovenskou skupinou Spod Budína (opět měla úspěch) a závěr patřil domácí skupině Cellars.

Účastníků Farního dne bylo trochu méně (současně probíhal Bierfest, svatba), ale „neubylo" radosti prožívané v přátelském společenství.

Účinkující na dni farnosti

Farní výlet do Jakubovan 23. – 25. srpna 2014

Termín návštěvy Slovenska mnohé farníky zastihl „nepřipravené" v tom smyslu, že pozvánka měla „malý" časový předstih. Přesto byl autobus brzy nejenom plně obsazen, ale i trochu „přeplněn". Společenství poutníků bylo oživeno radostí několika dětí rodiny Ing. Křižky a Ing. Bábíka.

Do Jakubovan jsme „byli povinováni" na oplátku přivést nejenom sami sebe, ale i dobré pohoštění. Jistě jsme se zavděčili vacenovským vínem a koláčky. První zastávkou na cestě bylo mariánské poutní místo Levoča, kde Otec Viliam za farníky obětoval mši svatou. Podělil se s námi o radost z místa, kde prožíval hodně pěkných chvil. Výlet pokračoval cestou do Velkého Šariše, kde jsme měli zajištěnu návštěvu pivovaru. (Stejně „hodnotná" odměna Jakubovanů za jejich návštěvu vacenovických sklepů!)

Ve večerních hodinách jsme byli slavnostně přivítáni chlebem a solí v jakubovanském Kulturním domě krojovanými členy místního folklorního souboru a vedením obce. Následovalo bohaté pohoštění a „rozebrání" poutníků do rodin. Po ubytování a spřátelení s jejich rodinnými členy jsme se všichni shledali opět v prostorách KD. Při zpěvu, tanci a povídání jsme „zahájili příjemné sbližování".

Nedělní mše svatá byla sloužena O. Viliamem sice ve slovenštině, ale byla – k naší radosti – obohacena i českými „překlepy". Byli jsme překvapeni krojovanou účastí členů folklorního souboru, který „okrášlil" souběžně probíhající křestní obřad. Naši muzikanti zase trubkovými „famfárami" oslavili pozdvihování Páně a někteří naši zástupci také obohatili pobožnost krojovým oblečením.

V odpoledních hodinách proběhla křížová cesta na blízký kopec, kde byl obřad svěcení nově instalovaného kříže jako projev vděčnosti k 700-letému výročí první písemné zmínky o Jakubovanech. Slavnost byla radostná i za vydatného deště, který provázel celý obřad i zpěv dvou staroslověnských skladeb v podání našeho chrámového

sboru. Otec Viliam nezapomněl při svém závěrečném žehnání kříže „zklamaně podotknout, že se ke kropení dostává až jako druhý".

Chladnější a deštivé počasí nikomu nevadilo. Naopak! Došlo ještě k hlubšímu „budování kamarádských vztahů" jednak v rodinách a pak při kulturním odpoledním programu. V pěkném pásmu v jakubovanském KD vystoupil folklorní soubor ze sousední obce Rožkovany, jehož členové navštívili vacenovský Farní den před dvěma lety. Náš chrámový sbor tentokráte uvedl pásmo spíše folkových písní při kytaře, zazpívaly i Marijánky a na housle zahráli bratři – ministranti Bábíkovi. Do pozdních hodin se všichni bavili, zpívali či tančili za doprovodu naší „improvizované" dechovky (L. Mikulčík, J. Silák, S. Tomeček, F. Stratil) střídané členy domácí kapely.

Pondělní ráno bylo určeno společnému loučení. Byli jsme vyprovázeni úsměvy, dary a upřímnou radostí z naší návštěvy. (V některých očích byly i slzy). Cestou domů jsme se jeden druhému svěřovali, jak jsme zažívali „nehranou" dobrotu, přejícnost a velkorysost Jakubovanů.

Poslední den poutního zájezdu zahrnoval návštěvu Sabinova – okresního městečka, kde v prvních letech kněžství působil O. Viliam. Škoda, že jsme si nemohli více prohlédnout krásu gotického kostela Stětí sv. Jana Křtitele (dlouho zde probíhal svatební obřad). Následovala návštěva krajského města Bardejov, jehož architektura náměstí s bazilikou-minor byla zapsána do seznamu světového dědictví. Bardejov nás přivítal chutným obědem a následnou prohlídkou baziliky. Byli jsme ohromeni krásou 11 oltářů, kteří byli řezbářským dílem žáků Mistra z Levoče. Prohlídka z věže kostela nám byla věnována jako pozornost – za obětavé služby Otce Viliama, který zde působil jako kaplan. Z časového skluzu neproběhl plánovaný pobyt v lázních.

Duchovním zážitkům ale nebyl ještě zdaleka konec! Následovala návštěva obce Hervartov, kde nás přivítal dřevěný gotický kostelík zasvěcený sv. Františku – taktéž zapsaný do Seznamu světového dědictví Unesco. Obdivovali jsme malbu na dřevěných stěnách s latinskými nebo českými nápisy, gotický deskový oltář s vyobrazením Panny Marie, sv. Barbory a Kateřiny. Náš sbormistr Libor Mikulčík využil možnosti „vyzkoušet" varhany a doprovodil členy chrámového sboru při zpěvu staroslověnského chorálu. Myslím, že jsme byli všichni zasaženi atmosférou kostela. Starobylá „původnost" kostelíka nám připomínala a také potvrzovala naše duchovní „kořeny".

V odpoledních hodinách jsme „doputovali" na horu Zvir. Výstup křížové cesty (s krátkými promluvami O. Viliama) nebyl náročný, ale přesto byl zajištěn zdravotně postiženým převoz autem. Na louce obklopené lesem nás přivítal řeckokatolický otevřený prostor kaple Zjevení, kde Otec Viliam odsloužil mši svatou. Farnost Litmanová se dostala do širokého povědomí v souvislosti se zjeveními Panny Marie dvěma děvčatům v letech 1990 až 1995. Prohlédli jsme si dřevěný srub (majdan) a lavičku – místo zjevení Panny Marie - a vydali se malebným lesem zpět k našemu autobusu.

Pondělní den měl nejenom slunečné počasí, ale i „prosluněné duše". Proto asi sedmihodinová cesta domů nebyla náročná, ale proběhla v radosti za zpěvu i při modlitbě. K přátelské autobusové atmosféře velkým dílem přispívali „zkušený bavič" Otec Viliam a jeho sekundant opravdu zkušený řidič Novák.

Vacenovští poutníci poznali nejenom krásu slovenské přírody, dědictví architektonických památek, ale především „dobrotu" lidí z Jakubovan. Členové rodin, do kterých jsme byli přijati, nám „přímo sloužili". Nabízeli nám všechno nejlepší, co ve svých domech měli. Byli upřímní, ve všech projevech přirození. V mnoha případech vraceli naši pohostinnost, kterou ve Vacenovicích také poznali, ale jejich „dobrota" byla násobena tím, že v naší farnosti žije „jejich Otec Viliam". Mnozí nám s láskou a důvěrně při loučení kladli na srdce: „Opatrujte nám ho!"

Zpracovala farní kronikářka M. Šimečková

Jakubovany

Bardějov

Pouť do Mariazell dne 2. a 3. 8. 2014

Přišel den D a v 5 hod ráno naše skupina 31 členů a 18 nečlenů základní organizace SZPO Vacenovice vyjíždí, s našim řidičem Staňkem Novákem, z Vacenovic na pouť i poznávání do Rakouska. Přes Mikulov a St. Pölten, se zastávkami, přijíždíme do krásného horského městečka *Mariazell* a už nás vítá svými třemi věžemi nejproslulejší poutní místo v Rakousku a duchovní centrum katolických národů v Podunají. Jméno Mariazell připomíná poustevnu – celu, ve které se nacházela socha Panny Marie z lipového dřeva. Pověst o vyslyšených prosbách lákala. Kostelík s milostnou soškou postavil moravský markrabě Jindřich a na jeho místě ve 14. století zbudoval velký gotický chrám uherský král Ludvík I. Poutním místem je zázračná kaple nacházející se ve středu kostela, v níž je pod stříbrným baldachýnem umístěna soška P.M. odívaná do vzácných šatů. My jsme ji poznali v šatech s vlaječkami různých států, mezi jiným i slovenskou, ale česká zde nebyla. Stříbrnou mříž nechala zhotovit císařovna Marie Terezie. Kromě toho je zde k vidění i k zamyšlení hodně vedlejších kaplí, třeba také „pražská" s větší soškou Pražského Jezulátka. Upoutá hlavní oltář, na kterém je stříbrné sousoší Boží Trojice v netradičním zobrazení. Bůh Otec drží za ruku Ukřižovaného Krista a nad nimi Bůh Duch ve tvaru holubice. Zúčastňujeme se mše sv., ale německy skoro nikdo moc neumí, tak málo rozumíme. Zkoušíme přede mší i naše mariánské písně, ale přehlušují nás Maďaři i s knězem. U kostela je také kašna s léčivým svatým pramenem vody, kterou pijeme a bereme domů našim blízkým. Za kostelem je pěkná kaple sv. Michala. Samo městečko je v kopci, pěkné udržované starobylé budovy a nezbytné stánky s devonciemi i různorodým pouťovým zbožím. I když pro nás nekřesťansky drahé (třeba pouťové perníkové srdce za 5 – 6 eur). Také se nabízí vyjet lanovkou na vrchol *Burgalpe* (1270 m) s výhledem na město a okolí. Když tam přijdeme, tak velká cedule hlásá 24 Eur za 1 Persone. Odradila nás ta cena, ale pak děvčata zkusila srazit vstupné a vyjela na kopec za 14 eur. Ještě někteří vyzkoušeli vláček od jezera *Erlafsee,* když tam přišli asi 5 km túrou, někteří to vydrželi po první venkovní hospodu u nádraží. I tak se po cestě nabízí krásné pohledy na podhůří i údolí Alp se všemi domy, pasoucími se ovečkami, krávami i koňmi. V 17 hod se odjíždíme ubytovat do 30 km vzdáleného *Langau,* kde už na nás čekají s večeří – obrovským řízkem s bramborami, polévkou i míchaným ovocným salátem. Trochu si odpočineme a znovu nasedáme do autobusu a serpentýnami s 400 m převýšením se vracíme do Mariazell na večerní světelné procesí. Po zpívané pobožnosti nám rozsvítí zakoupené (dobrovolná cena) svíce v pouzdrech s obrázkem P.M. Mariazellské a v průvodu s korouhvičkami a za zpěvu mariánského růžence vycházíme z kostela, obejdeme jej až po náměstí a vracíme se zpět k dokončení pobožnosti. Opět nerozumíme němčině a tak si zpíváme po svém: „Maria, buď pozdravená, Matko Boží, my lneme k tobě"... Před 22 hodinou jsme doma v penzionu, někteří uléhají unaveni, ale z některých pokojů se ozývá zpěv až do půlnoci, či nevím do kdy, protože jsem to zaspala. Ráno snídáme v půl osmé, děkujeme vedoucímu i personálu za perfektní služby a jedeme se podívat do zimního lyžařského střediska *Lackenhof*. Je to nádherné středisko, penziony ve stráních, sedačky na okolní kopce. Je nám líto, že už musíme domů, prý je na jednom z kopců s křížkem pouť. Někteří z místních už tam vyjíždějí lanovkou, vidíme muzikanta, který si tubu veze na motorové čtyřkolce. Je neděle a nikde neuvidíte nakupující nebo jinak manuálně pracující lidi. Ještě trochu focení a jedeme do městečka *Tulln,* které máme na zpáteční cestě. Je to kouzelné městečko na břehu Dunaje. Město zahrad, fontán, krásných zachovalých architektonických památek ze středověku i z doby římského impéria a především město cyklostezek kolem Dunaje. V přístavu vidíme kotvit malé i velké lodě a remorkéry, plující po Dunaji. Zaujalo nás náměstí s výstavnými budovami, kostelem, morovým sloupem a zajímavě řešenými podzemními garážemi, do kterých se vjíždí přímo z náměstí. Všude vodotrysky, na každém kruhovém objezdu i s květinovými záhony. Byli jsme zvědavi na sousoší hunského krále Atilly a krásné Kriemhildy, kteří se zde podle hrdinského eposu Písně o Nibelunzích měli setkat na svatební cestě. Je to opravdu pěkné bronzové sousoší, pod ním rozevřená kniha a také tryskající fontány. Ještě stojí za zmínku pomník, galerie i ulice malíře a zdejšího rodáka Egona Schieleho. Zmrzlina, kafíčko či jiné občerstvení nacházíme na každém kroku starého města. Pak už pokračujeme v jízdě do posledního místa našeho itineráře – *Klosterneuburgu,* které se proslavilo za doby badenberských markrabat, předchůdců habsburské dynastie. Když přijíždíme do města, všude jsou billboardy – 900 let augustiánského kláštera. Samozřejmě ho jdeme navštívit, když se podaří umístit autobus zdarma do podzemních garáží. Přicházíme do Saly Terreny, která je východiskem pro tři naučené trasy, kasou i místem vinotéky. Rakušáci rozhodně umí vyzískat co nejvíce ze svých pamětihodností. Nabízí trasu imperiální, kulturní trasu vína (sklepeními k rakouskému památníku vín) a Sakrální trasu. Poněvadž všude na každou trasu požadují 9 eur, po delším domlouvání se vydá pouze na Sakrální trasu 17 účastníků. A je to věru krásná podívaná. Dávají nám na uši sluchátka a přehrávač s českým překladem průvodce. Zdejší augustiánští kanovníci mají jako své hlavní poslání péči o vzdělanost a umění. Procházíme křížovými chodbami i místnostmi se sběratelskými sbírkami jak archeologickými, tak např. sbírkou původních skleněných vitráží, socha P.M., sochy apoštolů, pieta, nahlížíme do rajské zahrady s květinami a keři, prohlížíme si nádhernou budovu kláštera zvenčí, na dvoře morový sloup zvláštního tvaru s lucernou ve stříšce, vstupujeme do podzemních sklepů. Naši pozornost upoutá nejvzácnější středověké dílo ze 12. století – Verdunský oltář, který na smaltovaných a zlatem zdobených tabulích vypráví příběhy před Zákonem od stvoření světa po Mojžíše, Starého i Nového zákona. Poté vcházíme do kostela Narození P. Marie, který je vyzdoben uměleckými díly, zaujme výzdobou, zvláštní křížovou cestou, která je zobrazena na oltářních obrazech v jednotlivých kaplích a je velmi civilní. „Ecce Homo", setkání s Veronikou, snímání z kříže i ukládání

Mariazell

do hrobu, prostě krásné, duchovní pobídky. A už se setkáváme zpět v Sale Terreně, kde mnozí zůstali ve vinotéce, někteří obešli klášter a nahlíželi přes mříže do kostela. Blíží se 17 hodina, tak nám pan řidič ještě uvaří kafé na cestu a jedeme k domovu. Za zpěvu prostonárodních, fotbalových i lidových písniček přijíždíme do Mikulova, zastávka na WC a v 18 hod už jdeme na pivo do Hospody U Letochů. Dostáváme štamprli na přivítanou, ještě dozpíváme, co jsme zapomněli a unaveni, ale myslím spokojeni, se ubíráme do svých domovů, abychom našim domácím povyprávěli zážitky a pozvali je na podobnou akci s důchodci a zdravotně postiženými.

Všem účastníkům zájezdu a hlavně všem našim členům, jakož i ostatním občanům přejeme pěkné Vánoce, hodně zdraví, klidu a spokojenosti i Milosti od zrozeného Ježíška.

Marie Měchurová, ZO SZPO Vacenovice

Dopisy z první světové války

Dostaly se mi do rukou korespondenční lístky dědečka paní Boženy Lungové, pana Martina Kohoutka, které napsal z fronty.

Pan Kohoutek se do Vacenovic přiženil ze Šardic. Byl vyučený stolař, narodil se 31. 10. 1875 a když byl povolán do války, byl již 13 let ženatý s Františkou Šťastnou, nar. 29. 5. 1874 a měli 5 dcer. Žili ve Vacenovicích v č. p. 52. Paní Kohoutková se dožila 93 let a dle svých vzpomínek byla nejchudší válečná vdova ve Vacenovicích. Vzpomínala, jak se jí pošťák z Milotic ptával, proč nebere důchod po padlém vojínovi. P. Lungová z toho usuzuje, že asi dlouho nedostala oficiální vyrozumění o smrti svého muže a zřejmě až po čase si penzi vyřídila.

P. M. Kohoutek narukoval roku 1914, když mu bylo 39 let. A jen jednou ho pustili na dovolenku. Otce pěti dětí. Padl roku 1916. A vdova se o jeho smrti dozvěděla z lístků, které ji napsali dva jeho kamarádi. Navzájem si slíbili, že když některý z nich zemře, oznámí to ti zbylí jeho rodině. Přikládám i jeden z nich. Nechci se rozepisovat o válce, to jsem již udělala v letním zpravodaji. Jen bych ráda zpřístupnila všem tyto válečné karty, které jsou i ve své stručnosti plné lásky ke svým nejbližším, víry v Boha, obav ze smrti a hlavně z toho, že již nikdy nespatří své milované. Bojoval v první linii pěšího pluku. Co tito vojáci prožívali, si dnes ani neumíme představit. Trochu to přibližuje zápis místního písmáka Vincence Profoty.

Psát vzpomínku na vojnu – bolno psát, jak každý voják, který prošel bojištěm, co prožil, kolik utrpení a bolesti! Jak vzpomínají vojáci, co došli z fronty domů: … „děla přímo zasypávají naše zákopy, střílí mina za minou následuje a dopadá do našich úkrytů, strašlivé střely granátů. Byl to hrozný nepopsatelný den. Spousta zabitých se hromadí v zákopech a také raněných, kdo může z místa na místo, zděšeně utíká, spousta kamenů hvízdají kolem hlavy…"

A z této hrůzy pocházejí tyto lístky.

O této korespondenci jsem se vlastně dozvěděla od své matky, která mi řekla, že nikdy nic dojemnějšího nečetla. Musím s ní souhlasit. Nakonec posuďte sami. Přepsala jsem je, protože originál je již velmi špatně čitelný. Také jsem je částečně upravila, ale snažila jsem zachovat co největší autenticitu.

Nejdraší Manželko a moje děti. Srdečně vás pozdravuji a líbám a přeju vám všecko dobré na světě. A píšu drahá Manželko mám druhú adresu su u Regementu bliž taliána víš kde. Často na tě moje Manželko spomínám a je mě velice smutno po tobě. Děti prosím tě dobře vychovávej a veď je k Pánu Bohu ať tě poslúchajú, modlí se za mě aby mě Pán Bůh neopustil, nebo víš vojákem su postavení a jestli se s tebú a z dětmi ještě uvidím, je to těžká věc. Taky sem se zešel tady s Janem Křižkú a ještě z Mrázem ze Skoronic. Ostatně nic nového. Ještě tě ze srdce pozdravuji a líbám a zůstávám tvůj věrný Manžel až do hrobu tmavého s Pánem Bohem. Ježíši smiluj se nad námi. Piš mě prosím tě dokúd su na světě. Z Bohem

Tento lístek poslal Pan Kohoutek své nejstarší dceři Františce.

12/5 nejmilejší Františko! Já tě mnohokrát ze srdce pozdravuji a líbám a přeji ti zdraví a všecko dobré na tomto světě. Milá Františko co děláš a jak se máš? Často si na tě spomenu a děkuji ti za lístek nebo sem se s ním potešil, že sis taky na mě spoměla. Taky tě prosím buď hodná a modli se za Tatínka, aby jich Bůh chránil ode všeho zlého a Maminku poslouchej. Pána Boha se nespouštěj, kdo se Boha spustí toho pán Bůh opustí. Ještě jednou tě pozdravuji a líbám ají Maminku a tvoje sestřičky a zustávám váš věrný Tatínek až do hrobu Tmavého. Z Bohem při mně.

1/6 Nejdražší Manželko a moje drahé děti já vás srdečně pozdravuji a líbám a poroučím vás pod ochranu p. Marie a všech Svatých. Drahá Manželko Bůh tě pozdrav a opatruj po celý běh života i z dětmi. Když mě píšeš, že se ti ruka hojí tak sem se potěšil. Taky ti píšu, že posílám 20 korun. Kup něco dětom, za to nech mají památku od Tatínka a nejaké šatky. Chtěl sem poslat 25 korun, ale mě to nechtěl přijat, voják že nesmí víc poslat jak 20 korun. Milá Manželko jak se máš stále na tě myslím, je mě velice smutno po tobě. Bože můj kdybych tě ještě jednou uviděl a s tebú se potěšil. Bůh sám nebeský ví, jestli se ještě jednou uvidíme. Nového zde nic ještě jednou pozdravuji a líbám a zůstávám tvůj Věrný Manžel až do hrobu Tmavého. Z Bohem.

2/6 P.B.J.K. Nejdraší manželko a děti srdečně vás pozdravuji a líbám a přeju vám všecko dobré na světě a píšu ti drahá Manželko, že su ještě na světě a jak dlúho budu to nevím. Psal bych ti jak se mám ale… to víš a proto se s tebou loučím a i z dětma i celú rodinú. Zůstávej zdravá i z dětma a modlíte se za mě, aby mě Ježiš Kristus zachránil a vás doma taky. Ještě vás jednou pozdravuji a líbám a zůstávám tvůj nejvěrnější Manžel až do hrobu Tm. Z Bohem.

8/6 Nejdraší Manželko a moje drahé děti já vás srdečně pozdravuji a líbám a přeji vám všecko dobré Nejdraší Manželko Bůh tě pozdrav. Už si zdravá, málo mě píšeš. Já su zdraví tak tak, ale můj život je na krátkej nitce každú chvilku, nemám život istý, tak těžký kříž přišel na nás. Takový čas sme sa dočkali a tak dlúho to již trvá a to skončí, Bůh ví. Kdybys mě viděla, jaký su špinavý a špatný, tak bys musela zaplakat. Nového zde nic není. Su blízko moře Triestu a jak se mám to víš. Ještě jednou pozdravuji a líbám ají děti a zůstávám tvůj věrný Manžel až do hrobu Tmavého. Z Bohem piš brzo. Z Bohem, z Bohem

15/6 Nejdraší Manželko a moje děti já vás srdečně pozdravuji a líbám a přeji vám všecko dobré na světě. Nejdraší Manželko co pořád děláš a jak máš. Stále a stále na tebe myslím, je mě smutno po tobě můj Bože dobrý. Píšu že su ještě na světě, ale jedné minuty nemám život jistý. Jestli bych se ještě dom dostal, byl by to od Boha zázrak. To se nedá představit co to je. Taky ti píšu, Křižka Jan jel dom na orláb, tak on ti to zdělí jak je to, poslal sem ti po něm balíček dětom. Něco steho udělaj, ať mají památku od Tatínka.

Pan Kohoutek stojící uprostřed

Manželé Kohoutkovi

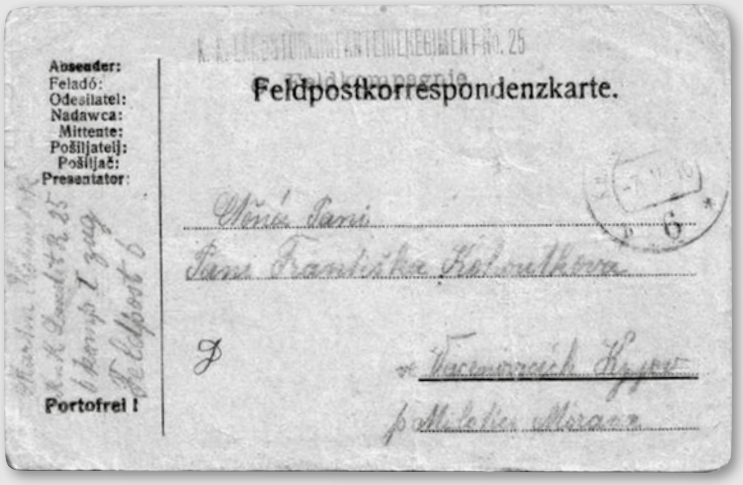

Taky bych byl dětem nejaké cukrové, ale tady žádné nekúpím. Ještě jednou moje potěšení pozdravuji a líbám a zůstávám tvůj věrný Manžel až do hrobu tmavého, z Bohem.

(orláb - Urlaub – přechýleno – dovolenka)

Toto byl poslední lístek od pana Kohoutka. Ten další už je od kamaráda z bojiště.

Pozdrav z bojiště psano 22/6 pochvalen bit ježiš kristuz, mila přitelkyně neznam vas, ale si vam dovoluji psát a zároveň vas taky mnohokráte pozdravuji aj vaše ditky opuštěne. Mila přitelkyně zdeluji vam, že je vaš muž Martin mrtev. Bil sem přijeho poslední hodině tak se svami velice loučil a naposledi vam zbohem dával a prosil ešče, abych vam zdělil, jak se s nim stane a skonál. Drahá přitelkině, psal bich vám více, ale nevim lesti to dostanete. Šak lesti to dostanete, tak me otpište. Tak ještě mnoho krate pozdravuji, spanem bohem, buch vás potěž.

František Gál

KuK Landšt B 25.6 kumpanite I.zug Fedpost 6

Paní Kohoutková s dcerami

Lenka Svorová - kronikářka

25. výročí sametové revoluce

Jak se zpívá v jedné písni: „Čas letí, jako bláznivý...“ Nezdá se to, ale od oné události uplynulo už čtvrt století. Nejsem kronikářka dlouho a dle onoho známého rčení v Rusku jsem nebyla a důchodový věk také ještě nemám, takže nebudu uplynulou dobu hodnotit, ale myslím, že bylo zajímavé podívat se, jak tehdejší události byly zapsány v kronice. Protože zápis je poněkud obsáhlý, vybrala jsem jen některé pasáže.

Cituji:

Předěl historie

Rok 1989 je a bude zapsán v dějinách naší vlasti jako předěl na všech úsecích lidského bytí. Nahromaděné a dlouho neřešené problémy byly spolu s dalšími obecně známými faktory základem pro revoluční vystoupení a vznik celé řady nezávislých iniciativ politické aktivity, která má dopad i do ekonomické sféry.

I v naší obci, jak už dříve možno sledovat v kronice, nastává úpadek, nezájem, lhostejnost ve věcech veřejných. Nezájem o budování veřejně prospěšných staveb, nezájem o kulturu, životní prostředí atd. Většina lidí čekala, že by se něco mělo změnit, ale co a jak, to si nikdo nepředstavoval.

A pak přišel 17. listopad 1989. V Praze se konala manifestace k 50. výročí tragických událostí z roku 1939 – zavraždění studenta Jana Opletala fašisty. Z Vyšehradského hřbitova průvod studentů a občanů zamířil na Národní třídu. Zde je už očekával kordon policistů v helmách, s obušky a také v maskovacích oděvech s červenými barety. Dav lidí byl obklíčen a policisté postupovali proti nim a mlátili hlava nehlava. Na pomoc policii stály připraveny a tlačily také obrněné transportéry. Ten masakr, který po zdravotní stránce postihl 423 lidí, protrhl hráz strachu a lhostejnosti. Vzrušení, emoce ovládly celou Prahu. Už 18. listopadu se ke studentům přidali herci a umělci. Od pondělí 20. 11. všechny vysoké školy v republice i některé střední školy a postupně dělníci a další občané celé republiky.

Zvláštní dopad všech těchto událostí byl u nás na vesnicích. Popíšu vlastní prožitky, které byly možná blízké mnoha ostatním občanům:

Mám dceru na vysoké škole (na Moravě). I když se pražských událostí 17. 11. neúčastnila, samozřejmě že se aktivně zapojila do studentského stávkového hnutí. Když nepřijela v obvyklou dobu ze školy domů, dostala jsem obrovský strach. Strach z toho, že by se mohly opakovat pražské události s masakrem, zatýkáním, z toho, že by ji mohli vyhodit ze školy a postihnout i sourozence atd. Ale pak dcera přijela a vyprávěla své zážitky z práce ve stávkovém hnutí o tom, jak chodí pomáhat do nemocnice, jak uklízejí veřejná prostranství, jak chodí do závodů a konverzují s dělníky, jak ve dne v noci pracuje jejich agitační středisko, jak mají rozdělené služby, ale hlavně jak blízko má člověk k člověku. Obrovské nadšení, oporu, solidárnost dostávají studenti od lidí. Hned přijde babička a přinese jim buchty či jablka, lidi peněžní prostředky, při práci venku třeba jenom někdo podá teplý čaj. Mluvila o tom, že tak pěkné chování, ohleduplnost,

nadšení, ale i očekávání něčeho jiného, svobodného a lepšího dosud nepoznala. Prý se nemám bát, že jich studentů je 80.000 a všichni drží spolu, mají podporu ostatních, už se to nemůže vrátit do starých kolejí. Ani ostatní svět to nedovolí.

Avšak těžko se vzdával minulý socialistický režim své totality. Další strach na nás padl, když povolali do Prahy „Lidové milice" jako hradbu proti studentům. Mezi nimi byli i 3 vacenovičtí členové KSČ. I když nebyli fyzicky proti manifestujícím použiti, přesto i v nich obyčejných poslušných členech toto vystoupení zanechalo nepěkný zážitek.

Samozřejmě, tak jako všichni v našem státě, sledujeme celodenně tisk, rádio, televizi a pozorujeme, že to, co studenti rozjeli, už nabírá obrátky a opravdu nic nezastaví na cestě za svobodou. Někteří naši občané jezdí na shromáždění do Kyjova nebo Hodonína. U nás v obci první schůze Občanského fóra svolal MUDr. Ladislav Šimeček, Miroslav Blahušek, Mgr. Marie Řiháková a Josef Řihák, Ludmila Foltýnová, Štěpán Dobeš a Václav Křížka. Konalo se 8. 12. 1989 v kinosále a kromě všeobecné diskuze jsou v programu:

1. situace v kádrovém obsazení základní školy
2. přístavba versus stavba nové školy
3. navrácení kříže na původní místo u farmy JZD

Kinosál byl plný, lidé ještě stáli. Každý přítomný měl nějakou připomínku, z lidí spadl strach, a tak bylo plno emocí a vášnivých slov. Do konce roku se sešli občané ještě několikrát. Občanské fórum vyhlásilo a dodržovalo poradenské dni v neděli od 10 do 11 hodin. Řešilo se přehodnocení obsazení poslaneckého pléna národního výboru a výměna členů rady. Konečné řešení bylo vyhlášeno až po novém roce 1990. Do konce roku 1989 vysílalo OF do každého jednání rady svého pozorovatele. Zároveň informovalo občany se svou činností i svými názory zprávami uveřejněnými v agitační skříňce na návsi, ale i lepením plakátů a hesel na vrata hospody, na sloupy elektrického vedení atd.

Konec citace.

Protože tato doba byla velice emotivní a složitá, byly tyto události také popsány přímo od účastníka Občanského fóra. Zápis je stejně obsáhlý, jako ten předtím, a proto taktéž uvádím jen výňatky.

Cituji:

Alternativní zápis průběhu tzv. sametové revoluce u nás

Události 17. listopadu, vznik OF a bezprostřední účast studentů na pádu komunismu jsou všeobecně známy. Ani naše obec nebyla od této „sametové revoluce" izolována a vzhledem k závažnosti událostí, které pak způsobily změny v jejím životě, si jistě zasluhuje větší pozornosti.

Na naší dědině se bohužel nenašel jediný student, který by projevil zájem o nápravu špatných poměrů panujících ve vedení obce a veřejných institucích. Asi proto, že nejde o práci v anonymním prostředí vedenou v obecní rovině, ale je nutné konkrétně pojmenovat viníka, namáhavě napravovat špatný stav a tím si „znepřátelit" známého či souseda.

Prvního prosince proběhla v naší zemi GENERÁLNÍ STÁVKA. Ve Vacenovicích měla celkem slabou odezvu; soudím tak podle počtu lidí, kteří ji veřejně podpořili nošením trikolóry.

Při jedné náhodně vedené polemice o situaci v obci se seznámili Miroslav Blahušek – signatář Charty 77 a MUDr. Ladislav Šimeček. Pochopili, že je třeba iniciovat založení Občanského fóra, aby se vytvořila opoziční síla proti komunistickému vedení obce. Šlo jim o vytvoření demokratických podmínek pro život v obci. Je nutno vyzvednout jistou dávku statečnosti, kterou projevili tím, když už 3. 12. založili místní Občanské fórum, jako jedno z prvních vůbec. Nezaložilo ji deset občanů, ale 297 zúčastněných v místním KD. Účast na svolaném mítinku byla velká i proto, že tomuto setkání předcházelo promítání videosnímku o svatořečení Anežky české, pořádané MO ČSL.

Provolání k občanům vybízelo k zapojení se do veřejného života, nutnost nenechat se izolovat od dění v obci, neuvolnit prostor k rozhodování opět pouze komunistům. Pozvanými hosty byli MUDr. Zemánek a pan Malý – členové OF Kyjov. Občané Vacenovic přivítali tuto iniciativu velmi dobře. Pouze někteří členové MO KSČ již z principu vyslovovali s jakýmkoliv výrokem nespokojenost a domáhali se slyšení „dělnické třídy".

8. 12. bylo svoláno OF do místního kina. Shromáždění požadovali na vedení obce vrácení kříže z Dolního konce na původní místo. Diskutovalo se na téma, zda opravovat místní školu nebo uvažovat o stavbě nové budovy. Podstatná část mítinku byla věnována vztahům a atmosféře panující na základní škole.

Do koordinačního výboru si občané zvolili MUDr. L. Šimečka, Old. Příkaského, St. Výleta, Jos. Bábíka, Václava Křížku, Mir. Blahuška, Štěpána Dobeše a Mgr. Marii Řihákovou. Radě MNV je předána žádost o přidělení nástěnky. Byl vysloven požadavek na odstoupení místních funkcionářů strany.

10. 12. odstoupil Fr. Bábík s celým předsednictvem Národní fronty.

22. 12. se znovu sešlo OF. Opět byl zdůvodňován požadavek odstoupení ředitelky školy.

Na tomto, ale hlavně na pozdějších mítincích, dochází k ostré kritice vedení obce a její způsob vpravdě socialistického hospodaření. Mluvčí žádají zástupce za MNV a hlavně předsedu, aby bylo odpovídáno na písemné urgence žádající nápravu. Občané vyslovili nedůvěru z důvodu zanedbání základních povinností souvisejících s výkonem funkce předsedy.

Také je občany upozorňováno na to, že především trestní komise slouží v prospěch komunistů a jejich chráněnců.

29. 12. se uskutečnila schůzka koordinačního výboru OF za účelem projednání dalšího postupu její aktivity. Po zjištění, že v 11 členné radě MNV pracuje 9 komunistů, se prosadila myšlenka zúčastňovat se jednání zástupců OF – pozorovatelé. Za OF byl vyslán Š. Dobeš. Tímto se rozjela namáhavá jednání u „kulatých stolů", kde se zástupci politických sil nakonec dohodli na rekonstrukci rady i poslaneckého sboru.

Konec citace.

To je vše ze zápisů z naší obecní kroniky za rok 1989. Pokud má někdo zájem shlédnout kompletní zápis, má možnost ve Státním okresním archívu v Hodoníně, kde mají v pondělí a středu badatelské hodiny.

Jak jsem uvedla na začátku, necítím se na to hodnotit oněch 25 let, ale sama za sebe mohu prohlásit, že jsem ráda, že sametová revoluce proběhla, že máme svobodu slova, pohybu, myšlení… byť občas chutná malinko trpce.

Lenka Svorová, kronikářka

Co se najde v kronice – o nemocech dětí

V obci žije mnoho mladých maminek s dětmi a možná by nejen je zajímalo, jak se dřív léčily děti v době jejich prababiček. V zápisu okolo roku 1930 pan řídící Barabáš zapsal: „Dobře bylo s kojencem, dokud byl zdráv. Hůř však onemocněl-li, nebo neměla-li proň matka dostatek svého mléka. Dřív nebývalo cucáků, aby dítě nasálo se mléka z láhve. Uvařila se řídká krupičná kaše, kus velikosti slepičího vejce se zabalil do řídkého organtinu, udělal se zkrátka cumel a dal se dítěti k cucání. V čas nedostatku krupice nebo mléka posloužil zvlášť u chudých lidí i rozžvýkaný chléb, ba i zemák. Že takové cumle ke zdraví dítěte nebyly, je nabíledni, protože ne vždy bylo možno organtín řádně vyvařit a vypráti, aby byly zničeny kvašením zbytků vzniklé bakterie. Ostatně neměli zde a skoro všude na venkově obyčejní lidé ku konci minulého století ani ponětí o bakteriích. Plakalo-li dítě a nepomáhaly žádné vesnických lékařek veň nalévané lektvary, mělo dítě jistě „úraz". Hned byly brány na pomoc baby-doktorky od „úrazu". Ty nejdříve dítě mastily, jednotlivé údy natíraly, pak

položily je na bříško a natahovaly mu ručky i nožky různými směry, hlavně pravou ručku přes zádíčka k levé nožce a obráceně. To byl neomylný prostředek. Někdy bolelo dítě v krčku nebo nemohlo hltat. Tu mělo jistě „střele" nebo mu „spadly čepky". V takovém případě baby-lékařky „lačnými" slinami naslinily palce a mírně tlačíce táhly je pod spodní čelistí od spodu k uším oběma rukama zároveň. Také dítě někdo „uřkl". To dovedli jen někteří lidé s černýma očima, a ti byli v obci známí. Takoví, zahleděli-li se náhle na dítě a upřeně naň hleděli, „uřkli" ho. Dítě dostalo „úrok". Šla-li matka s dítětem a uviděla takového jíti proti sobě, tu zdaleka se mu vyhla, anebo spěšně přeběhla. Od „úroků" pomáhala „úroková voda". Do studené vody pustilo se postupně 14 řeřavých uhlíků za říkání zvláštních modliteb. Čím víc uhlíků se potopilo, tím silnější byly „úroky". Uřknutý musil se napít „úrokové vody", pak ho jí lékařka umyla a utřela rubem podolku košile. Zvláště pak musila umět „vytřít z očí". Zbytek „úrokové vody musil být vylit tam, kde nikdo nechodí."

Je úžasné, jaké zajímavosti se dají najít ve starých kronikách. Takže pozor na lidi s černýma očima, protože shánět řeřavé uhlíky by byl trochu problém, vzhledem k téměř stoprocentní plynofikaci v obci a ony speciální modlitby se bohužel nedochovaly. A o tom, jak se léčil „břed", třeba příště.

Lenka Svorová - kronikářka

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Rok na dědině ze základní školy

Starý rok 2014 pomalu bledne v našich vzpomínkách a s atmosférou blížících se svátků přichází také plány, naděje, přání, očekávání a výzvy roku nového. Školní rok se však blíží teprve ke své půli a mám pocit, že se ty čtyři měsíce přetočily jako v přesýpacích hodinách. Když se ale dívám na náš školní web i probrané učivo, tvoří již docela pestrou mozaiku aktivit.

Letošní práce ve škole se nese v duchu projektu **„Rok na dědině"**, stále je naší snahou a prioritou zakládat si na venkovském charakteru malé školy s dobrými mezilidskými vztahy i vzájemným respektem. Součástí a hlavní osou projektu je krásný metodický materiál, který je umístěn na panelech v obci a vytyčuje jednotlivé poznávací trasy naší vesnicí se spoustou zajímavě ucelených informací. Letos se věnujeme **Trase B**. Projekt jsme zahájili návštěvou skanzenu ve Strážnici, který je názornou připomínkou života a moudrosti našich předků.

V říjnu se po osmi letech nahlásila ke kontrole také Česká školní inspekce. Předmětem její návštěvy bylo hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání v souladu se školským zákonem. Jen krátce ze závěrečné zprávy:

Závěry:

α) K silným stránkám školy patří průběh vzdělávání, který měl celkově velmi dobrou úroveň. Škola podporuje rozvoj každého žáka, včetně žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Ve škole je příjemná atmosféra založená na vzájemné důvěře a spolupráci.

β) K nedostatkům, které byly odstraněny v průběhu inspekční činnosti, patří přepracování školního řádu a výroční zprávy.

χ) Návrhem na zlepšení stavu procesní stránky vzdělávání může být kvalitnější diferenciace ve výuce, a to v podobě volby odlišného úkolu či učebního postupu.

δ) Od minulé inspekční činnosti došlo ke změně v řízení školy, zlepšily se materiální podmínky a byly nastartovány proměny v průběhu vzdělávání, což se projevilo jeho postupně zvyšující se kvalitou.

Systém hodnocení výsledků vzdělávání ve vztahu k realizovanému vzdělávacímu programu je na požadované úrovni, směřuje k postupnému zvyšování kvality vzdělávání. Velmi pozitivně byla hodnocena výuka a kvalita vzdělávání v anglickém jazyce. S angličtinou začínáme už od druhého ročníku.

S nově vypracovanou koncepcí školy jsou nastaveny další cíle a vize směřující k lepší kvalitě vzdělávání a zpětných vazeb. Moderní školní výuka je dnes hlavně prostorem pro prezentaci vědomostí, které si žáci přináší z různých zdrojů. Učitel je těmito vědomostmi provází a směruje, vede je k přemýšlení a hledání souvislostí. *Já děkuji páťákům za informaci z vycházky po lese, že v duběnce žijí brouci. Fakt jsem to nevěděla. Na internetu jsem si dohledala, že se jedná o blanokřídlý hmyz: žlabatku dubovou. To jsem na oplátku potom upřesnila já.* …..každý je na věky žák….jak zpívá Ondřej Brzobohatý.

O tom, že se v naší obci stále něco děje, vypovídá i bohatá zájmová činnost jednak přímo ve škole nebo pod vedením dobrovolníků z řad veřejnosti, kteří se dětem věnují ve svém volném čase. Prostřednictvím vánočního zpravodaje jim chci moc poděkovat.

Ve školním roce 2014/2015 pracují v těchto kroužcích a sdruženích:

- výtvarná dílna
- včelařský kroužek „Včelaříci"
- myslivecký kroužek
- šachový kroužek
- hasičský oddíl
- TJ Sokol Vacenovice
- klub Psí
- Oskoruška

Někteří žáci se rozhodli pro sportovní aktivity jako fotbal, stolní tenis nebo navštěvují hru na hudební nástroje. Každý má možnost vybrat si z různorodé nabídky zájmů všeho druhu.

Ze školních akcí, které nám zpestřily toto pololetí, vzpomenu např.: **recyklohraní** s odbornými lektorkami, **dopravní hřiště** pro 4. a 5. třídu, **Hodinářskou pohádku** ve škole, návštěvu **ND Brno**-balet Sněhurka a sedm trpaslíků, sběr papíru, **návštěvu dětí ze Sološnice** a výměnný pobyt pro naše žáky pořádaný OÚ Vacenovice, sportovní akci **Můj první gól**, **pouštění nových draků** se školní družinou, **návštěvu** místní **knihovny**, **ukázkové hodiny** pro rodiče a veřejnost, výšlap do Horek, cyklovýlet na **zámek v Miloticích** s prohlídkou, jízdu vlakem **do vánoční Vídně**-5.tř., výukové programy pro děti z Mateřské školy Vacenovice v rámci **přípravy předškoláků**, **koncert žesťových nástrojů** pro žáky a rodiče a v neposlední řadě náš **vánoční jarmark** na školním dvoře.

Redakční rada, sestavená z žáků páté třídy, pokračuje ve vydávání školního časopisu **Škola pod lupou**, do kterého mohou přispívat a vkládat své podněty všichni žáci i zaměstnanci školy.

V závěru bych chtěla poděkovat všem partnerům školy za příjemnou a vstřícnou spolupráci. Přeji Vám krásné svátky, pevné zdraví a vše dobré.

Mgr. Liběna Lisá, ředitelka školy

Dopravní hřiště 4. tř. 1. třída

Ať žijí duchové

Recyklohraní

Pouštění draků

Náklo

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Rok v mateřské škole

Školní vzdělávací program naší mateřské školy se jmenuje „Dokážu to sám“. Jeho prostřednictvím chceme podporovat u dětí získávání životních dovedností a vědomostí, které jim budou pomáhat zvládat každodenní problémy a situace. Rozvíjet povědomí o naší společnosti a osvojování si základů, na nichž je založena společnost, učit se působit kladně na své okolí, rozvíjet tak zdravý životní styl a učit děti chránit naše životní prostředí. Chceme v mateřské škole vytvořit prostředí podobné rodinnému, s přátelskými vztahy mezi dětmi, dětmi a učitelkami i ostatními pracovníky školy. Do naší výchovně vzdělávací práce je také zařazena environmentální výchova, což spočívá v tom, učit děti, aby dokázaly žít v souladu s přírodou, chránit přírodu. K tomuto účelu se nám podařilo ve spolupráci s obecním úřadem získat finanční prostředky prostřednictvím projektu „Zahrada mateřské školy ve Vacenovicích“ z evropských fondů. Jak jste si v poslední době mohli všimnout, naše školní zahrada se proměnila na zcela novou herní plochu, kde jsou umístěny nové sportovní prvky, ale také hmyzí hotel, motýlí domečky, krmítka pro ptáčky, hudební třída, podzemní telefon, budou tam i záhonky pro pěstování bylinek a rostlinek, které si tam sami nasadíme. Je zde spousta nových stromů, jedlé záhonky, kde si budeme pochutnávat

Budu školák

Hrabání listí

Hrátky v lese

Slavíme narozeniny

Plavecký kurz předškoláků

Pozorujeme přírodu

na malinách a borůvkách. Environmentální výchova se nám v mateřské škole dobře daří. Můžete to vidět na fotografii, kdy nám na zahradě vyrostly hříbky a přišly se na ně podívat i housenky a jiní živočichové. Věřím, že se zde dětem bude hodně líbit a budou tu moc spokojené.

Ve výchovně vzdělávací práci používáme nové metody a formy práce, ale zůstáváme věrni tradičním akcím, které mají děti i jejich rodiče rádi. Jsou to akce jako dětský krojový ples, kterého se účastní s dětmi rodiče i prarodiče, ale také všichni, kteří mají rádi náš slovácký folklor. Na tomto plese nám tradičně hrají Vacenovští muzikanti pod vedení pana Tondy Blahy a nám se s nimi velmi dobře spolupracuje. V loňském roce byla velmi úspěšná zimní olympiáda s rodiči. Dobře si zde zasportovali a hlavně se dobře pobavili děti i rodiče, olympiádu bychom si rádi zopakovali. Nemůžu zapomenout na Dýňovou šou, při které se aktivně zapojilo několik odvážných tatínků, kteří v koláči hledali zapečený poklad. Sice nic nenašli, ale všichni jsme se zasmáli a tak to přece má být. Abychom spolu byli rádi, užili si radosti a dobře se pobavili. Každoročně navštěvuje naši mateřskou školu i čert s Mikulášem i andělem. Obzvláště Mikulášovi děkujeme, že na nás nezapomíná a čert si také nikoho neodnesl, tak je vidět, že jsou ve školce všichni hodní. Nakonec roku se samozřejmě všichni moc těšíme na vánoční besídku, která se bude letos konat na hřišti za obecním úřadem, protože máme zahradu v rekonstrukci, a zde zakončíme rok 2014.

Na závěr chci poděkovat paní starostce a panu místostarostovi za velkou podporu, všem pracovníkům obecního úřadu za pomoc, rodičům a ostatním našim příznivcům za přátelské a dobré vztahy.

Do příštího roku všem posíláme třpytivý pozdrav sněžných vloček a pěkný dárek pod stromeček, klid a radost na Vánoce, mnoho štěstí a lásky v novém roce.

Mgr. Květoslava Malá, ředitelka MŠ Vacenovice

Klubíčko

Milí přátelé,

rok se s rokem sešel a my máme v tomto předvánočním čase opět příležitost podělit se s vámi o vše, co se nám v Klubíčku podařilo pro děti a jejich rodiny připravit a zrealizovat. Schválně uvádíme rodiny, aby se někdo mylně nedomníval, že naše aktivity jsou pouze pro maminky s dětmi. Rádi v naší herně i na všech našich aktivitách přivítáme babičky, tety, tatínky, dědečky, strýce a vůbec všechny…

Naší asi největší akcí druhé poloviny roku byla dětská burza podzimního a zimního zboží, která proběhla, jako již tradičně, poslední srpnový víkend. Chtěli bychom poděkovat všem maminkám, které nám s pořádáním burzy pomáhají, málokdo si uvědomuje, že za tím vším jsou hodiny nezištné práce mnoha lidí. Zboží si od maminek přebíráme, kontrolujeme a třídíme podle velikostí, následně je zase každé prodávající mamince roztřídíme nazpět a projdeme věc

po věci, zda je vše v pořádku a nic nechybí. Ani se pak nemůžeme divit, že tatínkové jsou z této akce trochu nervózní, musí totiž hlídat děti celý víkend sami. Ale děláme to rády a hlavně nás těší pochvaly od nakupujících ze širokého okolí. Málokde mají tak přehledně uspořádané zboží podle velikostí a druhu. Naší letošní novinkou byl dětský koutek, který s povděkem využila nejedna maminka, aby měla při nákupu trochu klidu, a některým malým návštěvníkům se nechtělo ani domů.

V polovině září se znovu otevřela dětská herna, a to v nových prostorách v ulici Jezérka. Jsme rádi, že jsme po dlouhém hledaní nakonec místo našli, ale hned při slavnostním otevření bylo jasné, že bude brzy potřeba prostory zvětšit. Sešlo se nám 23 dětí s jejich maminkami a víc už by se tam opravdu nevešlo. Slibujeme všem návštěvníkům herny, že se budeme snažit prostory rozšířit. Momentálně nám část herny zabírá kreativní dílna, která by v budoucnu měla mít svou vlastní místnost.

Naší úplně novou aktivitou, určenou zejména pro maminky, je cyklus přednášek na různá témata. Společnosti, zabývající se dětskou výživou, kosmetikou, zdravým životním stylem atd., prostřednictvím ambasadorek v mateřských centrech oslovují maminky a připraví si pro ně přednášku s workshopem, na kterém zúčastněné maminky obdrží praktický dárek. Přednášky nejsou pro nikoho závazné a nenabízí zboží k nákupu. Proto bychom vás rádi pozvali na další zajímavé přednášky v roce 2015, témata se dozvíte na našich webových stránkách.

Z minulého školního roku jsme i letos zachovali oblíbené cvičení s Kubíkem, které probíhá každé úterý od 16.30 h v tělocvičně základní školy, a tvořivé odpoledne, při němž se setkáváme každý čtvrtek od 14.30 h v dětské herně. Letošní podzim se nám podařilo spolu s dětmi vyrobit housenky z kaštanů, zvířátka z přírodních materiálů, létací draky, lucerničky, lampióny a mnoho dalšího.

Nezapomněli jsme ani na volnočasové aktivity určené speciálně maminkám a dívkám. Každé úterý večer se scházíme při velmi oblíbeném společném cvičení Latino Aerobiku, spojujícím sportovní i taneční prvky.

Nejočekávanější akcí letošního podzimu byl pro děti lampiónový průvod. Z důvodu nepříznivého počasí jsme jej museli posunout o několik dní později a věřte, že se to neobešlo bez slziček. Nakonec 12. 11. 2014 průvod přeci jen proběhl, a i když se ho zúčastnilo na 100 dětí, bylo poznat, že spousta malých kamarádů leží doma v postýlkách a léčí se. Chceme tímto poděkovat Hospodě U Letochů, která nám připravila čaj pro děti, maminkám, které napekly spoustu dobrot, a hlavně obecnímu úřadu ve Vacenovicích a jmenovitě paní starostce, která nám ve všem vyšla vstříc a zajistila jako dárek pro děti reflexní pásky. Reflexní prvky jsou zvláště v podzimních a zimních dnech, kdy bývá brzy tma, důležitou součástí výbavy dětí, upozorní řidiče na pohyb na vozovce i mimo ni. Proto vyzýváme rodiče, aby nezapomínali na použití reflexních prvků. Pásek, který děti dostaly, se dá připnout kamkoliv, a může se stát tím, co jednou zachrání vašemu dítěti život.

I když to byl pro nás velký krok do neznáma, rozhodli jsme se do Vacenovic pozvat po dlouhé době divadelní spolek. Mezi mnoha jsme vybrali divadlo Věž z Brna s představením Příběhy včelích medvídků od jara do zimy, které proběhlo v neděli 16. 11. 2014 a uchvátilo malé i velké diváky. My dospělí jsme obdivovali neskutečné nasazení herců, zatímco děti se nechaly unést dějem a písničkami. Celková atmosféra byla opravdu moc příjemná a všichni zúčastnění jistě budou souhlasit s tím, že takovýto kulturní zážitek se s pohádkou v televizi nedá srovnat. Proto jsme se rozhodli znovu k nám pozvat herce z divadla Věž z Brna, kteří pro nás na jaro chystají představení Káťa a Škubánek. Na podzim nás navštíví loutkové divadlo s vodnickou pohádkou.

V posledním listopadovém týdnu proběhla v základní škole ve Vacenovicích přednáška o první pomoci u dětí. Děkujeme odborné školitelce paní Blance Valentové, že nám přiblížila a osvětlila problematiku poskytnutí první pomoci nejen u dětí, ale i u dospělých.

První pomoc 2014

Klubíčko

Lampioňák

Divadlo

Dozvěděli jsme se základy první pomoci a novinky v jejím poskytování, v čem se liší první pomoc pro děti a dospělé, jak zvýšit bezpečnost dětí v našich domácnostech a co je potřebné mít v domácí lékárničce. Za rok bychom chtěli obdobnou přednášku zopakovat a oslovit širší veřejnost.

Měsíc prosinec a adventní období už proběhne zcela v duchu zklidnění a příprav na Vánoce. Společně s maminkami upečeme a ochutnáme cukroví, s dětmi vyrobíme vánoční dekorace. Před štědrým dnem vyšleme tatínky s dětmi, ať připraví Vánoce i zvířátkům v lese a nazdobí společně stromeček jedlými ozdobami. Mezi svátky pak může jít každý sám zkontrolovat, co nejvíce srnkám, zajícům, či divokým prasatům zachutnalo.

Klubíčko letos uzavírá již druhý rok svého fungování - a byl to rok úspěšný. Potvrzuje to také nárůst naší členské základny – z loňských 12 na 21 aktivních členů. Abychom měli nějakou zpětnou vazbu, zeptali jsme se maminek, co pro ně Klubíčko znamená, co se jim líbí, co by naopak změnily a přivítaly.

Několik odpovědí vám přinášíme:

„My jsme moc rádi, že do Klubíčka můžeme jezdit (z Kelčan). U nás nic takového totiž není. A kluci se tam opravdu zahrají, seznámí s dalšími dětmi a já si taky popovídám u kafíčka s dalšími maminkami. Je to super příležitost, kde kluci můžou zapadnout do kolektivu dalších dětí a alespoň trošku se připravit na start ve školce. Hlavně přes zimní období je to opravdu příležitost, jak děti zabavit trošku jinak než doma. Moc a moc všem děkujeme za tyto prostory."

Mirka + dvojčátka Patriček a Radimek

„Založení Klubíčka byl velice dobrý nápad. Moc se mi líbí akce, které Klubíčko pořádá, je to odreagování od běžných každodenních činností a u některých se ledaco přiučím a dozvím. Naše malá je v herně nadšená, moc se jí líbí trampolína, klouzačka a hračky, které doma nemá, a hlavně je mezi dětmi, hraje si s nimi a učí se dělit a půjčovat hračky. Jen je škoda, že je herna tak malá, kdyby byly větší prostory, věřím, že by chodilo více dětí a mohlo by se pořádat více akcí pro děti a rodiče."

Petra + Karolínka

„Klubíčko je super na poznávání jiných maminek a výměnu zkušeností. Jen je škoda, že je málo místa. Uvítali bychom i nějaký venkovní prostor, kde by děti mohly být na čerstvém vzduchu a maminky mohly využít posezení s kávičkou."

Vladka + Davídek a Gábinka

Na rok 2015 plánujeme tyto akce:

1. února	dětský karneval
13.-15. března	burza dětského oblečení jaro-léto
19. dubna	divadelní představení Káťa a Škubánek
20. června	den otců
28.-30. srpna	dětská burza podzim – zima
25. října	loutkové divadlo - Vodnická pohádka
6. listopadu	lampiónový průvod
19. prosince	zdobení stromečku

Přejeme všem, ať prožijí krásné Vánoce, plné pohody a hlavně pamatujte, že pro naše nejmenší není až tak důležité, kolik a jak drahé dárky dostali, ale to, že si s nimi konečně můžeme celé dny hrát. Do nového roku přejeme, ať trávíte více času spolu, než každý sám - třeba i na akcích Klubíčka.

Zuzana Harcová

centrum úspor

LEVNĚJŠÍ
PLYN a ELEKTŘINA

snížíme Vaše výdaje za plyn a elektřinu
najdeme pro Vás vhodného dodavatele
poradíme Vám se změnou distribuční sazby
vyřídíme za Vás přepis energií na jinou osobu
pomůžeme Vám se smlouvou podepsanou podomnímu prodejci

zákaznické kontaktní místo - Centrum úspor
Štefánikova 10, Hodonín
Otvírací doba :
Po - Čt: 9:00 - 12:00 , 13:00 - 17:00, Pá : 9:00 - 12:00 , 13:00 - 15:00
tel. 720 757 310 www.centrum-uspor.cz

jsme tu pro Vás již 3 roky

Placená reklama

Farní tábor v Libině

I v tomto roce jsme pro děti zorganizovali farní tábor, který se uskutečnil na přelomu letních prázdnin ve dnech 25. července – 2. srpna 2014 na faře v Libině v okrese Šumperk. Jako téma našeho tábora jsme si vybrali: „Cesta do pravěku." Velmi mile nás překvapil zájem dětí, a tak jsme na tábor odjížděli v počtu 29 dětí a 18 vedoucích a kuchařek.

Děti byly rozděleny do 5 pravěkých kmenů, jejichž úkolem bylo vymyslet si i svůj pokřik:

1. „Greenstouni"
2. „Keltíci"
3. „Modří mamuti"
4. „Terezčini mamuti"
5. „Jeskyňáci"

Děti v průběhu tábora musely prokázat spoustu obratnosti, šikovnosti, ale také odvahy při cestování pravěkem. Stavěli jsme pravěké chýše, prošli finskou stezkou, odvážní absolvovali noční stezku odvahy, hráli pravěké hry a poctivě plnili zadané úkoly, jejichž vyvrcholením byla cesta za pokladem k rybníku Oskava nedaleko Libiny. Po celou dobu tábora jsme za získané body odkrývali tajný obrázek a jako správní a stateční táborníci jsme doputovali do cíle a obrázek odkryli. Tajemstvím na obrázku nám byl pravěký mamut.

Dělali jsme si také táboráky, zpívali s kytarami u ohně nejen táborovou hymnu a užívali si her v rámci večerních programů, které připravovaly jednotlivé skupinky.

Na táboře nechyběla také zdravotnice, kterou už několik let vykonává Katka Bábíková. Jsme rádi, že ji viróza z minulého roku neodradila a věrně a poctivě tuto funkci zastává nadále. Také jsme posílili kuchařský tým a tak bylo i v táborové kuchyni veseleji. I když někdy počet všech táborníků přesahoval kapacitu fary, tak jsme se ujišťovali, že dobrých lidí se vejde všude dost ☺.

Během pobytu nás navštívil také náš duchovní otec Viliam, který nezapřel svého sportovního ducha a absolvoval s kuchařkami výlet na Bradlo, nejvyšší kopec široko daleko v okolí Libiny, který děti absolvovaly o den dříve.

Během našeho pobytu, zvláště při večerních modlitbách u táboráků, jsme mysleli na naše rodiny, farnost a kamarády.

Farní tábor

Farní tábor

Jsme velmi rádi, že je o tábor takový zájem, neboť se domníváme, že farní tábory skvěle utužují přátelství vacenovských dětí.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří tábor jakkoli podpořili, a to zejména Obci Vacenovice, Pekárně Jiří Marcián, firmě Anticoro Bábík Josef s.r.o., Výroba knedlíků a těst Lef, spol. s r. o. Milotice a také MŠMT, za což jim patří velký dík.

I přesto, že jsme z tábora odjížděli všichni unavení, věříme, že se tábor vydařil, odvezli jsme si spoustu krásných zážitků a byli jsme obohaceni o nové zkušenosti. Věříme, že i v příštím roce bude o tábor takový zájem, abychom spolu mohli prožít pěkná dobrodružství.

Táborový tým

Farní tábor

Jak jsme dříve cestovali

Mnoho našich občanů, zvláště mladších, v posledních 25 letech poznalo možnosti cestování obvyklého v dřívějších zemích mimo tzv. „železné opony", ať už za účelem pracovním nebo rekreačním. Řada z nich si také našla práci nebo i trvalé zaměstnání nejen v evropských zemích, ale také v Americe, Austrálii a jinde. Znají tyto možnosti, ale nemají v řadě případů možnosti srovnání s dřívějším obdobím.

Jaké to tedy bylo v letech 1948 - 1989 ? Jaké měl tehdy běžný občan reálné možnosti podívat se i do nejbližší země? Uvedu několik vlastních vzpomínek z těchto let. Věřím, že by jich bylo u současníků mnohem více a třeba i zajímavějších.

Co bylo třeba k vycestování? Byla to tzv. výjezdní doložka. To byl dokument - zvláštní povolení, bez kterého nebylo v době komunistické vlády možné překročit československé státní hranice, s výjimkou zemí tzv. východního bloku. K legálnímu překročení hranic bylo potřeba mít platný cestovní pas opatřený příslušnou výjezdní doložkou. Výjezdní doložku zavedlo komunisty ovládané ministerstvo již 23. února 1948. Přežila i Pražské jaro 1968 a byla zrušena až 4. prosince 1989. Vydání výjezdní doložky byl složitý byrokratický proces, který mohl kdykoliv zabránit vycestovat nepohodlné osobě za hranice i přesto, že měla platný pas. Žádost o vydání výjezdní doložky musela být schválena celou řadou různých osob. Počínaje výborem komunistické strany na pracovišti, ředitelem školy, uličním výborem KSČ apod. Ve velkých podnicích schválení žádosti o výjezdní doložku zajišťovalo tzv. Oddělení pro zvláštní úkoly, hovorově zvláštní oddělení, což byla v podstatě rezidentura StB. Poslední pracovní den před cestou někteří agilní pracovníci zvláštního oddělení šli odpoledne nebo večer zkontrolovat pracoviště dotyčného, zda nemá příliš uklizeno. Jsou známy případy, že byli lidé vráceni z československé hranice a byla jim zabavena výjezdní doložka při cestě do Jugoslávie, protože pracovník zvláštního oddělení přišel na to, že při větším úklidu je podezření možnosti opuštění republiky.

Výjezdní doložka se neposkytovala každému, nebyl na ni nárok. Např. do Jugoslávie se poskytovala tato doložka obyčejně jednou za tři roky, což neplatilo pro „zasloužilé" pracovníky. Pokud byl tento složitý proces trvající nejméně 6 měsíců úspěšně překonán, očekávalo žadatele pasové a celní odbavení na hranicích. Toto byla procedura již těžko vysvětlitelná našim mladým lidem, kteří ji v posledních 25 letech neprožili. Každý, kdo ji absolvoval poprvé, ji jen výjimečně neprožíval v klidu, většina se zvýšeným krevním tlakem, někteří i s husí kůží. Byli i případy, kdy docházelo i tělesným prohlídkám, mužů i žen. Nemohli být zcela klidní ti, kteří se snažili nějakým způsobem ukrýt nějakou menší zahraniční měnu do různých „rafinovaných" úkrytů, jako obložených chlebíčků, ponožek, domácího pečiva, osobního prádla apod. Toto bylo většinou známo celníkům, profesionálně proškoleným k tomuto účelu. Stejně tomu bylo i při návratu, zvláště ze západních zemí. Tam byla pozornost orgánů zaměřena na nakoupené zboží, u nás nedostupné nebo i cenově výhodnější. Tam to bylo o to horší, že nákup zboží za utajené valuty byl snadno odhalen celním prohlášením, kde se podrobně srovnávalo nakoupené zboží s částkou legálně vyvezených valut. Při návratu jednoho zájezdu do Holandska na hranicích v Rozvadově jsme museli z autobusu vystoupit se všemi zavazadly, celním prohlášením a počkat asi 2 hodiny na rozhodnutí. Bylo podotknuto, že autobus bude uvnitř vypadat tak, jako by právě přijel nový z výroby. Každý,

komu to „neladilo“, byl postaven na jednu stranu (nevím, jestli to bylo po pravici nebo po levici jako u posledního soudu) a zbytek omilostněných na druhou stranu. Velitel vynesl kolektivní rozhodnutí pro všechny obviněné stejnou částkou, od 500,- do 1.000,- Kčs (záleželo to prý na jeho náladě), která se musela buď uhradit na místě, nebo toto bude předáno k dalšímu řízení příslušnému celnímu úřadu dle bydliště postiženého. Nebraly se žádné námitky ani prosby. Jeden můj spolucestující měl doma 3 kluky, chtěl jim něco přivézt. Koupil jim 3 ruční kalkulačky, které byly tenkrát na západě v supermarketu u pokladny v koši jako zlevněné zboží. Bylo to klasifikováno jako přestupek (nesmělo se dovážet více než jeden kus!) a platil stejně jako ti, co si dováželi transistory, autorádia apod. v mnohokrát větších cenách.

Další poněkud jiný případ jsem zažil při autobusovém zájezdu do Bulharska. Autobus odjížděl ráno ve 4 hodiny z Hodonína, s manželkou jsme byli prvními nastupujícími. Vyšlo na nás sedadlo hned za řidiči, další pak přistupovali ve Gbelích. Při přechodu na Slovensku do Maďarska v Rusovcích nastal mezi řidiči tlumený, ale vzrušený rozhovor: jeden z nich byl omylem dispečerem vybaven osobními doklady na jiného řidiče, který odjel na Ukrajinu. Druhému řidiči hrozil, že bude muset celou trať řídit sám, což bylo velmi těžko proveditelné, nebo postižený musí zkusit projet tento a další hraniční přechody s doklady na jiného řidiče. Po krátké tiché dohodě to provedli oba tak, že první se správnými doklady převzal doklady obou a prokázal se s nimi orgánům. Druhý si vlezl pod volant a „opravoval závadu na elektrice“, při čemž měl hlavu bezpečně odvrácenou. Orgány to respektovaly. Takto postupovali na dalších přechodech tam i zpět, vždy jim to vyšlo. Účastníci zájezdu byli dopraveni bez problémů na místo a zpět. Nevím, jak museli oba krotit své nervy, zatímco osazenstvo celého autobusu v klidu si užívalo cestování a netušilo, jaké komplikace jim mohly nastat, kdyby došlo k prozrazení.

Třetí případ se nám stal při autobusovém zájezdu do Drážďan na hraničním přechodu Cínovec - Altenberg. Byl jsem pověřen vedením tohoto zájezdu. Patřilo u nás k dobrým zvykům při nástupu do autobusu překontrolovat nastupující, zda mají v pořádku všechny cestovní doklady, že něco nezapomněli. Všichni to měli v pořádku, jen poslední manželský pár prohlásil, že to má dole v zavazadlech. Aby se odjezd nezdržoval, nastoupili. Při příjezdu do Cínovce však přišlo nemilé překvapení. Všichni v autobuse měli doklady připraveny, až na manželku dotyčného. Prohlásila, že je zapomněla doma. Tím byl autobus odstaven a museli jsme jednat s velitelem celnice. Vysvětlovali jsme, že jedeme jen na dva dny do Drážďan a vracíme se hned příštího dne. Prohlásil, že je situace řešitelná jen tak, že dotyčná opustí autobus, zůstane v Cínovci a počká na nás do zítřka. Na tomto trval s poukazem na to, že by ji německá strana stejně vrátila zpět. Takže dotyčná nejen neuviděla Drážďany, ale také se stala „vězněm“ na dva dny v nedalekém hotelu. Přechod Cínovec je vzdálen cca 8 km od Teplic.

Závěr roku 1989 nám přinesl v možnostech cestování takové změny, kterým jsme téměř ani nemohli uvěřit. Např. do Vídně jsme mohli jet nejen bez dosavadních „papírů“, ale i vlakem zdarma. Mnoho lidí toho využilo a nešetřilo přitom chválou.

Ing. Blažej Ingr

Vzpomínky na prázdniny

Před rokem jsem vzpomínala na Vánoce naší generace, dětí v poválečné době. Dnes bych chtěla zavzpomínat na naše prázdniny. Je úplně neuvěřitelné, jak se život změnil za těch asi 60 let. Hlavně z pohledu dnešních dětí. Tenkrát bylo skoro v každé domácnosti hejno husí. Pamatuju si, že na jaře byla Špitálka, kde jsem vyrůstala, plná husí a taky houserů. Všechny hospodyně vyhnaly husy ven, aby se mohly pářit, a já jsem bála chodit do školy. No a pak, když byly housata, musely jsme chodit na trávu. Na „přaslenu “. Většinou jsme chodily na vlastní pole, ale i sousední, a trhaly v brázdách trávu. Pamatuji se, jak rodiče nakazovali, že nesmím na cizím poli utrhnout třeba mrkev nebo makovici apod. A tak jsme každá vzala malou „měchovicu“ a šly jsme. Co je měchovica lidi snad ještě ví, ale neví asi, co to byl „nářitek“. Uvázaly jsme si měchovicu kolem těla a za krk a dávaly tam trávu. Asi 4 hromádky jsme svázaly do měchovice a jedna druhé pomohla dát na záda. Kluci také chodili na trávu, ale trhali do pytlů. Neumím si teď představit, jaký to byl pohled na 10 – 12 i více letá děvčátka s nůšemi na zádech. I když tehdy to byl všední obrázek. Stále před sebou vidím manželský pár, jak jde na žně. Strýc s hrabiců přes rameno, tetka v bílé košili a všední kordulce, šátek do čela a na zádech „obřísla“.

No a po žních se chodilo napásat. Brzo ráno a navečer husy musely mít plná volata. Vzpomněla jsem si i na písničku, co jsme jim zpívávaly: „Pas sa stará pas, zítra bude čas a po zitřku ještě větší, našéj stárce pírko svědčí, pas sa stará pas.“

Ale to byla jen část povinností. Museli jsme pomáhat při žních, okopávat polňačku a vůbec všechno, na co jsme stačili. Ale nebyly to jen povinnosti. Bývali jsme blízko lesa a tam bylo naše „Eldorádo“. Hned na kraji lesa rostly maliny a ostružiny. Až do „Tihelně“ a na „Hantály“, všude plno keřů. Chodili jsme na ně s konvičkama. A pak na svinďůrky. Les byl plný hub. To je i teď, jen svinďůrky vymizely. Také jsme chodili na šišky. To už taková zábava nebyla, když se muselo nasbírat pár pytlů. A vůbec Špitálka, to bylo nejpěknější místo na světě. Plno dětí, večer jsme hráli s balónem různé hry apod. A sousedé, když měli po práci, sedávali v žudrech a na lavičkách a povídali si do noci. A my jsme poslouchali. Zkrátka bylo to naše dětství a mládí, kdy je všechno pěkné, jak už to v mládí bývá a pak už se jen vzpomíná.

Marie Rybová

DH Vacenovjáci

Vážení občané a milovníci dechovky.

Už je tu zase konec roku a čas, kdy člověk často bilancuje a vzpomíná, co za ten rok všechno prožil, jaký rok byl a jestli byl dobrý nebo špatný.

Dovolte i nám, abychom jsme se ohlédli a shrnuli činnost dechové hudby Vacenovjáci za rok 2014.

Naše dechovka tento rok odehrála více než 50 akcí, ať už to byly taneční zábavy, estrády, koncerty nebo hody. Muzikantský rok samozřejmě začíná plesovou sezonou. První náš letošní ples byl Myslivecký ples ve Velkých Pavlovicích. Následoval ples KDU-ČSL v Čejkovicích s účastí jihomoravského hejtmana a poslanců. Ples začínal předtančením Moravské besedy asi 270 krojovaných. Byla to úžasná podívaná.

Nesmíme samozřejmě zapomenout na Reprezentační ples ve Vacenovicích, který každoročně pořádáme spolu s SK Mogul Vacenovice. Následoval ples v Horních Kounicích a ples v Mikulovicích.

Od května nám začaly hodové zábavy a velmi „oblíbené“ pochody po dědině. Jenom namátkou hody Mokrá-Horákov, Březí, Mikulov,

Vážany atd., atd. Za zmínku určitě stojí hodový průvod a následně hodová zábava v Dukovanech. Zábava se konala u Dukovanského zámečku, kde se na nás přišlo podívat přes 1000 lidí.

Vacenovjáci letos odehráli i několik přehlídek dechových hudeb např. ve Věrovanech nebo v Dubňanech. Bylo nám velkou ctí zahrát v Otrokovicích na Slavnostech sv. Michala. Senzační hody byly i na Vrbici, kde za námi přišlo hodovat 1300 lidí, z toho bylo 900 krojovaných, ať už místních nebo přespolních. Naše hodování trošku pokazilo počasí, kdy v půlce zábavy začalo pršet, ale krojovaná chasa se nevzdala, nasadila pláštěnky a deštníky, a tancovalo se dál. Po hodině intenzivního lijáku se počasí naštěstí umoudřilo, zametly se kaluže a hody pokračovaly.

Pozvali si nás také myslivci z Hovoran na Mysliveckou noc a také chasa z Vracova na Dožínky. Za dva měsíce jsme opět hráli ve Vracově, ale tentokrát hody, kde do průvodu chodí celý Vracov od malinkých miminek v kočárku až po nastrojené stařenky.

Jsme rádi, že o dechovku je pořád velký zájem, i když dnešní doba moc nepřeje velkým dechovkám. Spíš je teď módní trend menší seskupení jako je Jamaha nebo Veselá Trojka. Ale když vidíme, kolik mladých lidí chodí na plesy a hody, nemáme o dechovku strach. Bývá na hodech hodně veselo, a to je dobře.

Bohužel není jenom veselé vyhrávání, ale i to smutné. Doprovodili jsme na hřbitov našeho výborného kamaráda, lidového vypravěče a humoristu Karla Kopřivu z Milotic, který nás náhle v říjnu opustil. S naší kapelou najezdil stovky kilometrů moderovat naše koncerty a estrády. Byl vždy veselý, kde se objevil, bylo hned veselo. S každým si podal ruku a hned byl kamarád. Jak jsme ho všichni znali, určitě teď baví a rozveseluje nebeskou kapelu. Karlíčku, opatruj nás muzikanty a zpěváky, děkujeme ti za všechno.

Jak to v životě chodí, jeden člověk musí odejít, aby mohl přijít na svět další. Přivítali jsme do naší muzikantské rodiny další posilu - holčičku Elišku pozounisty Ríši Sládka. Jelikož se miminko musí zapít, aby bylo zdravé, tak jsme to nepodcenili, a podle našeho zapití tady bude Elinka minimálně do 150 let. Moc se těšíme na 50. narozeniny, na které nás pozval ke konci roku náš dlouholetý hráč na melafon Pavel Ingr, takže Pavlíku, přejeme všechno nej nej .

Chtěli bychom touto cestou velmi poděkovat paní starostce Ing. Janě Bačíkové a celému Obecnímu úřadu za podporu v propagaci naší dechovky Vacenovjáci, a tím i celé obce Vacenovice. Velké poděkování patří také všem kamarádům, přátelům a občanům Vacenovic, kteří nás přišli podpořit při natáčení dvou televizních pořadů Putování za muzikou a vytvořili úžasnou atmosféru při natáčení. Po skončení natáčení pan režisér prohlásil, že tak skvělé publikum ještě nezažil. Dík patří i mužskému sboru z Vacenovic pod vedením Františka Novotného za vynikající a bezchybný výkon. Ještě jednou všem velké díky. Jestli jste nestihli naše televizní pořady Putování za muzikou, můžete se na ně podívat na internetových stránkách České televize.

Také se můžete mrknout na náš facebook – Vacenovjáci, kde máme spoustu fotografií z našich vystoupení.

V příštím roce 2015 určitě nechceme zahálet. Máme spoustu plánů. Chtěli bychom pořídit nové civilní oblečení a nafotit nové plakáty a propagace.

Máme přislíbeno natáčení nového pořadu na TV Šlágr. Rádi bychom vyhověli spoustě našich posluchačů o natočení nového CD a DVD… To je jenom zlomek toho, co bychom chtěli zrealizovat, tak uvidíme, co všechno se nám podaří.

Přijměte od nás pozvání na další Reprezentační ples ve Vacenovicích, který se bude konat 7. 2. 2015.

Blíží se čas Vánoc a starý rok bude předávat vládu novému, proto nám dovolte, abychom vám všem popřáli krásné vánoční svátky, ať najdete pod stromečkem vše, co si přejete a nezapomeňte se v tom předvánočním shonu na chvilku zastavit a třeba si zazpívat naše krásné moravské koledy.

A co si popřát do Nového roku?? Samozřejmě hodně zdraví, štěstí, osobní spokojenosti a mnoho hezkých chvil s dobrou dechovkou

Vám přeje slovácká dechová hudba VACENOVJÁCI.

Petr Grufík

Natáčení TV

Rozloučení s Karlem Kopřivou

Natáčení TV

Vacenovští muzikanti

Zas další rok sa chýlí ke konci, vinohrady už majú listí po mrazíkoch opadané, řádky sú oborané a enom sem tam sa dá najít sladký „martiňák", kerý přežil tú zářijovú plísňovú pohromu.

A jak sa příroda kolem nás chystá na zimu, tož aj my, muzikanti, vzpomínáme, co sme všecko kde vyvédli a keho sme s našú muzikú potěšili.

Na letošní jaro bylo teho hrátí aj dosť, skoro každú nedělu nebo sobotu sme trúbili, hneď na Běhu osvobození, nebo na mši s paní Zátopkovú, do teho přijímání v Miloticích nebo skvělá akce koncem května ve Valticích na vinařských dňách. Končili sme s každovíkendním trúbením až na začátku prázdnin.

Snáď aj proto v červenci a srpnu sme sa sešli enom sem tam, protože furt byl někdo na dovolené nebo měl prácu ve vinici.

Je potřeba vzpomnět devadesáté narozeniny babičky Dobromily Řihákové, kdy sme tú velikú oslavu podpořili naším uměním, tentokrát enom v menším složení Flašinět. O co nás bylo méněj, o to víc sme to rozjéli. Oslaveňkyňa tancovala jak mladica, berle ostaly opřité o stěnu v přísálí a nikemu sa nechtělo jít dom do dlúhého rána. Šak aj hospodský Tomáš říkál, že takové devadesátiny eště nezažíl. Většinú prý na oslavách po dobréj večeři začínajů všecí podřimovat, ale včíl nestačil nosit. Je to jasné, když hrajem my, nemože nikdo usnút...

Hneď z kraja září sme začli znovu trénovat v celéj partii a obnovovat nátisky.

První nás čekaly naše hody. Ráno v hodovú nedělu sme už po deváté ráno vyhrávali před kulturákem a potom chasu pochodem vyprovodili do kostela a na mšu. Na mši a aj před kostelem sme zahráli nějaké ty hodové polky. Tentokrát to bylo bez komentáře velebného pána, protože před velikonocama, když sme hráli po mši před kostelem, tož za nama došél a préj: „chlapci, hrajte ty polky tak nějak postně!". Tož púst býl, ale jak sa hraje „postně", na to sme dovčíl nedošli.

V dalším období už sme sa scházali na zkúškách všecí každý týdeň, protože nátisky mosíme udržovat a věděli sme, že nás čeká eště důležitý hodový maratón v Tasovicách-Hodonicách.

Pravda, eště před hodama sa zástupci naše partie Libor, Jožka a Toník zúčastnili zájezdu do Evropy - Štrasburku, kde určitě ostudu neudělali a dovézli aj spoustu zážitků. O tem vám mosí říct nekdo jiný, já sem tam nebýl. Akorát sa prý po Vacenovicách traduje, že kdo nebýl v Štrasburku, nemože radit. Spíš sa to říkalo o Rusku.

No ale hody v Tasovicách-Hodonicách. Poctivě sme sa ně chystali aj přesto, že náš kapelník Toník je nemocný a nemohl s nama vyhrávat.

Jožka, co žije v Tasovicách, angažovál kamarády muzikanty na tenora a tubu od nich z kapely a 8. 11. 2014 ráno sme už mašírovali ke kulturáku v Tasovicách a zdravili sa po roku ze starýma známýma. Je enom málo rodin z Vacenovic, keré nemajú v okolí Tasovic příbuzné, jejichž předci odešli po 45. roku do tehoto úrodného kraja.

Někdy je to vidět aj podle huby. Jak říká Jožka Mikulčík „havran kanárka nevysedí"! Je vidět, že geny sú sviňa a ty podoby v rodech ostávajů. Kolikrát nevíte, estli ten, co sa s ním bavíte, néni Vacenovják.

Ale zpátky k hodom. Počasí moc nepřálo, ráno pršalo až tak, že sme měli chvílu pláštěnky. Děvčata v krojoch byly zabalené do igelitu a moseli dávat pozor, aby sa jim pávky nerozmočily.

V Tasovicách to majú totiž trošku složitější než u nás na hody. U nás šohaj řekne: „mamko idu zitra na hody", a mamička hneď vytahnú z kostna kroj, nažehlíjú košelu a došijú všecky patáčky, keré šohaj minule na hodoch z kroja oškubál.

V Tasovicách sa vydajú do půjčoven v Brně a podle teho, kolik krojú seženú, tož tolik děcek može jít v kroji na hody.

Je vidět, že mamičky s oblékáním děvčat moc praxe nemajú, a to vyvolávalo celkem srandovní situace, kdy co chvíla nekerá z děvčat byla vlezená druhé pod suknicama a snažila sa jí to spravit tak, aby jí kroj nepadál na kolena. Postupem času jím pomáhali aj šohajé.

Vyhrávali sme po celéj dědině. Néni to jak u nás, že sa ide pro stárka, stárku a k hospodářom a je zametené. Chodí sa pochodem po celé dědině a v moc barákoch majú nachystané pro chasu pohoštění, tak sa mosí zastavit, zahrát a zaspívat. „Tasovický stárku" sme hráli tak padesátkrát. O to víc sú lidi srdečnější a hodovú náladu žijú obě dědiny Tasovice aj Hodonice.

Možete si představit, že pro muzikantú je to náročné, většinú sa hraje bez not tazkvaně „z gule". A jak sme neměli našeho kapelníka, tož zavládla demokracie, dyž sme sa nemohli domluvit, co budeme hrát. Mockrát sme Toníka zpomínali, protože jak to nemá nekdo pěvně v rukách, tož sa to može začat kotit.

Peťa Kašpar dycky říká: „když sa to začne kotit, mosíme tam dat V Mistříně na dolině". No pravda aj to sa nám podařilo, jednú sme to doopravdy moseli zahrát a aj pomohlo to získat ztracenů sebedúvěru.

Ale ostudu sme v Tasovicách určitě neudělali a končili sme s chasú až za tmy. Unavení, nachození, huby jak „kraje od vany", ale spokojení, protože když možete rozdávat radost, dělá to radosť aj vám.

Druhý deň v nedělu sme už po deváté vyhrávali pod májů a potom védli chasu pochodem přes dědinu do kostela. Na mši kordinoval, co sa bude hrát, Jožka, coby místní a aj nám to dobře znělo.

Pan farář děkoval všeckým účastníkom hodú a organizátorom a nezapomněl ani na nás muzikanty. Všeckých nás dojál tým, že vzpomněl prosbu za zdraví našeho kapelníka. Šak dyby ste chtěli vidět fotky, tož sú na našém facebúku.

No, hody sú za nama, už je aj po Kači, vína už sú čísté a pomáli vymýšláme co na vánoce. Staňa už minule na zkúšce hledál koledy a mosíme sa začat připravovat na druhý muzikanstký ples s Mistříňankú 30. ledna příštího roku.

Vacenovští muzikanti

Mosím ešte vzpomnět zlatů svajbu Marie a Jana Bábíčkových, jedných z podporovatelů jak začátku, tak aj života „Radostného mládí". Tých sme podpořili na oslavě ve sklepě u kmotra Vaculky. Libor excelovál na harmoniku a toléj pěsniček, co sa odzpívalo, sklep dlúho neslyšel.

Život letí, další z nás už je stařeček, dokonca aj dvojnásobný, nekerý zas stařeček čekatel, ale o tem sa ještě nesmí mluvit. Příští rok další z nás oslaví padesátku, aj dyž sme s muziků pořád mladí a nepřipúšťáme si to. O to víc nás potěšil náš najmladší člen, mimochodem čerstvý ženáč Pavel, dyž došel s nápadem, že ve Vacenovicách založí dětskú dechovú kapelu. A protože Pavel je muzikant z profese, budeme moc rádi, dyž sa do teho pustí a chceme ho v tem podporovat, jak budeme enom umět. Dyť stařečci čekatelé sme vlastně všecí a moc rádi by sme naše nástroje a zkušenosti předali mladéj generaci. Ale ty nástroje až nebudeme moct!

Když sa nás Pavel na zkúšce ptál, esli može použit název „Radostné mládí", tož nám nekerým aj slza ukápla.

Tak dúfáme, že sa mu táto idea podaří a zrovna vás, co máte malé děcka a vnuky, vyzýváme. Dostaňte děcka od počítáčú a dajte jich učit sa hrát!

Šak víte, fotbalista može aj prohrát, ale muzikant, ten si dycinky enom vyhraje.

Přejeme všeckým krásný advent a svátky a hlavně hodně zdraví a radosti jak ve zbytku tehoto, aj v celém roku příštím.

Ing. Antonín Měchura

Radostné mládí

Vacenovičtí pamětníci si jistě při vyslovení názvu Radostné mládí vybaví začátky krojované dechové kapely Vacenovjáci. Právě toto uskupení, které vzniklo už bezmála před čtyřiceti lety, bylo základem myšlenky Vacenovských muzikantů, obnovit znovu tuto tradici. Myšlenka přešla myšlenku, slovo dalo slovo a ve spolupráci s Obcí Vacenovice a naší starostkou, paní Janou Bačíkovou, se nám podařilo zorganizovat předvánoční koncert. Konal se dne 11. prosince 2014 a vystoupila zde Mládežnická dechová kapela ZUŠ Veselí nad Moravou a absolventi Janáčkovy konzervatoře v Brně pod názvem AMICUSTET. Vše bylo konáno za účelem osvětlit myšlenku v pokračování a také znovuobnovení této mládežnické dechové kapely, jednoduše Radostného mládí. Jsem rád, že se mi – jako nejmladšímu členovi Vacenovských muzikantů – dostalo této cti, v této myšlence pokračovat. Jak samotný koncert ukázal, zájem by ve Vacenovicích rozhodně byl.

Je jasné, že není možné dát dohromady soubor žáků, kteří již na některý z nástrojů hrají, proto se zaobírám především myšlenkou, že si mladé muzikanty vychováme sami a já budu ten, který se jich rád ujme. Předně je potřeba začít již se žáky prvních tříd, kteří by se nejprve učili hrát na zobcovou flétnu, poté by si teprve volili nástroj, kterému se budou věnovat. Je známo, že flétna je nejvhodnější nástroj k výuce not a zvládnutí celé hudební nauky, čili je nejlepší přípravou pro hru na kterýkoli z hudebních nástrojů. Z důvodu náročných příprav by výuka započala v září 2015, proto budou mít i zájemci dostatečně dlouhou dobu na to, aby se rozmysleli. Dle mého názoru stojí za to, aby tradice Radostného mládí pokračovala i nyní a teď už je pouze na vás všech, zda sdílíte stejný názor. Věřím, že ano a že v září příštího roku spolu odstartujeme novou éru Radostného mládí z Vacenovic.

Pavel Tomeček, DiS. učitel ZUŠ Uherské Hradiště, člen DH Vacenovští muzikanti a DH Stříbrňanka

Ženský pěvecký sbor Marijánky

Opět se můžeme zamyslit nad jedním končícím rokem a v radosti si zavzpomínat na naše veřejné domácí či „přespolní" zpívání. Pro polovinu Marijánek - jako členek Chrámového sboru sv. Cecílie – se stal slavnostní 6. leden. V krásném prostředí věteřovského chrámu se zapojily do koncertního zpěvu České vánoční mše J. J. Ryby. Farní veselice 1. února se ani tentokráte neobešla bez pěvecké i organizační účasti Marijánek. Nejenom zpěvem, ale i dárkem jsme podpořily místní Předfašaňkové zpívání mužských sborů (23. 2.). V neděli 6. dubna jsme dostaly příležitost zazpívat si na velice zdařilé výstavě kraslic a lidových řemesel uspořádanou v našem KD. 13. dubna paní Dana Zátopková při své návštěvě Vacenovic vyznamenala Marijánky pozváním ke společnému zpěvu ve Žlébkách (při příležitosti předání obrazu sv. Barbory).

I v tomto roce některé z nás využily nabídky SZPO a zúčastnily se dovolené v Bystré u Poličky. Náhodně jsme se zde seznámili se světově známým režisérem Vojtěchem Jasným. Dnes - více jak devadesátiletý umělec - který kdysi v tomto pěkném prostředí městečka natáčel jeden ze svých nejlepších filmů Všichni dobří rodáci, si rád společně s námi zazpíval a na svá mladá léta zavzpomínal.

Sobota 7. června nám „nabídla" dvě příležitosti ke zpěvu: Koláčkové zpívání v Moravanech a ještě velice milé pozvání k čepení nevěsty Jitky Ingrové - Mikulčíkové. 14. června jsme mohly opět s mužským sborem žertovnými písničkami rozveselit klienty domova důchodců v Čeložnicích. Sobota 21. června byla pro nás sváteční, protože jsme dostaly nabídku z Vracova, abychom svatební hostinu „zkrášlily" ukázkou obřadu čepení nevěsty. Svatebčané ze „vzdálených Čech", kteří tento odkaz našich předků prožívali poprvé, děkovali za sváteční prožitek.

Farní den pořádaný 28. června byl kulturní akcí, kdy jsme se mohly „zařadit" do veselého společenství nejenom jako zpěvačky, ale i organizátorky. Pěkné zážitky a kontakty na nové pěvecké sbory nám přineslo páteční vystoupení 4. 7. u tvrze v Hluku. Pozpívaly jsme si s Josefem Šmukařem a jeho cimbálovou muzikou. O dva dny později jsme se zúčastnily otevírání nové cyklostezky na Vinohrádky a zároveň jsme zpěvem „oslavily" odhalení sochy Rostislava v Nákle.

Některé z Marijánek absolvovaly dvoudenní zájezd (1. – 2. 8.) do mariánského rakouského poutního místa Mariazell a 15.července podpořily svou aktivní účastí mikroregionální akci Seniordance ve Vlkoši. Ve dnech 23. – 25. srpna se celý sbor zúčastnil zdařilého poutního zájezdu po východním Slovensku s cílovým pobytem v Jakubovanech. 30. 8. jsme dostaly milé pozvání k oslavě 30-tin naší nejmladší členky sboru.

Nevšedním zážitkem roku byla pro nás návštěva EP ve Štrasburku (v době 20. – 22. října). Byly jsme spolu s ostatními krojovanými zpěváky odměněny europoslankyní M. Šojdrovou za zásluhy o udržování tradic a zapojování se do veřejného života obce. 25. října jsme

Vystoupení v Hluku…

byly pozvány do obcí Hodonice-Tasovice na I. ročník Předhodového zpívání. Jedním z hlavních organizátorů této pěvecké přehlídky byli potomci vacenovských rodin, které „dosídlovali" pohraničí. Zajistili nám neobyčejně milé přijetí, nevšední pozornost a „nadstandardní" pohoštění. Atmosféra obecenstva plně obsazeného krásného kulturního domu byla natolik srdečná a bezprostřední, že se nám dostalo ujištění o trvalé hodnotě společného zpěvu, krásy kroje a lidového projevu.

Jako členky Sokola jsme svou účastí a tombolovým dárkem obohatily 15. února sokolský ples ve Velkých Bílovicích, dále jsme se 9. září zúčastnily místního Běhu osvobození a 17. května přehlídky sokolských pěveckých sborů v Boskovicích. 11. října jsme přijaly pozvání do Bzence na přehlídku tanečních sokolských sborů spojenou s prohlídkou historických sklepů. I v tomto roce nám bylo dopřáno zapojit se do duchovního života naší farnosti (např. březnová Křížová cesta po dědině, májové pobožnosti, Boží Tělo, zpěv při obřadu křtu).

Co nám přinesou poslední dva měsíce roku? Především organizujeme na 7. prosince Adventní zastavení (beseda k 100. výročí zahájení I. svět. války), přijaly jsme pozvání k účasti na Adventním koncertu (Záhlinice u Kroměříže) a těšíme se na pěvecký doprovod vánočních bohoslužeb.

Požehnané svátky vánoční a všechny dny roku 2015
přejí Marijánky

Rok 2014 a Mužský sbor z Vacenovic o. s.

Do konce roku 2014 zbývá již jen pár dní, a proto je dobré se zastavit a připomenout si činnost našeho sboru v letošním roce. Chce se mi napsat, že to byl rok jako každý jiný. Jedna akce následovala druhou a nebyl čas ani na prázdninový oddych. Přesto bych chtěl jednu skutečnost vyzvednout a tou je naše jubileum – 20 roků od okamžiku, kdy začaly naše pravidelné páteční zkoušky mužského sboru. A to, že si už nikdo přesně nevzpomíná, který pátek v roce 1994 byl úplně ten první, vůbec nevadí. V každém případě jsme toto výročí oslavili spolu s našimi příznivci a přáteli zpěváky v neděli 23. února na X. Předfašaňkovém setkání mužských sborů ve Vacenovicích. Naše pozvání přijali kamarádi z Dambořic, Dubňan, Hroznové Lhoty, Kuklova (SR), Kunovic, Lanžhota, Milotic, Prušánek, Ratíškovic, Tasovic a Marijánky z Vacenovic. Úvod celého setkání patřil těm, kteří před dvaceti lety ještě ani nebyli na světě. Na housle a klarinety nás doprovodili nadějní kluci muzikanti za téměř magisterského vedení Veroniky Foltýnové. Jen tak mimochodem – ta si hrála před dvaceti léty s kočárkem a dnes si již mistrně hraje se spoustou hudebních nástrojů, včetně skvostného cimbálu.

Je dobré takovou pěknou akci pořádně zdokumentovat. Těm, kteří si chtějí připomenout nádhernou atmosféru tohoto příjemného odpoledne, doporučuji navštívit naše webové stránky www.mszvacenovic.wbs.cz. V sekci X. Předfašaňkové setkání 2014 najdete odkazy na fotky a videa. Momentky pro nás nafotili Lenka Svorová a Pavel Ingr. Dění nejen na jevišti, ale i v zákulisí nezapomenutelně zachytil na „filmový pás" náš kamarád a obětavý kameraman Tonda Vrba. Určitě se dobře pobavíte při vtipných gratulacích od Ratíškovjáků a Marijánek. Na tomto místě bych chtěl znovu poděkovat všem sponzorům a našim příznivcům, kteří setkání podpořili nejen finančně, ale i materiálně.

Druhá polovina března je vyhrazena akci „Daruj krev s mužským sborem". Letos jsme krev společně darovali po deváté. Akce se zúčastnilo rekordních 22 dárců, z toho 5 darovalo krev poprvé. V březnu 2015 chceme uspořádat 10. ročník. Na něj bychom chtěli pozvat nejen nové zájemce o tuto jistě velmi prospěšnou činnost, ale i dárce, kteří se zúčastnili předchozích ročníků.

Doma ve Vacenovicích jsme byli nejen slyšet, ale i vidět po celý rok.

Již tradičně přátelská je atmosféra na výroční schůzi ČČK. Velmi významnou akcí, na které jsme vystoupili, byla celostátní výstava kraslic. Zazpívat dobře písničku určitě není jednoduché, ale pěkně nazdobit křehké vajíčko vyžaduje pořádnou dávku trpělivosti a umění. Budete se divit, ale zazpívali jsme si i při dubnovém úklidu lesa v rámci akce Den Země. Každý rok na tomto místě píšu, kolik odpadu jsme v lese od Šmelcu po drůbežárnu nasbírali. Musím konstatovat, že letos bylo nepořádku v lese o poznání méně. Že by se blýskalo na lepší časy? O naší výborné zdravotní kondici svědčí fakt, že jsme z našeho sboru vyslali reprezentanty na 40. ročník Běhu osvobození ve Vacenovicích. Nebýt ostatních závodníků, určitě by se umístili i na stupních vítězů.

Tak jako v předchozích letech, tak i po celý letošní rok se aktivně zúčastňujeme různých liturgických akcí v našem kostele. Mezi ty radostné určitě patří křtiny, 1. svaté přijímání, životní jubilea a svatby. K životu patří paradoxně i smrt, a proto i v našem repertoáru jsou

Mužský sbor z Vacenovic

Děti z Vacenovic na Předfašaňkovém setkání

„pohřebové" písně. Jejich zpěvem se snažíme přispět k důstojnému rozloučení s našimi zesnulými spoluobčany. Velmi pěkným setkáním místních farníků je Farní den. Jelikož většina členů mužského sboru zpívá i v Chrámovém sboru svaté Cecílie, jsme na pódiu vidět i slyšet hned dvakrát.

Po celý rok jsme také zajížděli do blízkého i dalekého okolí na pozvání našich kamarádů. Zpívali jsme u sousedů v Dubňanech, na zámku v Miloticích, pod Náklem v Ratíškovicích, v Nechorách v Prušánkách, v Dolních Dunajovicích. Poprvé jsme zpívali na folklorním festivalu v Dambořicích, na setkání sborů v Březí u Mikulova, na kácení máje v Hovoranech, na letní noci v Čeložnicích a Svatobořicích – Mistříně a na předhodovém zpívání v Tasovicích - Hodonicích. Svými vzorky a zpěvem jsme přispěli ke zdaru akce „Košt pro mír" ve Zlíně. V zahraničí nás slyšeli na Slovensku v Kuklově a Vacenovice jsme reprezentovali v družební Sološnici na Krumpolovém dni.

První prosincovou nedělí začal Advent – období příprav na Vánoce. I letos uspořádáme Adventní koncerty v kostele v Záhlinicích, domově důchodců v Čeložnicích a v domově na Jarošce v Hodoníně.

V neděli 28. prosince uspořádáme Vánoční koncert v Kostele Božského Srdce Páně ve Vacenovicích. Naše pozvání přijal Komorní orchestr Jana Noska při ZUŠ Hodonín.

Ještě týden před tím Vás však co nejsrdečněji zveme na „Zpívání u vánočního stromu". Tato již tradiční akce začne v úterý 23. prosince okamžikem rozsvícení vánočního stromu před Obecním úřadem. Teplé oblečení si vezměte s sebou z domova, něco tekutého pro zahřátí bude připraveno u stromu. V případě nepříznivého počasí si zazpíváme ve sklepě *U Habáňa.*

Přijměte rovněž pozvání na neděli 8. února 2015, kdy se opět chystáme uspořádat doma ve Vacenovicích XI. Předfašaňkové setkání mužských sborů. Opět pozveme sbory z blízkého okolí i ze vzdálenějších regionů, abyste měli možnost shlédnout pestrost krojů a krásu lidového zpěvu a hudby.

Daruj krev s mužským sborem

Pokud vás činnost našeho sboru zaujala, můžete více informací získat na našich webových stránkách: www.mszvacenovic.wbs.cz.

Děkujeme našim rodinám za obrovskou podporu a trpělivost. Vám, věrným posluchačům a divákům patří velký dík za přízeň.

Všem přejeme krásné prožití svátků vánočních a úspěšný nový rok 2015.

Mužský sbor z Vacenovic o. s.,
Zdeněk Novotný

Hody, hody, hody, hody...

Slíbila jsem, že napíšu několik řádků k našim hodům. Od roku 1994 jsem pomáhala s jejich přípravou každý rok. O dva roky později mě požádal Jiří Měchura, abych s ním stárkovala, a tak se ze mne časem stal jeden z pořadatelů. Pokusím se vám po částech zodpovědět otázky, které od vás jako pořadatelé dostáváme.

Kdo může dělat stárka a stárku?

Dříve bývali stárky nejstarší chlapec a děvče z aktuálního ročníku plnoletých. Dnes může stárkovat každý, kdo je z Vacenovic, má na to rozumný věk a myslí to vážně. Je to vždy na domluvě, a pokud je zájemců víc, dává přednost mladší staršímu. Nebo pokud už někde byla svatba na spadnutí, tak se děvčata také domluvila. Co je to rozumný věk? Většinou stárkují chlapci po osmnáctém roku, ale měli jsme už i stárka šestnáctiletého. No a po pětadvacítce už je asi pozdě. Také už je snad zažehnán mýtus, že stárci pochází výhradně z řad takzvaných „krůžkařů". Je mi líto, když dnes slyším od někoho, že si přál stárkovat, ale když do souboru nikdy nechodil, tak na to neměl nárok. Naopak na hodové zábavě máme stárků na pětiletku, a pak čekáme kdo se z toho vyspí! Z důvodu slabších ročníků jsme upustili od dříve běžné praxe dvou stárků, abychom byli schopni pokrýt hody dlouhodobě.

Co všechno je potřeba na hody zařídit?

Stárek má na starost hlavně máje a zvaní na hody týden před hodama. Stárka pak výzdobu sálu, volenku, věnec. Hospodáři pomáhají s čím mohou. Zdá se to celkem jednoduché, ale je okolo mnoho dalších podrobností, na kterých se stárci a hospodáři domlouvají. Proto jsou každé hody v detailech trochu jiné, ale v podstatě stejné. Členové Národopisné společnosti mají každý rok stejné pořadatelské povinnosti. Rok dopředu domlouvají kapelu a sál. Zajišťují plakáty, hlášení OSA, vstupenky, prodej voniček, hlídají finance, vozí stoly do sálu a do sklepa, zajišťují večeře pro muzikanty, hlídají pořádek na zábavách a jsou čtyřiadvacet hodin na telefonu, kdyby „hořelo". A že někdy opravdu hoří! Řešení podřezaného máje v neděli ráno v 6:45 h je jen jedna z mnoha lahůdek.

Budu ráda, když se ke mně někteří přidáte a třeba zavzpomínáte na vaše hody, které naše generace nezažila. Příště vám napíšu několik informací o hodkách.

Petra Blahušková

Hodky

Chvála sobectví

Tak nám opět začala zima a tím i topná sezóna se stále více se množícím nešvarem některých našich spořivých a ke svému okolí naprosto bezohledných spoluobčanů, kteří si svůj rodinný rozpočet vylepšují tím, že otravují život a poškozují zdraví svých spoluobčanů spalováním kde čeho. Zvláště pak toho, co do kamen v žádném případě nepatří. Jistě si mnozí pamětníci živě vybaví smogové situace v naší obci, které byly v době před plynofikací důsledkem spalování dostupného a levného nekvalitního lignitu, pocházejícího z místních zdrojů, proloženého tu a tam starým gumákem, starými hadry nebo igelitovým sáčkem, zbylým z nákupu. Tehdy ovšem nebylo zbytí a termín plynofikace obce zněl ještě v osmdesátých letech téměř jako sci-fi. Ale nakonec se zavedení plynu stalo skutečností a investice v řádu desítek miliónů během několika let zcela zásadně vyčistila ovzduší v obci. Zůstává až rozum stát ze současného stavu, kdy obec investovala miliony korun a většina občanů platí vysoké účty za ne zrovna levný plyn, abychom dýchali čistý vzduch, a veškerou snahu a investice zhatí několik sobců, kteří kvůli vlastní úspoře otráví vzduch celé obci. Často postihujeme ty z občanů, kteří pálí listí, větve nebo jiný organický materiál, při jehož spalování nevznikají kromě oxidu uhelnatého a protivného dýmu téměř žádné škodliviny, přitom jedy, které vypouští jiní v tichosti a klidu z komínů, neřešíme.

Nešvar má jméno LAMINO. Jistě znáte charakteristický zápach po bakelitu, který lze v zimním období cítit až chronicky v určitých částech obce. Co je to LAMINO ? Jde o dřevotřískové desky - levnou náhražku dřeva, sloužící k výrobě levného nábytku, zejména kuchyňských linek a skříní. Jako pojivo se v nich používají lepidla - fenolformaldehydové pryskyřice nebo vinylacetátový polymer. Z lepidel se hojně uvolňuje silně karcinogenní formaldehyd a fenoly, a to i při pokojové teplotě. Pokud tedy máte takový nábytek doma, pak je celá rodina po léta exponována rakovinotvornými látkami. Pokud dřevotřísku spalujete, pak se samozřejmě jmenované škodliviny uvolní naráz v daleko vyšší koncentraci. Moderní dřevotřísky a OSB desky obsahují polyuretanové lepidlo, jehož hořením vznikají silně dráždivé oxidy dusíku. Navíc jsou zmíněné desky většinou potaženy plastem, a to už je, jak jistě víte, poněkud silnější kalibr. Hořením oněch plastů při teplotách, běžných při spalování v lokálních topeništích, vznikají dioxiny, furany, chlororganické látky (PCB), ftaláty. Ty silně poškozují nervový a imunitní systém zejména u dětí, způsobují změny v hormonálním systému, neplodnost a jsou silně karcinogenní. Kromě vdechování se dostávají do těla i potravou. Při dešti ale i za mlhavého vlhkého počasí se totiž výše uvedené jedy dostávají do půdy, kterou dlouhodobě zamořují. Vzhledem k poločasu rozpadu u dioxinů, který je nějakých sto let, zapomeňte na to, že si pak doma vypěstujete zdravou a nezávadnou zeleninu. Tyto látky se dostávají do potravního řetězce a nyní zjišťujeme, že už je jíme i v mořských rybách. Ještě stále se vám zdá takové topení ekonomické? Pokud je vaše odpověď ano, pokusím se rozebrat právní stránku problému. Výrobci dřevotřískových desek, jako je třeba firma Kronospan, vysloveně uvádějí, že tyto výrobky a jejich zbytky je zakázáno spalovat s výjimkou certifikovaných spaloven odpadu, kde jsou daleko vyšší teploty hoření, při nichž se organické sloučeniny rozkládají až na oxid uhličitý a vodu. Stolařské a truhlářské firmy, které se nelegálně zbavují odpadu spalováním nebo předáním tohoto odpadu třetí osobě, která k tomu nemá povolení od Jihomoravského kraje, se vystavují možnosti zahájení správního řízení s pokutou od 30.000 do 15.000.000 Kč. Další sankce ve výši až 50.000 Kč mohou fyzické osobě vzniknout z porušování zákona o ochraně ovzduší, pokud je spalován nepovolený materiál. Spoléhat na to, že kde není žalobce není ani soudce, je poněkud krátkozraké.

Budeme muset být geneticky modifikováni, abychom byli schopni přežít ve svém životním prostředí

Pokud stále ještě nepochybujete o ekonomické návratnosti spalování lamina, pak tedy přitvrdím.

Žijeme v době, kdy slovo ekologický se stalo téměř sprostým slovem a rakoviny je mezi lidmi pomalu víc než chřipky. Jedy ale přesto ovlivňují naše zdraví čím dál víc a rakovina není o nic méně fatálnější a zhoubnější než bývala. Když se ohlédneme kolem sebe, uvidíme spoustu alergií, astmatu, poruch plodnosti, selhání imunitního systému a hlavně narůstající množství onkologických onemocnění u dětí a mladých lidí. Dokáže přijmout hloupý sobecký člověk, který systematicky a dlouhodobě zamořuje své okolí jedy, zodpovědnost za zdraví lidí kolem sebe ? Dokáže si představit situaci, kdy kvůli jeho jednání onemocní někdo z jeho blízkých rakovinou? Bude mít sílu sledovat bez výčitek třeba sousedovo dítě, které díky jeho přístupu onemocní rakovinou, bude léta trpět a marně bojovat s touto zákeřnou chorobou za pomocí svých blízkých? Dovede si představit způsobené fyzické a psychické utrpení, které tím spoustě lidí způsobí? Dokáže si přiznat: „Je to má vina ?" A budu trochu cynický - až bude takový člověk vozit své dítě do Brna na chemoterapii, pak možná teprve přijde na to, jak dobře se mu ekonomicky vyplatilo šetřit na topení. Omlouvám se za tu přímočarost, ale chci, aby si lidé, kterých se to týká, konečně uvědomili drsné souvislosti. Chtěl bych všechny své spoluobčany požádat, aby si všímali, kde v obci vychází z komínů hustý dým páchnoucí po spáleném bakelitu. Pokud tento článek nezabere a situace se nezlepší, bude nucena obec, na kterou Česká inspekce životního prostředí vložila břímě řešení těchto problémů, situaci se spalováním odpadů řešit. Potom bude každé svědectví dobré - to, co vám stoupá z komína se dá jen těžko prokazovat a viníci to dobře vědí. Apeluji také na všechny rozumné obyvatele naší obce, aby si vážili relativně zdravého a čistého životního prostředí. Základem lidského zdraví je totiž čistá voda, čistý vzduch a čisté potraviny. Pokud není některá z podmínek splněna, nemá smysl léčit důsledky.

Ing. Miroslav Blahušek

NÁRODOPISNÁ SPOLEČNOST

Rok 2014 byl pro jednotlivé složky Národopisné společnosti velmi náročný až hektický. Podařilo se nám zorganizovat i dva vícedenní zájezdy na vystoupení mimo náš region.

Omladina

Těžiště národopisné práce Omladiny spočívalo jako obvykle především v naší obci. Rok 2014 otevřela už tradičně tříkrálová koleda v podání dětí z Oskorušky, které si užily své pravidelné soustředění u Freda a Stely v Koryčanech již o jarních prázdninách. Brzy všechny členy Národopisné společnosti pohltily přípravy na Krojový ples, který opět symbolicky otevřel folklórní sezónu jako poslední zábava před fašaňkem, který vyvrcholil tradiční obchůzkou obcí v neděli po plese. Termín velikonoc vyšel letos poměrně pozdě, proto jsme

pořad Velikonoce v muzeu, zaměřený na ukázky velikonočních zvyků, spojili s výstavou oharků, nazvanou opět Na Marka zasaď oharka. I letos se sešlo velké množství vzorků, mezi nimiž návštěvníci vybrali jako nejlepší dva vzorky z Vracova a jeden z Vacenovic.

V dubnu Omladina vystupovala také na celostátní výstavě kraslic ve Vacenovicích. Po bujarém reji čarodějnic na Rúdníku, nazvaném podle keltského svátku ohně Beltain, jsme opět uspořádali pro děti odpoledne plné her a zvyků, nazvané Jaro na Salaši. Zlatým hřebem odpoledne bylo opět vystoupení historizujícího sdružení Poustevník z Brna s ukázkami středověkých tanců a bojového umění. Hned týden nato jsme byli na prvním letošním výjezdu na vystoupení na farmářských dnech u našich přátel, ekologických zemědělců Bošinových ve Vernéřovicích na Bruntálsku. Při té příležitosti jsme si udělali nádherné výlety do Adršpašských skal, Broumovského kláštera i zámku v Novém Městě nad Metují. A příští víkend nás čekal další výjezd tentokrát do Prahy. Měli jsme velkou čest ukázat naše tradice v Národopisném muzeu Národního muzea v Praze - v pavilonu Musaion.

V tomto nabitém roce jsme stihli také svícu a svatbu naší členky a vedoucí dětského souboru Jitky Ingrové, která se tak přejmenovala díky svému choti Jožkovi na Mikulčíkovou. I letos proběhla prestižní soutěž O nejlepšího tanečníka verbuňku kyjovského Dolňácka, v níž zabodoval Jirka Sabáček a také junioři Mojmír Blahušek a Šimon Sabáček, kteří postoupili do celostátního kola v Uherském Hradišti. Jirka opět postoupil do strážnického celostátního kola, kde hájil obecní barvy na mistrovství světa ve verbuňku, jak soutěži někdy folkloristé říkají. Také v pěvecké soutěži Vyletěla holubička, pořádané každoročně v Kyjově, vybojovaly vacenovické děti jedno první (Tobias Rygar) a dvě druhá místa (Mojmír Blahušek a Šimon Sabáček) ve svých kategoriích.

Členové Omladiny také účinkovali spolu s Vacenovským mužským sborem Od lip a cimbálovou muzikou v pořadu Zpívání s beranem na Rúdníku, kde mimo jiné oprášili staré pásmo „Mamičko ožením sa !" Omladina se také zúčastnila spolu s ostatními složkami farního dne ve Vacenovicích. V roce 2014 se náš soubor zúčastnil také dvou festivalů. Prvním byl milotický Národopisný festival kyjovského Dolňácka, na němž členové Omladiny předvedli spolu s mužským sborem mlatecké pásmo a v nedělním programu na zámku pak pásmo tanců Kyjovska a obnovený dívčí tanec Mašlová. Druhým festivalem pak byl jedinečný festival Mlýnské kolo v Bohuslavicích u Kyjova, který je proslulý svojí neformální komorní atmosférou a nádherným prostředím starého mlýna. Plánované vinobraní s otvíráním hory bylo letos kvůli nepříznivému počasí zrušeno, ovšem dlužno poznamenat, že naši vinaři utrpěli daleko podstatnější ztráty, než je zrušené vinobraní.

Na přelomu září a října začali členové Národopisné společnosti s přípravou Slováckých hodů. Těm letošním udávali tempo skvělí stárci Hana Rygarová a Jiří Sabáček s pomocí a podporou různých hospodářů Marie a Pavla Pluháčkových. I díky příjemnému počasí se letošní hody dobře vydařily a ozdobily tak vzpomínky na letošní rok krásnými zážitky. Na prahu zimy pak proběhla tradiční Kateřinská zábava s Vacenovskou cimbálovou muzikou, která byla, stejně jako vloni, pojata jako setkání bývalých i současných členů Omladiny. Zábavu si tak opět užily především děti. Do konce roku zbývá ještě vánoční vystoupení ve slovenské Sološnici, vánoční pořad s názvem Vánoce na Moravě se živým Betlémem, Gajdošské vánoční nokturno u kapličky na Rúdníku na Boží hod vánoční a nakonec štěpánské Chodění po službě. Nadcházející rok 2015 bude pro náš soubor, stejně tak jako pro ostatní složky Národopisné společnosti, ve znamení příprav a nácviků na největší národopisnou slavnost na Kyjovsku - Slovácký rok, který proběhne 13. až 16. srpna 2015. Zveme také všechny naše spoluobčany, aby spolu s námi reprezentovali naši krojově bohatou a jedinečnou obec v tradičním Krojovém průvodu, který bývá vždy a po zásluze největším lákadlem každého Slováckého roku, kterého se zúčastní tisíce diváků z celé republiky i ze zahraničí.

Vyletěla holubička

Dívky z Omladiny

Omladina – vystoupení ve Vernéřovicích

Omladina – vystoupení ve Vernéřovicích

Omladina – Adršpašské skály

Vacenovský mužský sbor Od lip

Náš mužský sbor absolvoval řadu vystoupení spolu s Omladinou – ať už jde o výjezd do Vernéřovic, do Národního muzea v Praze nebo vánoční pořad ve slovenské Sološnici. Sbor se zúčastnil také milotického festivalu, kde předvedl tradiční mlácení cepy v mlateckém pásmu. Chlapi také opět zavítali do nádherného prostředí buchlovického zámku na známé Buchlovické kosení. Podtitulem letošního Zpívání s beranem byla Erotika v lidové písni, což mělo u diváků velký úspěch a také účinkující se u prezentace lechtivých písní náležitě bavili. Hlavním cílem výjezdů sboru bylo i letos převážně severní Kyjovsko, kde mají chlapi výborné kamarády a na zdejších akcích je cítit srdečnost, pospolitost a zápal pro zpěv, které už v jiných regionech pomalu mizí. Sbor navštívil Lovčice, Ostrovánky, Želetice i Sobůlky, kde každoročně probíhá adventní zpívání se skvělou atmosférou, jakou už lze zažít jen v malých obcích. Sbor letos zavítal také na Hradišťsko do Nedakonic. Na svátek svatého Martina chlapi uspořádali už tradiční Martinské žehnání vína, které bylo lehce poznamenáno letošní špatnou úrodou hroznů. Atmosféra však byla výtečná jako každý rok, o bluesový závěr setkání se tentokrát postarali přespolní návštěvníci. Členové mužského sboru se jako hlavní opora podílejí významnou měrou na přípravě všech domácích kulturních akcí, pořádaných Národopisnou společností. Dík jim patří také za práci na údržbě, provozu a budování muzea.

MS Od lip

Vacenovská cimbálová muzika

Letos uplynulo už neuvěřitelných dvacet let od založení naší cimbálové muziky. První muzikanti spolu začali hrávat už v roce 1992, pravidelné zkoušky s kompletnější muzikou začaly právě až v roce 1994. No a první veřejná vystoupení si Vacenovská cimbálová muzika odbyla teprve v roce 1995, proto oslavy výročí plánujeme právě na rok 2015, kdy pro veřejnost chystáme koncert, který bude průřezem fungování naší muziky a na který chceme pozvat bývalé členy naší cimbálky. Chystáme také změnu názvu našeho tělesa, ale o tom až později. Při této příležitosti chceme vzpomenout na jednoho z bývalých členů naší muziky, našeho drahého kamaráda, výborného basistu Ondru Sochnu, který letos tragicky zahynul v norských horách.

Vacenovská cimbálová muzika se podílela jako doprovodné těleso na všech akcích a vystoupeních Omladiny, Mužského sboru i Oskorušky a byla hlavním muzikantským tahounem akcí, jako byly Velikonoce v muzeu, Zpívání s beranem, vystoupení v Ústavu sociální péče v Hodoníně, Hodová beseda u cimbálu, Hodky, Svatomartinské žehnání vína, Kateřinská zábava nebo pořad Vánoce na Moravě. Muzika také jezdí hrát na různé komerční akce a šíří slávu lidové muziky Vacenovic daleko za hranicemi regionu v zahraničí. Vzpomeňme například prestižní městský ples v Lošticích, košty vín, z nichž nejexotičtější je ten na hradě Cimburku, hody a svěcení vína v Želeticích, hudební doprovod setkání mužských sborů na severním Kyjovsku a mnoho dalších veřejných i soukromých akcí. Spolu s Cimbálovou muzikou Mojmíra Vlkojana z Vracova se také naši muzikanti zúčastnili slavností v maďarském Sárváru a navštívili též historické město Sopron, které se objevuje v lidových písních našeho regionu.

Naše úsilí směřujeme i výchově mladých muzikantů, našim nástupcům. Ve Vacenovicích funguje už rok mladá cimbálová muzika Oskoruška, která měla svoji premiéru během loňského pořadu Vánoce na Moravě. Od té doby se muzika předvedla na několika akcích, jako bylo Zpívání s Beranem nebo Farní den. Mladá muzika již doprovází tanečníky z dětského souboru a ulehčuje tak práci velké muzice a navíc hraje dětem i na zkouškách a učí se tak spolupráci muziky s tanečníky, která je v souborové práci velmi důležitá. O vzrůstající oblibě cimbálové muziky mezi dětmi svědčí i to, že v naší obci je již pět cimbálů, což bylo pro nás v době devadesátých let, kdy jsme muziku zakládali a setkávali se s tvrdošíjným

odmítavým postojem řady místních lidí, naprosto nepředstavitelné. Je to pro nás velká výzva a tak od začátku roku 2015 už zavádíme pravidelné zkoušky mladé cimbálové muziky. Jen nás trochu mrzí přístup některých aktivistů, kteří poté, co se dozvěděli o fungování mladé muziky, využívají některých muzikantů na svých akcích a snaží se tak opět rozdělovat nový spolek, který v obci začíná viditelně fungovat a „honí si triko" využíváním plodů cizí práce a úsilí. Pro nás je vždy nejdůležitější, aby věci fungovaly a přinášely užitek celé obci bez ohledu na osobní profit jednotlivců.

Mladá CM Oskoruška

Vacenovská CM

Muzeum

Kromě zavedených akcí v muzeu, jako jsou draní peří, Velikonoce v muzeu, košt oharků nebo Svatomartinské žehnání vína jsme letos neplánovali žádné další akce. Důvodem je začátek realizace projektu MUSEUM NOSTRUM, který pro nás prakticky začal v létě a zahrnoval zbourání zdi, vyklizení zadního traktu, vykopání a zabetonování základů, zhotovení podkladové desky. Vše se nám naštěstí podařilo včas dokončit, přestože počasí v závěru podzimu nám příliš nakloněno nebylo. Ale dílo se zdařilo a na jaře konečně může stavební firma zahájit stavbu depozitáře a klubovny pro děti se studovnou. Přes zimu také musíme vybudovat vitríny, abychom stihli včas dokončit stálou expozici muzea, která je také součástí projektu. To vše včetně nového zabezpečení muzea, musíme stihnout dokončit do konce června roku 2015. Pokud vše půjde podle plánu, pozveme naši veřejnost někdy v měsíci červenci na slavnostní otevření a vernisáž nové stálé expozice, věnované geologii a prehistorii Vacenovic a okolí. Také vítáme každého, kdo chce přiložit ruku k dílu. Letos jsme na budování muzea odpracovali již 180 brigádnických hodin a práce nás čeká ještě spousta.

Brigáda na muzeu

Žehnání vína

Klub psí

Členové Klubu psí podnikli letos o jarních prázdninách zajímavý výšlap na hrad Cimburk u Koryčan, jehož součástí bylo i přespání v hradní baště a poznání tajemné atmosféry nočního hradu na vlastní kůži. Oproti usilovnému očekávání se na hradě žádné parapsychologické události nestaly a děti tak byly ochuzeny o jistě zajímavé poznání této části bohaté hradní historie. Letos jsme se spolu s Klubem psí poprvé zúčastnili celostátní akce Keltský telegraf. Vždy večer v první jarní sobotu se takzvaní čerti vydávají na vrcholky významných kopců a navzájem se spojují pomocí světelného signálu, který vysílají z jednoho stanoviště na druhé po dohodnutých trasách napříč krajinou. Dochází k mystickému propojení všech účastníků i k napojení přesahujícímu běžný myšlenkový prostor dnešních lidí. V půl osmé večer byla zapálena vatra na Velké Javořině a světelný signál doputoval napříč republikou až do severních Čech. My jsme hlídali na kopci Čertoprd signál z Javořiny a poslali jsme jej dál čertům na Nákle. Akce to byla naprosto fantastická. Živý důkaz toho, že

ke sdílení informací a myšlenek člověk nepotřebuje PC, internet, FB a dokonce ani elektřinu. Do Keltského telegrafu se určitě zapojíme i v roce 2015 a zveme všechny zájemce o sdílení mystické atmosféry na kopec Čertoprd. Další aktivity Psí klubu jsme pro letošek ukončili z důvodu starostí a časové náročnosti prací na rozšíření muzea. Členové se však dále účastní brigád a budou pomáhat při realizaci nové stálé expozice. Do další práce se Psí klub vrhne v příštím roce, kdy bude mít k dispozici novou klubovnu. Zveme všechny děti, které mají zájem pracovat na výzkumných úkolech našeho muzea.

Veškeré naše aktivity najdete také na facebooku pod hesly Slovácký soubor Omladina, Vacenovská cimbálová muzika, Vacenovský mužský sbor Od lip, Muzeum Vacenovice a Psí klub.

Ing. Miroslav Blahušek

Čerti na Čertoprdu

Zimní výprava na Cimburk

Dětský soubor Oskoruška je plnoletý

Zdá se mi až neuvěřitelné, že v září to bylo opravdu už 18 let, co jsem ve Vacenovicích založila dětský soubor. Náplň souboru je stále stejná, učíme děti to, co je „naše", písničky, tance, hry, nářečí, zvyky a vysvětlujeme rozdíly třeba mezi jubkou a kacabajkou. Taky se snažíme, aby si děti vytvořily kolektiv a uměly si spolu hrát v dnešní moderní době. Jen děti se nám rychle mění, rostou. Jedna stálice mi však zůstala a tak dnes vedeme soubor dvě. Jitka Mikulčíková se stala mojí pravou a občas i levou rukou.

Počet členů je velmi kolísavý. Pamatuji si, že před dvanácti lety chodilo sotva deset dětí, naopak před třemi lety vystupovalo na krojovém plese sedmnáct párů, čili 34 tanečníků ve věku do dvanácti let. Chceme se učit nové písničky a také trochu složitější tance, proto vysvětlujeme dětem i rodičům, aby nebrali soubor jako školní kroužek, který začíná v říjnu a končí v červnu, ale aby se souboru věnovali více let.

Děkuji touto cestou rodičům, kteří nám pomáhají se vším možným: pečením perníčků, koláčků, zhotovováním pomůcek, brigádami na muzeu, s organizací her na salaši a se spoustou dalších věcí, což nám velmi pomáhá. Protože Omladina a Oskoruška jsou hodně propojeny, využíváme toho i při vystoupeních. Letos v květnu jsme tak navštívili díky Ludmile Veverkové obec Vernéřovice u Adršpašských skal a za týden jsme vystupovali v Národním muzeu v Praze. Někdy stačí i tři taneční páry dětí na velkou parádu. Každý rok se účastníme Krojového plesu, Velikonoc v muzeu, Vinobraní, hodů, vánočního pořadu se živým betlémem, tříkrálové koledy a jiných akcí. Za to jezdíme na soustředění do Koryčan, soutěžíme na Jaru na salaši, spíme pod širákem a opět pojedeme druhou sobotu v lednu do aquaparku. Kdo chce jet s námi, může se přidat.

V neděli 21. prosince 2014 vás zveme opět na pořad Vánoce na Moravě od 17ti hodin do sálu hospody U Letochů.

Přejeme klidné vánoční svátky plné rodinné pohody, Božího požehnání a šťastný Nový rok.

A pozor - bude to opět „Slovácký rok".

Petra Blahušková

Vzpomínka na paní Marii Šťastnou

Ve středu 26. 11. 2014 jsme se dozvěděli smutnou zprávu, že nás opustila paní Marie Šťastná. Chtěli bychom touto cestou ještě připomenout její obětavost, srdečnost a pomoc, kterou nám léta poskytovala. Tolik naškrobených suknic, košil, peřinek a kostelního prádla prošlo za život rukama opravdu málokomu. Neobyčejný um paní Šťastné byl vyhlášený daleko za hranicemi našeho regionu, byl vyhledáván lidmi z širokého okolí. Kolik „zarejděných" tureckých šátků prošlo tetiččinýma rukama, se opravdu nedá spočítat. Na hody to byly i desítky děvčat a to nejen z Vacenovic. Často byla tato obětavost na úkor jejího zdraví a času, stráveného s rodinou. Dokonce i z nemocnice se nechala na hody propustit! Zaplatit si paní Šťastná za svou práci také pořádně nenechala - stále ji vidím, jak mne pronásleduje až na ulici s padesátikorunou v ruce a říká: „Estli si to nevezneš zpátky, už ťa nezarejdím!" Marné byly moje argumenty, že je to už letos potřetí, kdy mi váže šátek...

Za všechnu pomoc děkujeme a v modlitbách nezapomeneme.

Za Národopisnou společnost
Petra Blahušková

Marie Šťastná

Zemřel první stárek Vacenovských hodů

Před rokem, dne 20. prosince 2013, zastihla folkloristy ve Vacenovicích smutná zpráva. V Divokách na Kroměřížsku zemřel zakladatel Slováckého krúžku ve Vacenovicích, pan Josef Bábíček. Spolu se svým kamarádem Františkem Mikulčíkem byli průkopníky obrození slováckých tradic v naší obci i na Kyjovsku, založili spolu vacenovický Slovácký krúžek, který vychoval několik generací mladých lidí k lásce k lidové písni, tanci, našemu krásnému kroji a jedinečným tradicím. Franta Mikulčík byl nezdolným a vytrvalým organizátorem, měl u mladých lidí silnou autoritu a díky osobitému charizmatu byl tahounem, který dokázal lidi zapálit pro věc. Jožka byl zase „tú dušú", dnes bychom řekli uměleckým vedoucím. Byl autorem většiny pásem, jako bylo folklórní pásmo Zahrádka trnitá, se kterým si vacenovický krúžek vydobyl slávu doma i mimo svůj region. Nesmíme opomenout ani aktivitu obou buditelů v místním ochotnickém divadle. Buditelství Jožky Bábíčka jen potvrzuje fakt, že byl stárkem historicky prvních hodů ve Vacenovicích, které byly uspořádány 5. října roku 1958. První stárkou byla po jeho boku paní Ludmila Vlasáková rozená Synková. Spolu s Františkem Mikulčíkem stáli tedy u zrodu této velkolepé lidové slavnosti, která počtem krojovaných i ostatních účastníků je dodnes největším svátkem v obci. Pan Josef Bábíček se v roce 1967 podruhé oženil na Kroměřížsko, kde žil se svojí ženou v obci Divoky u Zdounek až do své smrti. Naše obec tak přišla o skvělého folkloristu, jednoho z buditelů a tahounů místní jedinečné kultury, bez nichž by dnes nebylo na co navazovat a pro dnešní pokračovatele by bylo oživení místních slováckých lidových tradic jistě těžkým rozjezdem. Do Vacenovic se však po celý život rád vracel, zejména v době hodů. Pan Jožka Bábíček je pro nás, dnešní nositele lidových tradic ve Vacenovicích, jedinečnou inspirací a velmi silným vzorem, i když neprávem v naší obci trochu opomíjeným.

Josef Bábíček (18. 8. 1938 – 20. 12. 2013) na hodech ve Vacenovicích v roku 2006

Ing. Miroslav Blahušek

Propagační letáček, vydaný ku příležitosti prvních hodů ve Vacenovicích

Hody 1958 - stárek Josef Bábíček, stárka Ludmila Vlasáková roz. Synková, hospodáři Čeněk a Antonie Poláchovi.

Slovácký krúžek v roce 1967 - folklórní pásmo Zahrádka trnitá. Uprostřed oba vedoucí - zleva František Mikulčík a Josef Bábíček s manželkou

Živé dědictví po roce

Před rokem jsem na tomto místě psal o projektu, na kterém jsem začal pracovat v létě roku 2012. Tehdy jsem zahájil evidenci a soupis posledních starých ovocných stromů v naší obci a jejich pomologický popis. Letos na jaře jsem narouboval prvních sto dvacet podnoží hrušek a třešní starými odrůdami, které jsem ve Vacenovicích našel. Dílo se zdařilo a tak mám zaškolkovaných dvanáct roubovanců třešní šesti odrůd a osmdesát čtyři roubovanců hrušek patnácti odrůd. Většina roubovanců je velmi vitální, letošní přírůstky jsou až 70 cm. Na jaře budou připraveny další podnože pro roubování ostatních nalezených starých odrůd hrušní. Podařila se mi zachránit i prastará Lopraisova hruška, která musela být pokácena letos na jaře. Po měsíční nejistotě, kdy jediný existující živý genetický materiál oné odrůdy byl v mojí ledničce, mohly být rouby konečně přeneseny na podnože a po několika týdnech netrpělivého čekání pak bylo jasné, že se rouby ujaly a tato vynikající jedinečná stará odrůda je zachráněna pro budoucí generace.

V uplynulém roce se mi také podařilo v naší obci zmapovat staré stromy meruněk, jejichž genetický materiál bude základem pro šlechtění vytrvalejších podnoží, vhodnějších pro naše místní písčité půdy. Připravil jsem si také vlastní podnože pro očkování meruněk a roubování jabloní. Chci proto poprosit ty z vás, kteří vlastní nějaký starý ovocný strom, aby mne kontaktovali, aby mohl být zařazen do programu záchrany starých místních odrůd. V příštím roce bych chtěl svoje zorné pole rozšířit také o staré odrůdy vinné révy, proto bych byl velmi vděčný všem, kteří mají nějaké prastaré hlavy nebo i nové řízkovance staré odrůdy, nejlépe takové, která přečkala kalamitu révokazu ve dvacátých letech 20. století, či nějaký zajímavý klon běžné odrůdy, aby mne kontaktovali a dovolili mi svůj živý poklad popsat a namnožit. Naše společné dílo už přináší své plody a první ze stromků starých místních odrůd budou pro potenciální zájemce k dispozici už
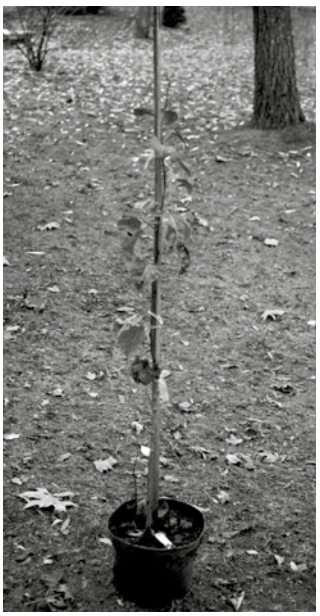
Jeden z patnácti letošních roubovanců prastaré Lopraisovy hrušky

na jaře roku 2016. Hledám také zájemce o spolupráci, kteří by mi byli ochotni pomoci s projektem záchrany starých odrůd ovocných stromů a vinné révy v naší obci, unikátního genetického materiálu, který bude mít jednou velký význam pro tvorbu nových odrůd budoucnosti.

Ing. Miroslav Blahušek

Vinice Pompeje
Vinohrady vinařství Mastroberardino v italských Pompejích. Tato odrůda byla pěstována ve starověkých Pompejích v roce 79. Klon byl nalezen srovnáváním genetického kódu dochovaných starých odrůd z okolí Pompejí se zuhelnatělými zbytky vinné révy, nalezenými ve starověkém městě, pohřbeném pod popelem Vesuvu.

Myslivecké sdružení Vacenovice-pole

Pokud jedete po silnici z naší obce, pokaždé uvidíte pachové ohradníky zabraňující střetu zvěře s vozidly, které tam naše MS neustále obnovuje. Letos už potřetí. Poprvé nám je poničili zemědělci, některé se poztrácely a naposledy je posekali silničáři.

Auta nám usmrtí tolik zvěře, že nemalou měrou přispívají ke kritickému poklesu stavů. Myslivci loví dle plánu kusy slabé, nevhodné k chovu. Auto si nevybírá a srazí i chovný a nadějný kus, plné srny, zajíce, bažanty.

Pro zachování stavu drobné zvěře jsme upustili od dřívějších velkých společných honů. Teď máme jen jeden a to na bažanty.

Smutnou událostí v tomto roce bylo úmrtí našeho dlouholetého, obětavého člena a kamaráda Aloise Křižky.

Děkujeme zastupitelstvu obce za finanční příspěvek na krmivo, sůl a pachové ohradníky.

Do další sezony si přejeme příznivé podmínky pro zvěř. Velký dík všem příznivcům myslivosti a majitelům psů, kteří při venčení mají své miláčky na vodítku.

Myslivci

Hodně štěstí v roce 2015 a myslivosti ZDAR!

Za MS Irena Setínská

Myslivecký kroužek Sojky

Už několik let se zabývám myšlenkou založit kroužek pro děti, ve kterém by získaly kladný vztah k přírodě, jak se v ní chovat, co pro ni dělat, a ukázat činnost myslivců při celoroční péči o zvěř, aby v myslivcích neviděli jen lovce. Abych získala zkušenosti pro práci s dětmi, absolvovala jsem týdenní kurz SLŠ v Hranicích na Moravě, kde jsem získala Osvědčení pro vedoucí mysliveckých kroužků.

Od 1. 10. začal Myslivecký kroužek SOJKY fungovat. Přihlásilo se 21 dětí od první do páté třídy. Na zvládnutí takového počtu dětí jsem přizvala ke spolupráci mladého adepta myslivosti. Scházíme se každé pondělí na muzeu, kde buď zůstáváme, nebo vyrážíme ven. Už jsme byli v lese krmit zvěř, podívat se na daňky a „naoslézovat si turkyň", aby bylo v zimě co dávat do krmelce. V plánu máme zúčastnit se celorepublikové soutěže o Zlatou srnčí trofej. Nebojíme se ničeho, protože děti máme šikovné, zvídavé a vnímavé. Některé už teď o přírodě ví dost.

Velký dík patří obecnímu úřadu a hlavně paní starostce, která nás všemožně podporuje. Mimo jiné nám zajistila krásné knihy na výuku.

Práce s dětmi je náročná, krásná a těší nás.

Myslivosti ZDAR!

Irena Setínská & František Setínský ml.

TJ SOKOL VACENOVICE

Naše sokolská jednota vznikla 17. listopadu 1990, tedy rok po Sametové revoluci, kterou si letos připomínáme 25. výročím. Před Listopadem nemohl Sokol fungovat, sice jsme organizačně cvičili a sportovali v takzvaném ZRTV, ale chyběla kulturní, společenská a vzdělávací složka, tedy uplatňování myšlenky Tyršova principu kalokagathie – harmonie těla a ducha, který dělá Sokol Sokolem. Dnes už je naštěstí vše jinak, ale ani tehdy, při obnovení Sokola, nebyla všude situace vždy příznivá, poněvadž na stejných místech seděli ještě stejní lidé – komunisti, kteří na 40 let Sokol zakázali a sokolské činovníky za jejich myšlenky pronásledovali a trestali.

Nebylo tomu jinak také v době okupace, kdy gestapo v noci ze 7. na 8. října 1941 pozatýkalo 900 členů Sokola, z toho 49 členů výboru ČOS, 19 členů předsednictva, 17 členů náčelnictva mužů a žen, 9 členů předsednictva vzdělávacího sboru a 216 župních činovníků. I když část vedení ČOS byla již dříve uvězněna a do konce září 1941 byli popraveni br. Augustin Pechlát a br. Vladimír Groh. 8. říjen se proto stal Památným dnem Sokola na počest těmto a dalším obětem, které položili život za své vlastenectví.

U nás v Sokole fungují 3 oddíly – mladší ženy aerobik, starší ženy zdravotní cvičení a oddíl mladších žákyní. Později se připojil i ženský pěvecký soubor Marijánky, o jehož činnosti blíže informuje vedoucí souboru Marie Šimečková, která je zároveň i jednatelkou Sokola.

Činnost v oddílech spočívá především v pravidelném cvičení, scházíme se několikráte v týdnu a podle možností děláme vyjížďky na kole do přírody např. na Náklo, kde jsme obdivovali právě kvetoucí Hlaváček jarní.

S oddílem mladších žákyní se účastníme Župních přeborů všestrannosti. Nacvičujeme gymnastické sestavy, skáčeme přes švihadla, šplháme, trénujeme přeskoky a cvičíme na hrazdě.

V tomto roce jsme ve švihadlovém víceboji a šplhu družstev obsadili 3. místo, dostali jsme bronzový pohár, ze kterého měla děvčata velkou radost.

Za jednotlivkyně získala Anička Příkazská 1. místo a v kategorii mladších byla úspěšná i Beatka Púčková, která byla také na 1. místě. Zlatou medaili dostala i Terezka Matyášová za 1. místo v gymnastických sestavách a přeskoku. I ostatní děvčata dostala diplomy a sladkou odměnu. Tyto úspěchy motivují žákyně k další činnosti v Sokole. Každoročně pořádáme vánoční besídku, na kterou přizveme i rodiče, aby se podívali, jaké pokroky děvčata dělají a abychom společně prožili předvánoční chvíle.

V roce 2014 jsme se s žákyněmi i některými ženami zúčastnili 40. výročí Běhu osvobození Vacenovic. V kategorii mladších dětí jsme již takový úspěch neměli, protože naše děvčata nemohla konkurovat dobře trénovaným dětem z atletických oddílů. Také nám i školním dětem chybí pořádné sportovní hřiště, kde by mohly trénovat lehkou atletiku a především běh na pěkném běžeckém oválu. Ani pro další účastníky nebylo zrovna příjemné, když se chvílemi zvedla z běžecké dráhy oblaka škvárového prachu a znepříjemnila jinak pěknou závodnickou atmosféru. Přesto jsme byli všichni nadšeni a prožili jsme pěkné sobotní dopoledne. V příštím roce se Běhu osvobození určitě zúčastníme a věříme, že se dočkáme i nového sportovního areálu, který by sloužil sportovcům, školním dětem i všem občanům Vacenovic. Je to výzva pro zastupitele Obce Vacenovice do dalšího volebního období.

Hodně pěkných chvil, prožitých ve vánočním čase, pevné zdraví, mnoho úspěchů a spokojenosti v roce 2015, přeje za TJ Sokol Vacenovice

Marie Řiháková

Úspěchy – Sokol

Úspěchy – Sokol

Z činnosti šachového klubu

Letošní sezónu začal náš klub již tradičně se třemi družstvy, dvěmi dospělými a jedním dětským. Takže i v letošní sezóně si všichni naši členové zahrají a po zralé úvaze jsme zařadili do soutěže dospělých i děti.

Ale dříve než se rozepíši o začátku letošní sezóny, chtěl bych zmínit letní účast našeho člena Jiřího Neduchala na OPENU Staré Město, který se kde jinde než ve Starém Městě hrál o prázdninách. Bohužel to byl jediný náš zástupce na sérii prázdninových šachových turnajů. V září se pak sourozenci Londinovi díky obětavosti jejich otce zúčastnili 4. ročníku šachového turnaje Interchess Senica.

V září se již naplno rozjely turnaje ve zkrácené hře, tzv. RAPID šachu. Zde už byla účast našich členů mnohem veselejší. Ať už to byl memoriál Františka Křižíka a Milana Grabce, který každoročně pořádá ŠK Veselí nad Moravou a ve kterém se Jiří Neduchal umístnil ve středu startovního pole, či dětský turnaj Velká cena Veselí, kde jsme měli v kategorii starších Honzu Vyčítala (Kyjov) a Aleše Klimánka (Koryčany) a v kategorii mladších pak sourozence Londinovi, kde o kousek utekla medaile staršímu Lukáškovi (4. místo). Jeho mladší bratr Miško pak obsadil 9. místo a s šachy začalo také Lukáškovo dvojče, sestra Jasmínka (21. místo). Sourozenci Londinovy si pak zahráli také ve Velké ceně v Osvětimanech, kde Lukášek sahal dokonce po zlatu. Nakonec jeho konkurent v posledním kole

zabojoval a byla z toho stříbrná medaile, Miško skončil bronzový. Do bojů zasáhla také Jasmínka Londinová a ve starší kategorii Pavlína Šebestová (Vracov).

Největšího úspěchu mezi dospělými dosáhl však Jiří Neduchal, který na 6. ročníku Svatováclavského přeboru v Kyjově získal titul „Přeborník historického okresu Kyjov" a tak se tato prestižní trofej stěhovala poprvé v historii do Vacenovic. Z našeho oddílu se turnaje zúčastnili také Martin Londin, Martin Macek a z dětí pak Lukáš, Jasmína a Miško Londinovi, Petr Fridrich a Aleš Klimánek a naše výprava byla co do účasti nepočetnější z jednoho klubu (nepočítám-li pořádající oddíl, kde je účast povinná).

Vrcholem letošní sezóny v kategorii dětí byla bezesporu účast Lukáše Londina na Mistrovství Moravy a Slezska, kdy se po dvou letech na startovní listině objevil také zástupce z ŠK Vacenovice. Lukáš si nevedl vůbec špatně a uhrál 5 bodů z 9 a jako 22. nasazený hráč obsadil 18. místo, což lze považovat za úspěch.

Děti rozjely sezónu ve velkém stylu. V říjnu se sehrálo přípravné derby proti Ratíškovicím, kdy se hrálo na 6-ti deskách. V prvním zápase naše děti remízovaly, ve druhém zápase pak jasně dominovaly a soupeře převálcovaly. V listopadu se pak děti potkaly ještě jednou, a to již na ostro v krajské soutěži družstev mládeže. Úvodní 3 kola se hrála opět v Ratíškovicích a naše děti si poměřily síly s týmy Ratíškovic, kde jsme zbytečně remízovali, s Veselím, kde to byla opět remíza a Vyškovem, kde jsme těsně prohráli. Z tohoto setkání si odvážíme 2 body a po novém roce se budou hrát další 3 kola ve Vyškově.

Přeborník historického okresu Kyjov – Jiří Neduchal

Mužstvo A pak začalo sezónu doma proti celku z Veselí nad Moravou, se kterým jsme dosud nikdy nebodovali. Letos se však situace změnila a tým z Veselí jsme porazili. Ve druhém kole nás vyškolil Sokol Kyjov, kterému jsme zbytečně a vysoko podlehli. Ve třetím kole jsme po dramatickém souboji těsným rozdílem podlehli Podlužanu Prušánky.

Mužstvo B pak začalo opět v derby proti nováčkovi soutěže, převážně dětskému týmu z Ratíškovic a tohoto odhodlaného soupeře nakonec těsným rozdílem porazilo. Ve druhém kole jsme si poradili s oslabeným Kněždubem, i když to bylo zase těsné vítězství. Ve třetím kole pojede mužstvo do nedalekého Domanína.

V letošním roce nakoupil náš šachový klub nové soupravy, které budou působit reprezentativnějším dojmem, a po odchodu tří dětí jsme zase tři nové děti získali. Mezi nejnadějnější posilu se jeví Alexandr Vaculka, který má pro šachy velký talent. Jak se bude Sašovi dařit na dětských turnajích, se možná dozvíme již v prosinci, kdy bychom se chtěli vypravit v početnější výpravě na tradiční předvánoční turnaj mládeže do Břeclavi. Další novinkou, do které jsme se zapojili, je uspořádání přeboru škol v šachu, který se bude letos konat vůbec poprvé v KD ve Vacenovicích. Do turnaje je předběžně přihlášeno 11 škol s 15-ti týmy a tak zde bude 17. prosince opravdu rušno. Závěr roku pak bude patřit dnes již tradičnímu turnaji neregistrovaných hráčů a dětí, který by se měl uskutečnit 28. nebo 29. prosince v sále KD.

Více info na našem webu: www.sachyvacenovice.blog.cz

Za ŠK KVASACO Vacenovice – Martin Macek

Děti z ŠK Vacenovice na Svatováclavském turnaji v Kyjově

SK MOGUL VACENOVICE – FOTBALOVÝ ODDÍL

Po krátké letní přestávce byl již koncem července zahájen nový ročník pohárových a mistrovských zápasů 2014/15. Jedinou novinkou se stala skutečnost, že ke společnému družstvu přípravek Vacenovice + Ratíškovice byli přijati i hráči z Milotic, a tak vznikla trojdohoda. Takhle spojená družstva byla přihlášena do soutěže s odpovědností Ratíškovic za krajská družstva a Vacenovic za okresní družstva. Nákladovost byla rozdělena na 3 stejné části. Tak vznikl i neoficiální název družstva MIRAVA (Milotice, Ratíškovice, Vacenovice).

Činnost oddílu řídí výbor ve složení:
předseda: Kacr Radim,
místopředseda: Bařák Ladislav
sekretář: Steinhübel Marián

členové: Ing. Novák František, Kotásek Josef, Mgr. Mlýnek Zbyněk, Tomčala Antonín, Gasnárek Josef, Konečný Petr, Kašík Přemysl, Synek Martin, DiS.

Finančně-ekonomické záležitosti má na starosti Kacrová Ludmila a správcem stadionu je Chvostal Jan. Z našich řad jsou registrovanými členy pod FAČR celkem 124 aktivních sportovců a činovníků (trenéři, vedoucí, org. pracovníci). Kromě výboru, který se scházel pravidelně 1 x týdně na svých schůzích, pracovali v jednotlivých družstvech v podzimní sezóně následující trenéři a vedoucí:

Muži A – Bobot Zdeněk, Kašík Přemysl, Konečný Petr

Muži B – Synek Martin, Frolec Radek st., Bolf Zbyněk, Miléř Radek

Dorost – Bábíček René, Macháček Michal, Bábíček Radim, Kordula Aleš

Žáci – Mírovský Luděk, Novák Zdeněk

Přípravka – Mišík Marek

Konečné umístnění jednotlivých družstev po podzimní části soutěžního ročníku 2014/15

družstvo	soutěž	umíst.	zápasy	výhry	remízy	prohry	skóre	body
muži A	1.B tř sk.C	**8.**	13	5	3	5	19:25	18
muži B	3.tř.sk.A	**13.**	13	0	2	11	8:39	2
dorost	OP	**4.**	12	7	3	2	35:11	24
starší žáci	1.tř.sk.C	**6.**	11	5	2	4	39:13	17
mladší žáci	1.tř.sk.C	**5.**	11	6	2	3	38:26	20
starší přípravka	JmKFS	**6.**	12	9	1	2	69:35	28
mladší přípravka	JmKFS	**11.**	12	5	0	7	65:109	15
starší přípravka A	OP	**1.**	13	0	0	0	193:16	39
mladší přípravka A	OP	**5.**	12	8	0	4	118:64	24
starší přípravka B	OS	**6.**	11	5	1	5	53:60	16
mladší přípravka B	OS	**6.**	11	6	0	5	65:103	18

Nejlepší naši střelci:

Muži A: 4 Lunga, 3 Sladký, 3 Nedvěd, 2 Příkazský, 2 Jakubíček, Knotek, Novotný M., Grufík Zd., Nešpor, vlastní
Muži B: Frolec st., Sladký M., Holeček, Novotný Zd.,Chvátal R., Rupec, Bařák M., Toman
Dorost: 9 Kordula, 7 Brázdil, 6 Brhel, 4 Miléř, 3 Bábíček, 2 Marcián, Herzán, Šťastný, Spěvák, vlastní
St.žáci: 14 Marcián, 4 Neúročný
ml.žáci: 7 Petrucha, 4 Plášek, 4 Šural V., 3 Mišík.
St.př.JmKFS: 13 Mišík
St př. OP: 44 Mišík, 18 Šural J.
Ml př.OP: 11 Příkazský
ml.př.OS: 15 Mičola, 4 Šimeček M.

Program přípravy na jarní sezónu

den	čas	místo	soupeř(činnost)
SO 6.12.		Org. Vracov	OHLP st.A
SO 20.12.		Org. RSM Ho	OHLP st.A
SO 3.1.	8:00	hala Lužice	OHL st.žáci
NE 4.1.		Org. RSM Ho	OHLP st.B
NE 4.1.		Org. RSM Ho	OHLP ml.A
SO 10.1.		Org. Vracov	OHLP st.B
SO 10.1.	10:00	hřiště SK Mogul	zahájení muži,dorost
NE 11.1.		Org. Vracov	OHLP ml. A
NE 11.1.	12:00	hala Lužice	OHL ml.žáci
SO 17.1.		Org. Vnorovy	OHLP ml.B.
SO 17.1.		Org. Mutěnice	OHLP st.p.
NE 18.1.	12:00	hala Lužice	OHL st.žáci
SO 24.1.		Org. Mutěnice	OHLP ml.A
SO 24.1.		Org. Veselí	OHLP st.B
SO 24.1.	8:00	hala Lužice	OHL ml.žáci
SO 24.1.	15:00	UT Dubňany	muži A - Krumvíř
NE 25.1.		Org. Veselí	OHLP ml.B
SO 31.1.		Org. MIRAVA	OHLP st. B
SO 31.1.		Org. MIRAVA	OHLP ml.B
NE 1.2.		Org. MIRAVA	OHLP st.A
NE 1.2.		Org. MIRAVA	OHLP ml.A
NE 1.2.	12:00	hala Lužice	OHL st.žáci
NE 1.2.	13:00	UT Dubňany	muži A -Milotice
SO 7.2.		Org. Rohatec	OHLP st.A
SO 7.2.		Org. Lužice	OHLP ml.A
SO 7.2.		Org. Lužice	OHLP st.B
SO 7.2.		Org. Hr. Lhota	OHLP st.B
SO 7.2.	13:00	UT Dubňany	muži A - Rohatec
SO 7.2.	20:00	hosp. U Letochů	Sportovní PLES
NE 8.2.	12:00	hala Lužice	OHL ml.žáci
SO 14.2.	13:00	UT Dubňany	muži A - Ratíškovice
NE 15.2.	12:00	hala Lužice	OHL st.žáci
SO 21.2.	8:00	hala Lužice	OHL ml.žáci
SO 21.2.		Org. Holíč	OHLP st. B
NE 22.2.	13:00	UT Dubňany	muži A - Boršice
NE 1.3.		Org. Dubňany	OHLP st.A
NE 1.3.	12:00	hala Lužice	OHL st.žáci
NE 1.3.	15:00	UT Dubňany	muži A - Bzenec
SO 7.3.		Org. Břeclav	OHLP st.B
SO 7.3.		Org. Strážnice	OHLP st.A
NE 8.3.		Org. Strážnice	OHLP ml. B
NE 8.3.	12:00	hala Lužice	OHL ml.žáci
NE 8.3.	15:00	UT Dubňany	muži A - Dubňany
NE 15.3.	8:00	TEZA Hodonín	finále OHLP st+ml.

místa a časy budou upřesněny dle doručení podkladů od organizací turnaje odpovědným oddílem.

Další přípravy budou oznámeny prostřednictvím Infokanálu a web stránky.

Starší přípravka MiRaVa má za sebou velice úspěšnou podzimní sezónu

Fotbalové spojení tří obcí v srdci Moravy – Milotic, Ratíškovic a Vacenovic – přináší své ovoce. Kluci ze starší přípravky mají za sebou po podzimní části sezóny spoustu úspěchů.

Podzimní sezóna mladých talentovaných fotbalistů je právě u konce a je čas na její celkové zhodnocení.

V **okresním přeboru** starší přípravku MiRaVa nikdo neporazil. Jejich výsledky jsou až neuvěřitelné. Celkem vstřelili **193 branek** a obdrželi pouhých 16. V pěti utkáních dokonce nedostali ani gól.

V **krajském přeboru** se borci z MiRaVy usadili v horní části tabulky, mají po podzimních kolech z 12-ti utkání celkem **9 vítězství, jednu remízu a pouhé dvě prohry.** Na jaře budou pokračovat a vzhledem k tomu, že ještě nehráli s mnohými mužstvy z dolních pater tabulky, tak by se jim mělo podařit tento úžasný trend udržet.

Za zmínku stojí také fakt, že se jim v Miniturnaji Megatýmů podařilo porazit kluky z přípravky týmu 1. FC Slovácko, soupeře, kterého ještě nikdy v jejich krátké fotbalové historii dosud neporazili. Výsledek 1:0 byl sice hubený, ale o to cennější. Po 20 minutách vzájemného duelu kluci z přípravky MiRaVa zaslouženě vyhráli brankou Ondřeje Krista.

Během podzimní části kluci odehráli také spoustu vyrovnaných utkání s velmi kvalitními celky, jako jsou FK Senica, RSM Hodonín a Sparta Brno. Po letošní podzimní části se tedy opravdu mají čím chlubit.

Byl to podzim snů a taky zasloužená odměna pro neúnavné trenéry **Pavla Vaculu a Erika Lungu** a celý realizační tým, včetně rodičů hráčů, bez jejichž pomoci by spojení tří obcí nefungovalo tak, jak má.

A protože se pořád jedná ještě o malé kluky, tak v programu přípravek MiRaVa nechybí ani takové akce jako je **doprovod hráčů prvoligových týmů 1. FC Slovácko nebo FK Senica** na trávník při atraktivních zápasech s FC Viktorií Plzeň a Slovanem Bratislava.

Kluci si plní své sny: být na opravdovém stadionu a držet za ruku velkého hráče a také být v televizi. Možná to budou v budoucnu jednou oni, kteří za ruku povedou na zelený pažit malého kluka z přípravky. Přejme jim, ať se jich radost ze sportu dlouho drží. (JS)

Jsme rádi, že se nám podařilo pronajat a zprovoznit pro veřejnost restauraci Březíčko. Věříme, že v nadcházejícím období bude plnit své poslání ke spokojenosti široké veřejnosti. Zůstává nám ještě dořešit nesrovnalosti s předcházející nájemnicí.

Výbor SK Mogul děkuje všem příznivcům, kteří se v průběhu roku 2014 podíleli při zabezpečení chodu a činnosti klubu, buď finanční, materiální pomocí nebo přiložili ruce při budování, provádění oprav a údržby v prostorách stadionu. Věříme, že věrní a nápomocní zůstanete i v nadcházejícím období. Přejeme všem hodně elánu a ochoty při další možné vzájemné spolupráci. Ať společnými silami vytvoříme prostředí pro naše spoluobčany, kteří ho budou rádi navštěvovat a hlavně kde by měli možnost svou pohybovou aktivitu provozovat.

Závěrem výbor SK Mogul děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života v naší obci a zejména všem sponzorům, Obci Vacenovice, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm. Do Nového roku 2015 přejeme všem příznivcům vacenovického sportu hodně zdraví, pracovních úspěchů a štěstí v osobním životě.

Sekretář SK Mogul Vacenovice Steinhübel Marián

25. 10. 2014 hráči naší přípravky jako doprovod zápasu Synot ligy 1.FC Slovácko – FC Viktória Plzeň

9. 11. 2014 hráč naší přípravky jako doprovod zápasu Fortuna ligy FK Senica – Slovan Bratislava

Můj první gól

Stolní tenis

V sezóně 2014/2015 jsme přihlásili 3 družstva:

Vacenovice A - okr. liga; V současnosti jsou umístěny na 4. místě. Na začátku dubna se bude hrát play-off o postup do Krajské soutěže, které se zúčastní pouze 4 nejúspěšnější kluby z okresní ligy. Věříme, že mezi těmito oddíly opět nebudou chybět ani Vacenovice A.

Soupiska:	Novák Miroslav st.	58.33%
	Chvátal Petr	54.17%
	Křižka Zdeněk	50.00%
	Novák Miroslav ml.	33.33%

Vacenovice B - okr. přebor; nyní obsadili 10. místo.

Soupiska:	Urban Marek	62.50%
	Charvát Petr	50.00%
	Fišman Jan	50.00%
	Kreml Pavel	30.00%

Vacenovice C - okr. soutěž; umístili se na 10. místě.

Soupiska:	Ilčík Jakub	55.00%
	Nikl Jan	25.00%
	Bolf Marek	

Stolní tenis - děti

Výše uvedené pozice družstev Vacenovic i procentuální úspěšnost hráčů jsou po dokončeném 6. kole soutěže. Do konce sezóny 2014/2015 zbývá více než polovina zápasů, proto doufáme, že se pořadí bude měnit v náš prospěch.

V této sezóně naši dva nejlepší hráči hostují v Lužicích, kde hrají Krajskou soutěž. Tato změna pro ně bude jistě přínosem a získají cenné zkušenosti z vyšší soutěže, které mohou zúročit po návratu do oddílu Vacenovice. Jejich úspěšnost po 7. kole soutěže:

Mikulčík Libor	54.17%
Novák Radek	42.86%

Veškeré informace o stolním tenise jsou k dispozici na stis.ping-pong.cz

V září proběhl **nábor dětí do žákovského stolního tenisu**. Přihlásilo se cca 10 talentovaných zájemců (viz foto), kterým se věnujeme každé úterý a čtvrtek.

Rádi bychom poděkovali panu Marku Petříkovi, jednomu z rodičů, za vedení čtvrtečních tréninků. Děkujeme také Obci Vacenovice, Sportovnímu klubu Mogul Vacenovice a sponzorům za finanční podporu. Díky této podpoře jsme klub stolního tenisu vybavili mj. novým stolem a robotem, který intenzifikuje trénink žáků a rychleji nám pomáhá s rozvojem jejich herní techniky. Do září 2015 máme v plánu sestavit tým mladých hráčů a přihlásit je do základní okresní soutěže. Věříme, že Vás budeme moci v dohledné době informovat o jejich sportovních úspěších.

Opět pořádáme již tradiční **Vánoční turnaj ve stolním tenise**. Na 11. ročníku turnaje doufáme v hojnou účast stejně jako v předešlých letech. Tentokrát připadl termín, kdy hráči změří své síly, na pondělí 29. 12. 2014. Hlavními cenami jsou poháry, medaile, sladká odměna a zapsání vítěze na putovní pohár.

Miroslav Novák ml., vedoucí stolního tenisu
Pavel Kreml

Atletika

Letos 19. dubna 2014 se uskutečnil již 40.ročník BĚHU OSVOBOZENÍ VACENOVIC. Chtěli jsme toto výročí dobře připravit a tak se zapojila široká veřejnost v čele s Obecním Úřadem Vacenovice. V den „D" 19. 4. 2014 bylo slunečno, ale větrno, závodníkům to ovšem nevadilo a přijelo jich do Vacenovic 375, což je absolutní rekord! V mládežnických kategoriích startovalo 239 závodníků, v dospělých 33 žen a 103 mužů.

Všem od rána vyhrávala dechová hudba, z kotle se linula vůně zvěřinového guláše, byla připravena malá ochutnávka vín a výstava fotografií z uplynulých ročníků.

Závodilo se v 26 kategoriích, od 1-letých až po nejstaršího závodníka, kterému bylo 77 let a nevynechal žádný ze 40-ti ročníků, je to pan Květoslav Hána z Veselí nad Moravou.

Před hlavním závodem se běžela historická štafeta složená ze 40 běžců – mužů a žen. Na první úsek nastoupila naše paní starostka Ing. Jana Bačíková i s obecním praporem. Závod měl obrovský úspěch.

Při samotném běhu Vacenovice reprezentovalo 43 dětí a 10 dospělých, což nás těší a je vidět, že o závody je v obci veliký zájem. Každý běžec dostal pamětní medailičku a všechny děti pak ještě malou sladkost.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci i průběhu celého závodu.

A již teď zveme na 41. ročník BĚHU OSVOBOZENÍ VACENOVIC na stadion SK Mogul, který se bude konat 11. 4. 2015 – *„tak hodně naběhaných kilometrů, ať se opět sejdeme v rekordní účasti"*.

Všem přejeme klidné vánoční svátky, hodně zdraví a elánu v roce 2015.

Eva Bařáková

Perníčky

Každý rok poznáváme, že se blíží čas Vánoc podle vůně, která se line z kuchyně. Pokud je to vůně cukroví s medem a skořicí, víme, že se můžeme těšit na perníčky! Nejdříve je potřeba připravit těsto, které se nechá jeden den odpočinout. Poté se začnou perníčky vykrajovat. Používáme různé formičky, kterých se za řadu let nahromadila spousta. Když už máme dost sněhuláků, Mikulášů, vláčku, hvězd a zvonků, přijde na řadu vymýšlení nových výrobků. S trochou fantazie se narodí Ježíšek a svatá rodina. Když k tomu přidáme stáj s oslem a volem, tři krále a pastýře s ovcemi, základ betlému je hotov. Po přípravě se perníčky upečou a nastává ta nejtěžší práce, kterou je zdobení a při kterém se doladí každý detail. To vyžaduje spoustu času a trpělivosti. Když se k tomu přidá jemná ruka naší maminky, vznikají přímo umělecká díla. Můžou to být domečky, stromy, ale i kostel, Santa Claus se svými soby nebo perníková chaloupka s Jeníčkem a Mařenkou. Samozřejmě nesmíme zapomenout na všechny odřezky, nepodařené kousky a jednodušší perníčky, které jsou výborné na chuť a můžeme jimi zasytit naše bříška po celou dobu Vánoční. Tímto bychom chtěli poděkovat naší mamince Anežce Rybové za všechny perníčky, které nám kdy napekla.

Tomáš Ryba

KVASACO Vacenovice

Futsal

Futsalový oddíl hraje v letošní sezóně tak jako v předešlých ročnících Okresní Joma ligu Hodonín ve futsalu. V ní se loni dostal až do play off, kde ve čtvrtfinále podlehl celku Knights Veselí nad Moravou 5:2. Nejlepším střelcem minulého ročníku byl s 12 brankami Miroslav Sladký.

Do letošní sezóny Okresní Joma ligy Hodonín ve futsalu se přihlásilo pouze 6 mužstev. Hraje se tříkolově, každý týden jeden zápas a naše mužstvo odehrává svá domácí utkání v hodonínské sportovní hale Teza.

Již tradičně byl pořádán dvanáctý ročník turnaje v malé kopané Letocha cup. Turnaje se zúčastnilo celkem 27 celků, z nichž byly dva ze Slovenska, a to z Prešova a Turzovky. Celkovým vítězem se stalo podruhé za sebou mužstvo Kapacity, které ve finále porazilo černého koně turnaje – celek Kanonýrů. Na třetím místě skončil po penaltovém rozstřelu celek Vepřové hlavy, který porazil pořádající All Stars. Nejlepším střelcem turnaje se stal s 12-ti brankami Lukáš Možíš z mužstva Vepřové Hlavy. Nejlepším brankářem byl vyhlášen brankář Michal Gebhart z celku Kapacity. Cenu fotbalové dovednosti za největší počet hlaviček získal Tomáš Vacenovský (Lišinovské lišky) za celkem 36 hlaviček. Cenu za nejrychleji vypitý tuplák z celkem 6 odvážlivců obhájil loňský vítěz Jan Školař (1. FC Lesná) za čas 6,18 s. Pivní štafetu 3 x 0,5l vyhrálo mužstvo 1. FC Lesná za čas 15,1 s. Cenu pana Jaštíka za nejpozoruhodnější výkon na turnaji si zasloužil rozhodčí Leoš Gryc.

Futsalový oddíl by chtěl touto cestou poděkovat všem sponzorům a fanouškům za podporu v naší činnosti a do nového roku popřát hodně štěstí, zdraví a osobní spokojenosti

Aktuální informace jsou zveřejňovány na našich stránkách www.kvasaco.com.

předseda klubu Ing. Radek Procházka

Sbor dobrovolných hasičů Vacenovice – občanské sdružení

Sbor dobrovolných hasičů (SDH) ve Vacenovicích oslavil v letošním roce 110. výročí svého vzniku. V rámci oslav tohoto výročí jsme pořádali celou řadu níže uvedených akcí, jak na úrovni obce, regiónu, tak i na celostátní úrovni.

Název akce	Popis	Datum
"Apríl CUP 2014"	Soutěž v disciplíně PS požárním útoku	26. 4. 2014
Rej čarodějnického dorostu	Zábavné odpoledne pro děti	26. 4. 2014
Dětský den	Zábavné odpoledne pro děti	31. 5. 2014
XXXVII.roč. MEMORIÁLU MIKULÁŠE BÁBÍKA, EXTRALIGA ČR v POŽÁRNÍM ÚTOKU.	Celostátní soutěž v PÚ. Za účasti předních soutěžních hasičských družstev z více než 30 okresů a 12 krajů ČR. Jednalo se o závěrečnou soutěž celostátní EXTRALIGY ČR v PÚ 2014	30. 8. 2014
POHÁR REPUBLIKY 2014	Soutěž v PÚ pořádána jako upomínka na vznik samostatné ČSR. Účast 35 soutěžních družstev ze Slovenska a ČR.	18. 10. 2014

Mimo uvedených akcí jsme byli spolupořadateli celookresních soutěží v požárním sportu malých hasičů, dorostu i dospělých. Dále jsme na areálu uspořádali taneční zábavu „Pálení čarodějnic" a celkem již populární a velmi dobře navštěvovaný „BIERFEST Vacenovice", s ochutnávkou více než 20 druhů v regiónu netradičních piv, s taneční zábavou a půlnočním ohňostrojem.

Přestože z výše uvedených řádků je zřejmé, že činnost naší organizace je bohatá, hlavním cílem našeho snažení je práce s dětmi. V roce 2014 jsme pracovali se 3 družstvy malých hasičů a to 2 družstvy mladších a 1 družstvem starších, které bylo z velké části doplňováno členy A týmu mladších žáků.

Starší žáci jako nováčci okresní „Velké ceny" (VC) malých hasičů se zúčastnili 7 závodů VC (celkem 12) a obsadili celkové 15. místo z 22 družstev.

Mladší žáci B týmu byli složeni z dětí mladších ročníků a obsadili jako nováčci 17. místo z 28. týmů.

Mladší A tým se zúčastnil v letošní sezóně 12 závodů, z toho 5x zvítězil, 1x obsadil 2. místo a 2x skončil na 3. místě. V okresním kole celostátní soutěže Hry Plamen konané ve Vacenovicích obsadilo toto družstvo 3. místo. **Ve VC pak obsadil A tým celkovou druhou příčku se ztrátou jednoho bodu na příčku první.**

V současné době se aktivně zapojuje do přípravy malých hasičů 20 dětí. Příští sezónu budou Vacenovice reprezentovat 2 kompletní družstva, jedno družstvo mladších a jedno starších. V měsíci říjnu obě družstva i přes velkou nemocnost absolvovala branný závod započítávající se do Hry plamen 2015. Starší žáci obsadili 11. příčku ze 17 družstev a mladší žáci obsadili 4. místo z 19 družstev.

Dosažených výsledků našich dětských kolektivů si velmi vážíme a bereme je jako příslib pro roky příští. Výbor SDH Vacenovice si velmi cení jak přístupu a pochopení rodičů organizovaných dětí, tak práci vedoucích kolektivů a samozřejmě nejvíce si cení šikovnosti a pracovitosti našich dětí. Budeme velmi rádi, pokud kolektiv malých hasičů bude i nadále vyvíjet tuto kvalitní činnost, pro kterou se budeme snažit i do budoucna zajistit co nejlepší podmínky. Uvítáme, pokud se bude kolektiv malých hasičů stále rozšiřovat o nové členy (děti je možné přihlásit na www.sdhvacenovice.cz).

Jako velký problém naší organizace vidíme skutečnost, že jsme v letošním roce nepostavili do soutěží ani jedno soutěžní družstvo dospělých. Po letech, kdy Vacenovice patřily mezi nejlepší soutěžní družstva v ČR, přišel generační problém. Přesto, že se nám podařilo v uplynulých letech vybudovat velmi dobré podmínky pro provozování tohoto sportu, nedaří se nám pro něj získat dostatečný počet zájemců. Z uvedeného důvodu velmi rádi mezi s sebou přivítáme zájemce o tento atraktivní sport (kontaktovat je možné na email: has.vacenovice@seznam.cz).

S blížícím se koncem roku bych rád jménem výboru organizace SDH Vacenovice poděkoval všem aktivním členům našeho sdružení, kteří se aktivně podílejí na této činnosti. Zvlášť bych chtěl poděkovat i našim příznivcům a pomocníkům mimo SDH, kteří nám pomáhají při pořádání velkých akcí, jako je např. BIERFEST, EXTRALIGA ČR v PÚ apod. Bez jejich pomoci bychom to měli velmi složité. Do budoucna bychom uvítali další zájemce o naši činnost, případně o členství v naší organizaci. V neposlední řadě chci touto cestou poděkovat všem našim sponzorům a partnerům, jejichž přízně a pochopení si velmi vážíme. Více o naší činnosti, našich sponzorech, o možnosti spolupráce a připravovaných akcích se dozvíte na www.sdhvacenovice.cz.

Výbor SDH Vacenovice přeje všem svým členů, příznivcům, sponzorům a spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků, pohodový závěr letošního roku a mnoho zdraví, štěstí a rodinné pohody v roce 2015.

SDH Vacenovice

V měsíci srpnu projížděl naší obcí závod VETERÁN RALLYE MORAVSKÝM SLOVÁCKEM. Z této akce nabízíme malou fotoreportáž.

Silniční kontrola VB zastavila všechny závodníky .

Každý měl možnost ochutnat místní specialitu: slivovicu nebo hruškovicu.

Následovala dechová zkouška.

V síti uvízl i místostarosta.

Hasiči z Luhačovic nám dali okoštovat jejich místní specialitu. Vincentka to nebyla.

Bylo to krásné sobotní odpoledne, při kterém se bavila i „súdná stolica“ z Dolního konca.

Nadstrážmistři S & S.

Mikroregion Nový dvůr zve své občany na tradiční

SILVESTROVSKÝ POCHOD

téma: Bohumil Hrabal – Silvestrovské pábení

hostitelská obec SKORONICE

31. 12. 2014 v 10:00 hodin přírodní areál ve Skoronicích

Sraz pochodníků: v 8 h před OÚ Vacenovice

Vstupné 50,-Kč účastníci pochodu, 150,- Kč na místě

Uvítáme jakékoliv kostýmy ve stylu filmu Slavnosti sněženek. Před odchodem bude možnost si zakoupit papírový zelený myslivecký klobouk za 30,- Kč.

Obec Vacenovice pořádá v sobotu 24. 1. 2015 od 20.00 h

v Kulturním domě a sále Hospody U Letochů

OBECNÍ DISCO – PLES

ve stylu 20. – 30. let

(…zavřete oči, odcházím…),

na který vás všechny srdečně zveme. Fantazii se meze nekladou.

K tanci a poslechu bude hrát DJ Luděk Ptáček.

OBRAZOVÁ GALERIE

Sokol Vacenovice

MŠ hrátky s bublifukem

Včelařici

ZŠ cyklovýlet 5.tř.

Farní tábor

Chrámový sbor – Zastavení v Levoči

Oskoruška

Hody

Stárci a hospodáři

Štrasburk

Vacenovický zpravodaj vydává Obecní úřad Vacenovice, 696 06 Vacenovice 243.
Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků. Redakční rada: Ing. Jana Bačíková, Ing. František Novák, Ing. Marta Grufíková, Ludmila Kacrová a Marcela Tomašovičová.
Vychází v prosinci 2014. Náklad: 500 kusů. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Šiki Kyjov.